XXV. évfolyam 6. szám

Ára: 1,80 Ft

1969. február 6.

Ludas Matyi

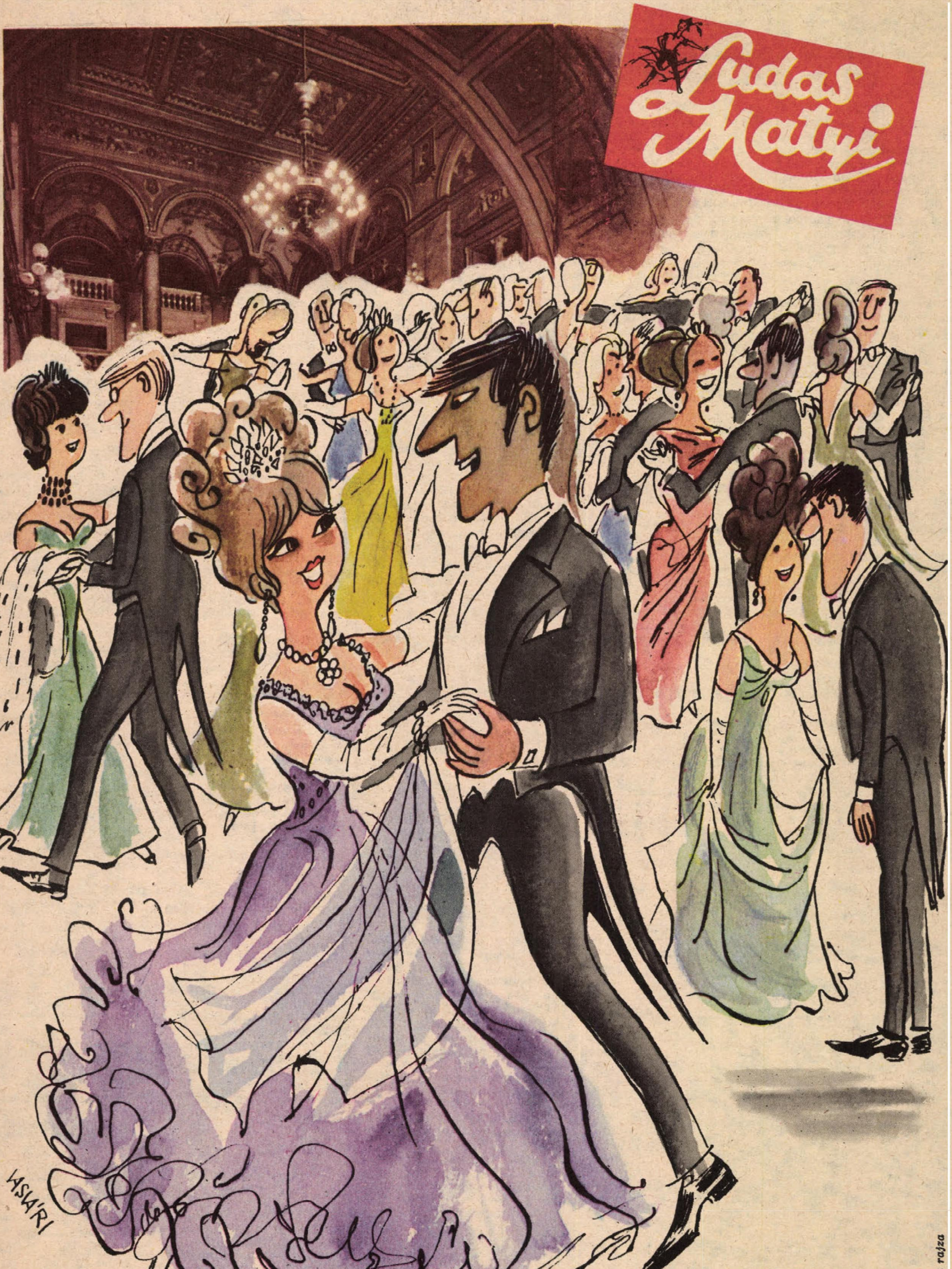

BÁL 1969. — *Maguknál milyen az üzemi koszt, Mancika?*

Vasvári Anna rajza

KEDVES LUDAS!

TECHNIKAI CSODA

Nem tudok szebbet elképzelni századunkban, mint a nemes versengést naprendszerünk bolygóinak békés meghódításáért. A lenyűgöző feladat a legnagyobb erőfeszítésre sarkallja a világ legelső államait, de mivel érjék be a kisebbek, mit tűzzenek maguk elé? Íme, egy példa, nem kell messzire mennünk:

Másfél évvel ezelőtt, hazánk vendéglátó ipara, karöltve egy építő vállalattal, felröpítette a fantasztikusnak látszó hírt: másfél éven belül vendég fog ülni a Múzeum-kávéházban!

Sokan hitetlenkedtek e jóslat hallatára, hiszen e kávéház felújítása másfél évvel ezelőtt még megoldhatatlan feladatnak látszott. Előtte még soha, senki sem csinált kávéházat, s olyan kérdéseket kellett először tisztázni, mint hogy milyen egy kávéház légköre, miként lehet majd ott táplálkozni, s egy sereg más, ismeretlen kérdés várt feleletre.

Mosolyogtam rajta, amikor a kávéházat másfél évvel ezelőtt bezárták, s azt mondták, hogy tizennyolc hónap sem telik bele, és az első vendég ráteszi majd a lábát a küszöbre. Tudtam, a tudománynak is vannak határai, meg nem is vagyunk olyan gazdag ország, hogy egy ilyen erőfeszítést igénylő, ilyen koncentrált feladatra fel legyünk készülve, de szerencsére nem engem szemeltek ki e gigantikus program kivitelezésére. Így aztán, bármilyen csodálatosnak is tűnt, már egy fél évvel ezelőtt azt hallottam, hogy a kávéház konyháját alig egy év alatt felújították.

Tizenhat-tizennyolc hónappal a kávéház bezárása után már voltak jelek, melyek sejtetni engedték, hogy nem mindennapi eredmény születik itten: az utcáról, az ablaktáblákon át, tiszta időben megfigyelhetővé vált a kávéház belseje, melyből a két régi, nagyméretű cserépkályha lebontásra került, miközben a kávéház falait borító csempék minden változtatás nélkül kiállták a felújítással járó szörnyű terhelést. Ekkor, nem sokkal karácsony előtt egy nem szerencsés incidens zavarta meg a nagy tervet: egy türelmetlen rádióriporter kérdést intézett a kávéház alkotó-közösségéhez, hogy mikor nyílik meg végre, s azt a feleletet kapta rá, hogy január 15-én leül az első vendég a kávéház asztalához.

Én már akkor is helytelenítettem e riportot, úgy véltem, hogy az eredmények hajszolására semmi szükség nincsen, s jóleső érzéssel állapítottam meg, hogy a kávéház nem is nyílt meg az akkor közölt időpontban. Bizonyosan az időjárás sem tette ezt alkalmassá, s bizonyosan aprólékos gonddal vizsgálták át újból és újból a kávéház minden berendezését, nem áll-e ki egy szálka valamely székből, vagy centire egyezik-e az asztalok lába, mely később, az elsietett munka miatt, tragédiát idézhetne elő.

Nem kell szégyenkeznünk! Nagyon szép eredmény lesz, akármikor is nyílik meg újból a Múzeum-kávéház. A megvalósuló fantáziák korát éljük, Verne Gyula megálmodta, hogy ember lép majd a Holdra, de gondolt-e valaha is rá, hogy ember ül majd egyszer a Múzeum-kávéházban is!?

Somogyi Pál

HALLÓ, TAXI!

Intézetünk nem rendezkedett be saját vállalati kocsi tartására, azon az alapon, hogy a Fővárosi Taxi-vállalat gépkocsijainak igénybevétele lényegesen gazdaságosabb. Így hát jómagam is naponta legalább két, de sokszor négy ízben is igényelek taxit. Ez csöppet sem örömteli szórakozásom mostanában! Hetek óta ugyanis rendszeresen azt tapasztalom, hogy a nap bármelyik szakaszában (reggel 7-kor, napközben, vagy akár este 10—11 között) hívnék taxit, 5—10, de sokszor 15 percet is kell várnom, míg végre a központ jelentkezik és felveszi a rendelést. Ugyanakkor a taxiállomásokon, amelyek mellett elhaladunk, mindig számos gépkocsi várakozik fuvarra.

Az Autótaxi V. telefonszolgálatának csődje a szilveszteri rádiókabaréban is téma volt. Hogy ezt a témát menynyire az „életből merítették”, azt én mindennap a saját bőrömön érzem!

Dr. Striker György ig.,
Méréstechnikai
Közp. Kutató Laboratórium

„ELÉGTELENSÉG”

A napokban egy bőröndöt adtam be a Nyugati pályaudvar poggyászmegőrzőjébe. Na, végre, nem kell a cuccot cipelnem, nyugodtan végezhetem városszerte a dolgomat — szállt rám a megelégedettség. De csak egy pillanatig. Amint ugyanis a pénztárhoz léptem, hogy a megőrzési díjat kifizessem, egy tábla állított meg és gyökereztette földbe lábamat:

> „A külsőleg fel nem ismerhető elégtelenségből eredő minden kár az utast terheli!”

Szorongva fizettem, mint a gyerek, aki nem tudja, most jót csinált-e, vagy rosszat, és hátrafelé nézegetve sompolyogtam ki a csarnokból.

El volt rontva az egész napom. Estig intézve ügyeimet, semmire sem tudtam koncentrálni, egyre rágta agyam sejtjeit, idegeim rostjait a kétség: nem fedeznek-e fel közben a csomagomon valami, külsőleg fel nem ismerhető elégtelenséget?

Ki tudhatja, hiszen a szemem is romlik mostanában, meg az értelmező szótár sincsen nálam, hogy tudjam, van-e valami ilyenféle az én szegény bőröndömön.

Nem volt, hála az Égnek! Kiadták este, még rám is mosolyogtak, két forint borravalóért.

Köszönöm, MÁV! Hálás szívvel gondolok rád azóta. Hát még, ha egyszer — csak nekem, bizalmasan — fülembe súgnád a titkot: hogyan lehet megtudni egy csomagról, hogy van-e külsőleg fel nem ismerhető elégtelensége?!

Rézsó Pál
Kisújszállás

TORNYOSULÓ PANASZOK EGY TORONYHÁZBAN

A mi 18 emeletes új lakóházunkat bemutatta már a tévé is, írtak róla az újságok, szó esett róla a rádióban is. Ezt a népszerűséget azzal érdemeltük ki, hogy pillanatnyilag ez a legmagasabb lakóépület a városban. Miután az előnyeit már sokan szóvátették, én néhány „apróbb” hátrányát említeném meg:

Rossz a lakások beosztása, szellőzése.

Rossz a fűtés. Egyik szobánkban maximum 21 fokig megy fel a hőmérséklet, a másikban csak 15-ig, a harmadikban csupán 10 fokig.

Rosszak a liftek. Az úgynevezett teherszállító lift már csaknem két hónapja áll egyhuzamban. A gyorslift naponta kb. két órát működik, a többi időben áll vagy éppen javítják.

Dr. Simon Györgyné
Miskolc, Szentpéteri kapu 18. XI. em.

NEM MŰEMLÉK…

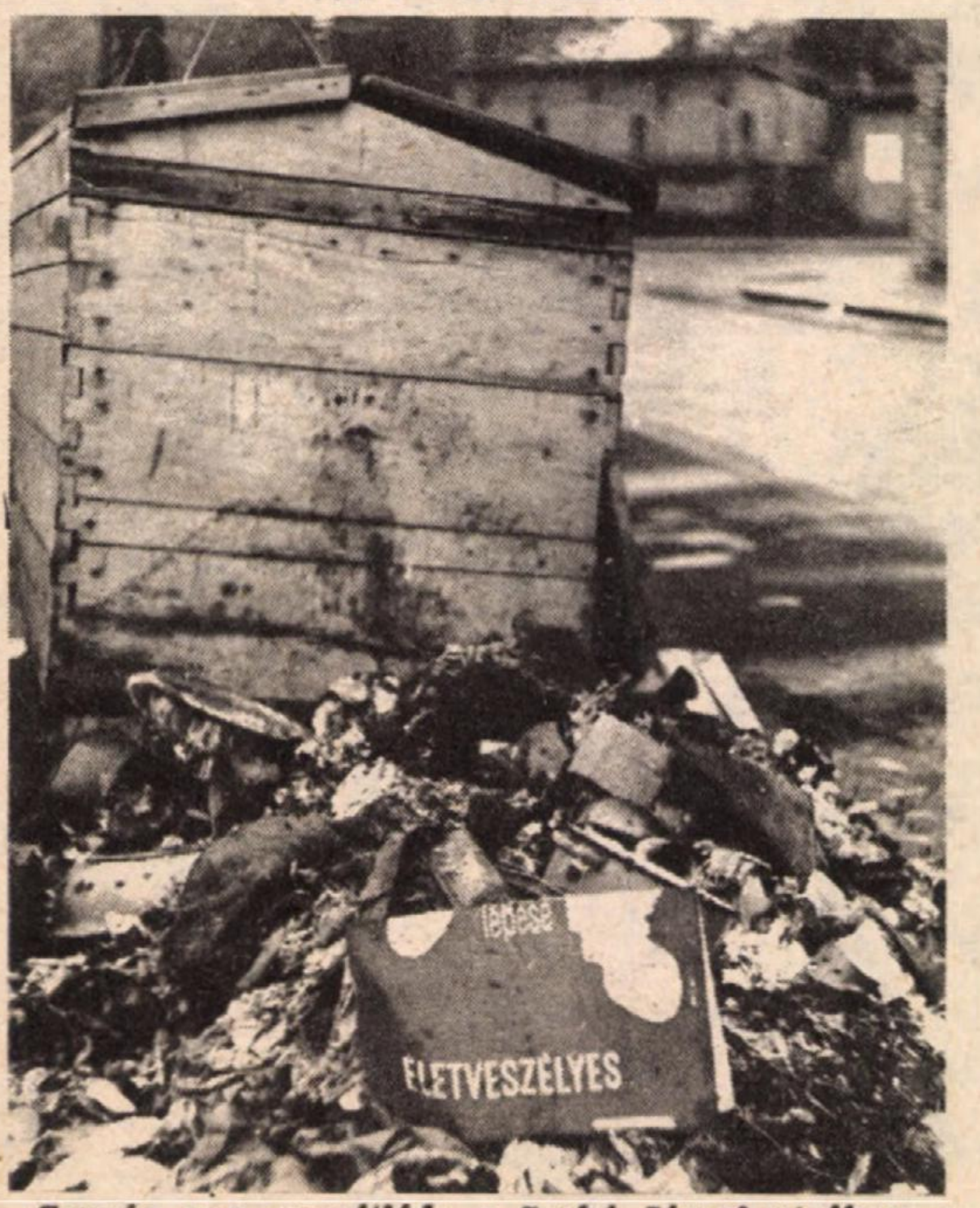

Csupán egy szemétláda a Szabó József utcában, a Kisstadionnál. Miért bánik vajon mégis műemléknek kijáró kegyelettel vele a Fővárosi Köztisztasági Hivatal?

Vásáry János
Budapest

EGY KIS KIEGÉSZÍTÉS

A Ludasban B. P. kezdő apa elpanaszolta, mennyi „hiánycikkel” találkozott újszülött gyereke élete legelső napjaiban. „Vigasztalásul” szeretném elmondani neki, hogy gyermeke növekedésével a hiánycikkek listája nem csökkenni, inkább gyarapodni fog. Íme, egy kis lista-kiegészítés, amelynek adatait mind saját tapasztalásból gyűjtöttem:

Nincs a gyerek gondos étkeztetéséhez oly nagyon szükséges *kis lószőrszita, vékony üvegmosó.*

Nincs *hálózsák*. Ajánlanak helyette — tél közepén! — nyári zsákot vagy angol pólyát.

A *kocsipaplan* is ritka madár!

Ha van *elölkötős rékli*, rendszerint nincs *elölgombolós kis ing.* A hátulkötős réklik viszont megnyúlnak, tudnék olyan példányt mutatni, ami már csaknem kétszer átéri kéthónapos lánykámat.

Erdei Lászlóné
gyakorló mama,
Bp., IX. Gyáli út 15/c.

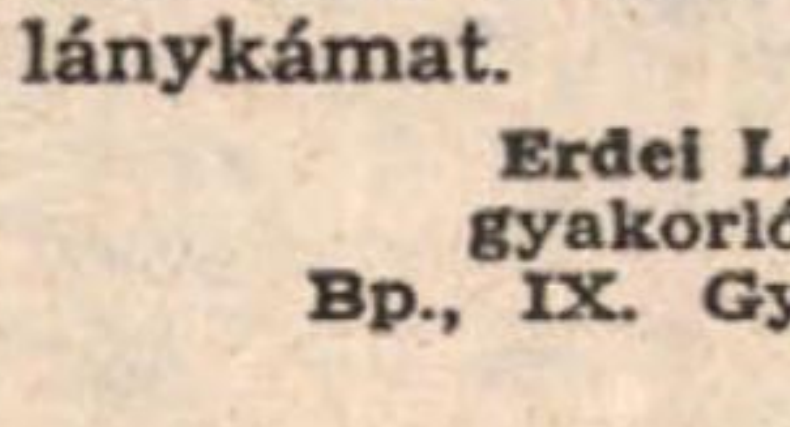

HOL A JÁRDA?

A mi utcánkban nagyon sok ház épült mostanában. Az egész utcának mégis olyan dűlőút kinézése van! Nem tudjuk pontosan, milyen széles is az utca, abból mennyi lenne a járda és mennyi a kocsiút. Szívesen csinálnánk társadalmi munkában gyalogjárót, ha a községi tanács kijelöltetné a kocsiút és a járda szélességét. Ezt a kérésünket benyújtottuk már a községi tanácshoz is, de még semmi választ nem kaptunk rá.

Az Ady Endre utca lakói
Köröshegy, Somostelep

KÖSZÖNÖM, MEGKAPTAM!

A Ludasban elpanaszoltam, hogy rendelt szemüvegemet hosszú időn keresztül nem kaptam meg az OFOTÉRT-tól. A cikk megjelenése után az OFOTÉRT azonnal intézkedett, és öt napon belül kézhez is kaptam a szemüveget. Köszönöm a segítséget!

Bajai György
Pécs

SÁR! SÁR!

Akár a szabályos, akár a szabálytalan úton próbáljuk megközelíteni a HÉV Filatori-gáti állomását, mindenütt nyakig járunk a sárban. Nem lehetne valamivel feltölteni ezt a részt? Mondjuk, a közeli üzemekből odahordott és lehengerelt salakkal?!

N. L.-né
Budapest

FEJLŐDŐ FALU

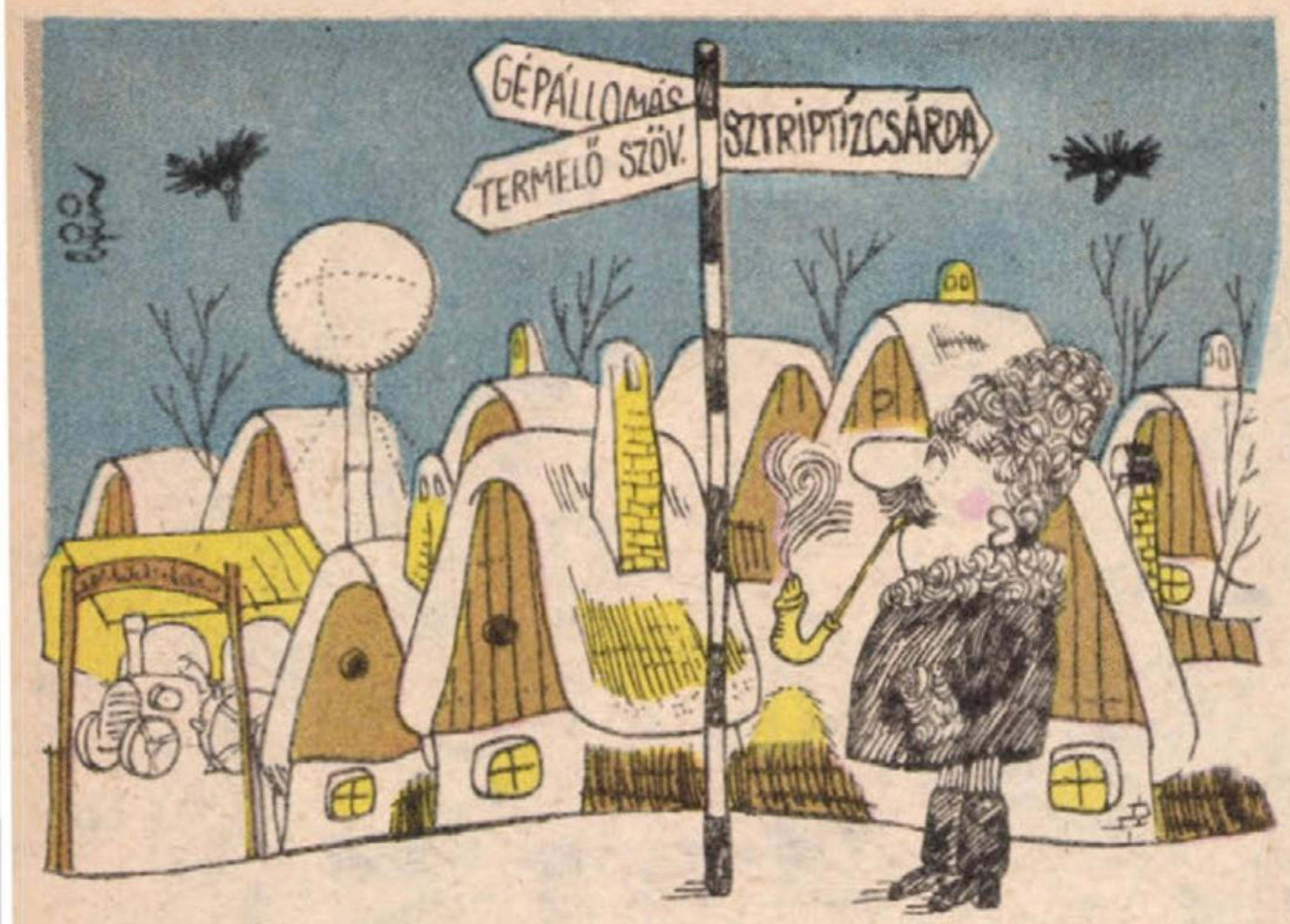

ANKÉT

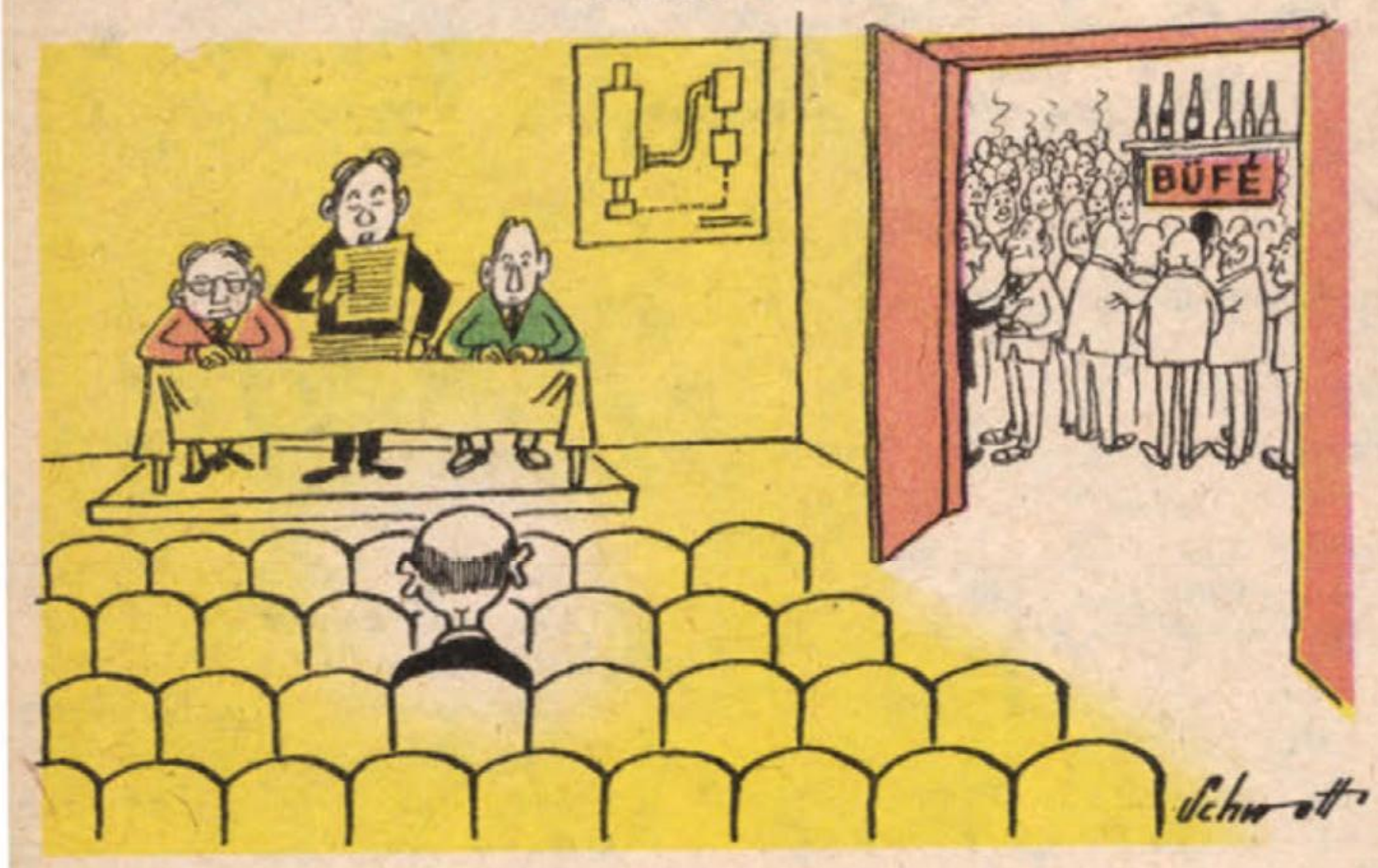

BÚCSÚ A FEHÉR HÁZTÓL

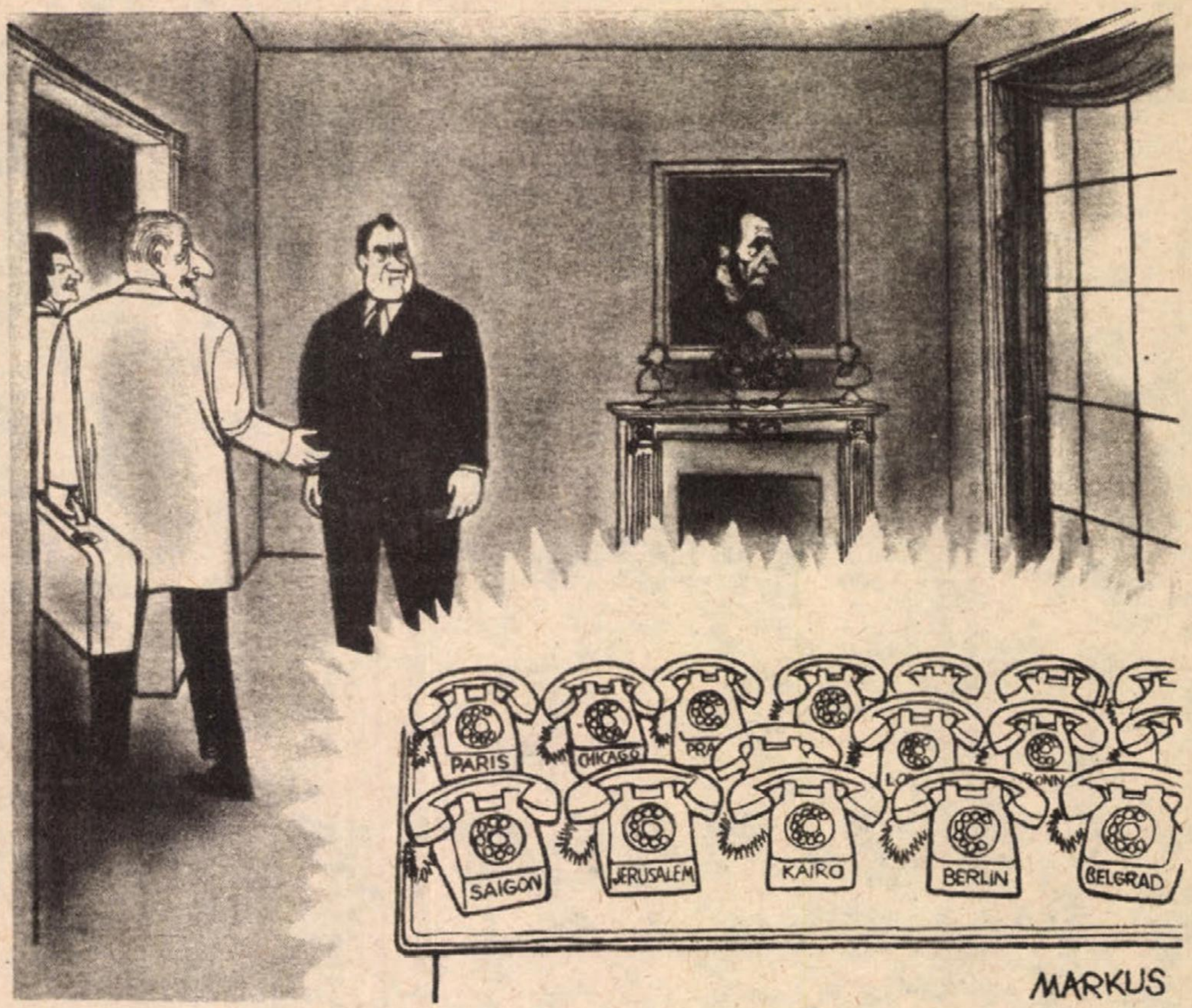

Johnson: Mr. Nixon, telefonhoz kérik!

(A hamburgi „Stern”-ből)

A HEGY

A hegy egy síkság közepén emelkedettt a magasba és már messziről lehetett látni felhőkbe burkolózott csúcsát. A térképen azonban nem volt rajta: a legfrissebb atlaszok is sík területet jeleztek, mert ez a hegy csak a közelmúltban kelekezett, néhány nap alatt, mindenki szeme láttára. Először csak morajlás hallatszott, amely később dübörgéssé erősödött és a föld mozogni kezdett, majd egy kis púp nőtt a mezőn, s ez a púp hatalmas heggyé magasodott, amely büszkén uralkodott a tájon, s időnként tompa morgással hívta fel magára a figyelmet.

A közeli falvak lakói ijedten szemlélték ezt a félelmetes természeti jelenséget és a tanácselnökök azonnal jelentették a hegy születését a felsőbb szerveknek, de azok nem sokat törődtek vele. Egy vezető elvtárs a megyében, aki olvasta ezt a jelentést, mosolyogva jegyezte meg: „Egyesek a legszelídebb dombot is Himalájának nézik!” Ezt a bölcs mondást a későbbiek folyamán gyakran ismételgették, de volt, aki a Himalája helyett Mount Everestet mondott.

Így aztán lassan feledésbe merült az ügy; már senki sem beszélt a morgó hegyről, tudomásul vették, hogy ott van. Az egyik kisközség iskolájának földrajztanára azonban nem nyugodott bele a részvételenségbe és hónapokon keresztül levelezett a Földrajzi Társasággal, amely részletes felvilágosítást kért az állítólagos hegyről, de aztán ez a levelezés is abbamaradt, azzal az ígérettel, hogy alkalomadtán tudományos expedíciót küldenek ki, de sajnos, az évi keretük már teljesen kimerült, így az expedíciót folyó évben már nincs módjukban megszervezni. A környékbeli gyerekek nagyon megörültek a természet e váratlan ajándékának, és minden vasárnap felmásztak a hegy tetejére, ahonnan gyönyörű kilátás nyílt a környező síkságra, az apró falvakra. A megyei idegenforgalmi hivatal is érdeklődött a hegy iránt, de csalódottan vették tudomásul, hogy nincs a csúcson omladozó vár, vagy legalább egy bástya, amelyet könnyűszerrel át lehetne alakítani turistaszállónak, vagy vendéglőnek.

S akkor egy napon a hegy kitört. A csúcs megnyílt és a kráterből lángnyelvek csaptak a magasba.

A hegy lábánál fekvő falucskák lakói rémülten futottak ki házaikból, és megdöbbenve bámulták a morajló, reszkető hegyet, amely óriási lángbetűkkel a következő szöveget írta az égre:

„Magyar Televízió, V. ker. Szabadság tér 17. Kérem, segítsenek! Nem akarnak észrevenni. Nem akarják tudomásul venni, hogy itt egy új hegy keletkezett. Fáradozásukat előre is köszönöm!”

A Televízió munkatársai azonnal a helyszínre siettek, és dokumentumfilmet készítettek a félelmetes, felháborodott, morgó hegyről. Az operatőrök elölről is, hátulról is lefilmezték, sőt, felülről is, egy helikopterből.

A hegy ekkor lángbetűkkel azt írta a menny boltozatára:

„Köszönöm, hogy kijöttek. Ugye megértik, hogy kitörtem?”

Ez volt a hegy utolsó üzenete. Amikor a televíziós stáb elvonult, megnyugodott, lecsendesedett.

A dokumentumfilm országszerte nagy feltűnést keltett és ezek után már az illetékesek is felfigyeltek az új hegyre.

Az első intézkedésük az volt, hogy a mezőőrt, aki nem jelentette, hogy a mezejéből hegy lett, leváltották, mert illetéktelenül vette fel a fizetését.

Mikes György

AKTÍV PIHENŐ

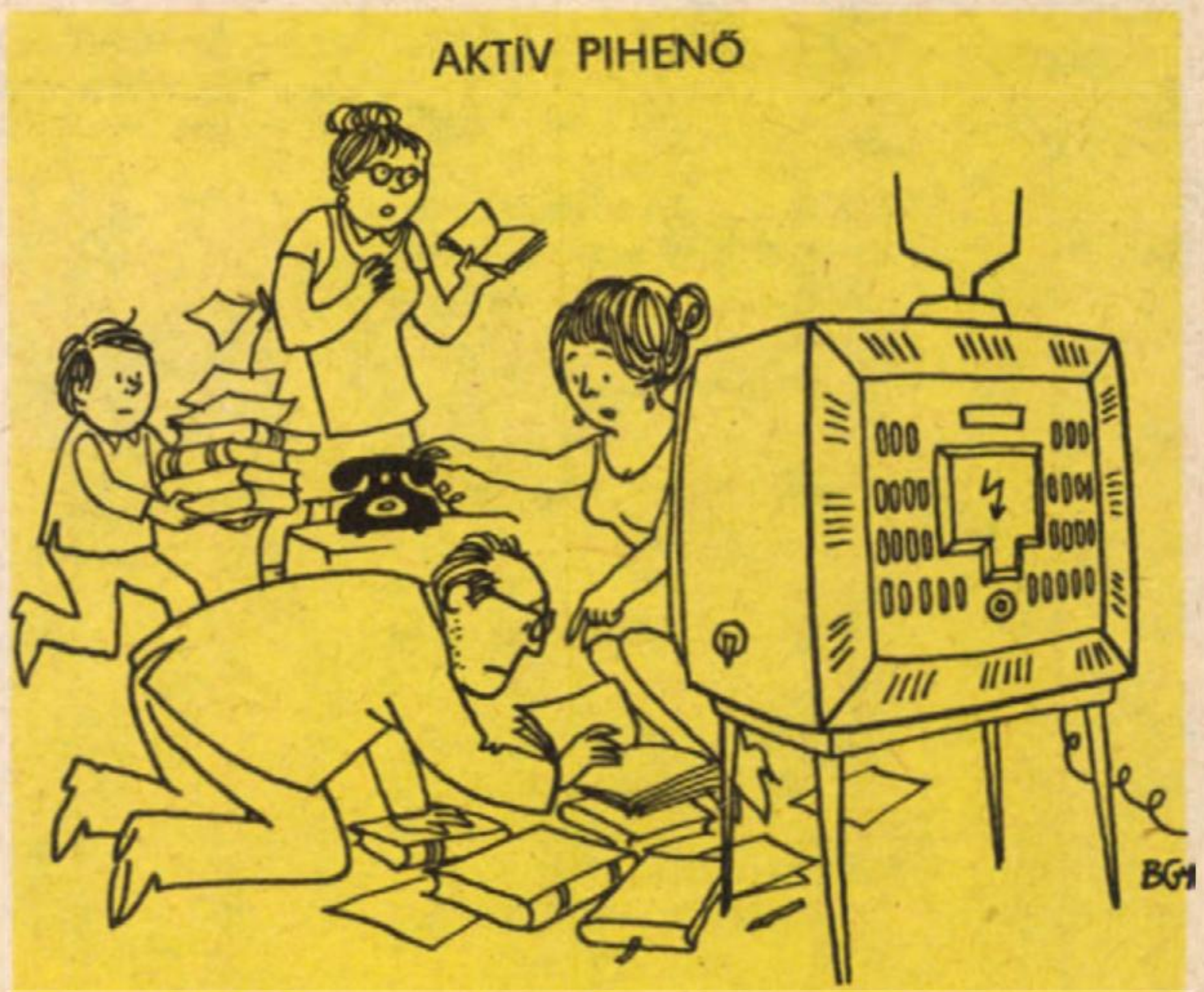

Rejtvényműsor

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltóknak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

A MÚZSA CSÓKJA

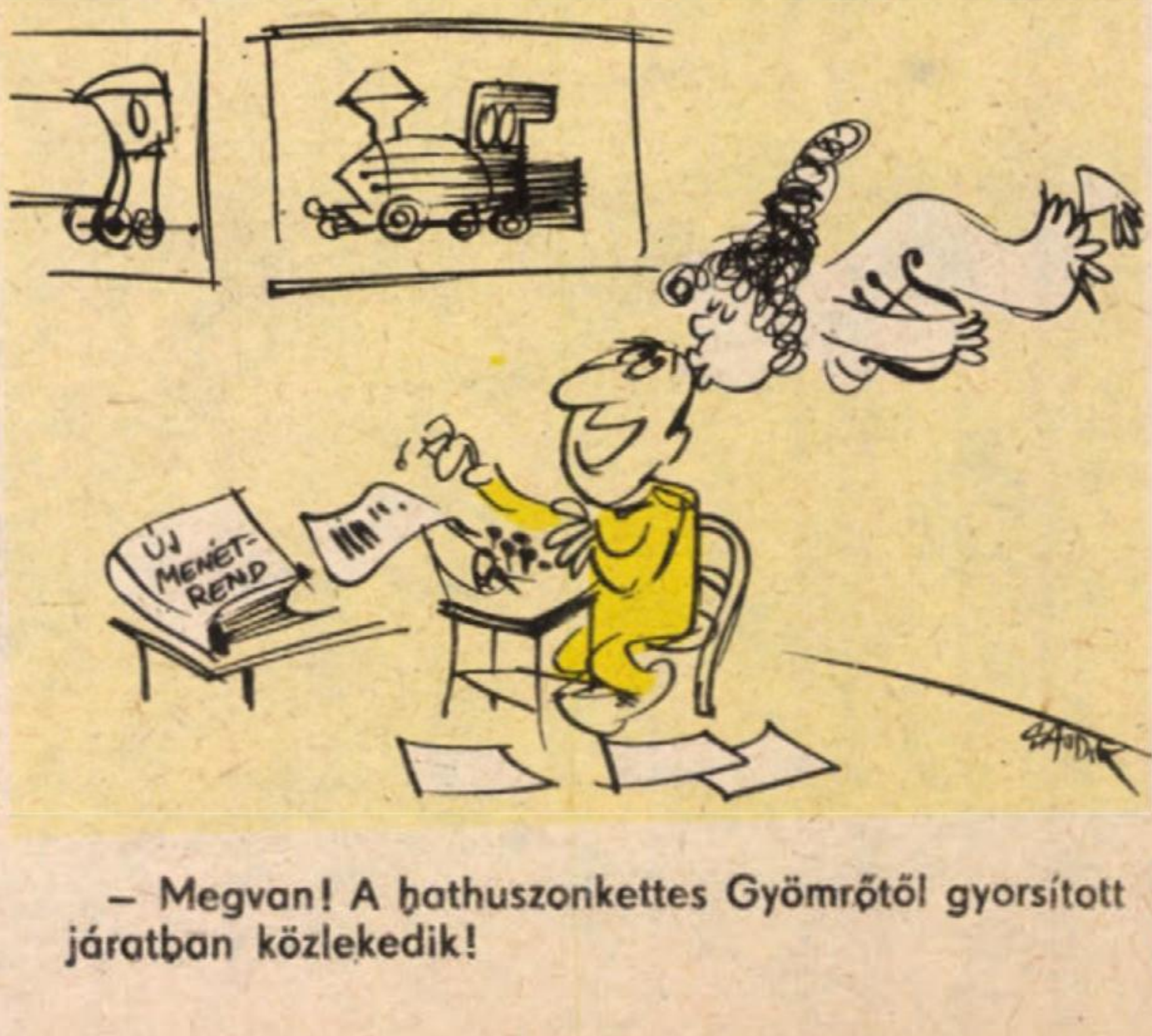

– Megvan! A hathuszonkettes Gyömrőtől gyorsított járatban közlekedik!

MINDENT AZ ÜGYFÉLÉRT!

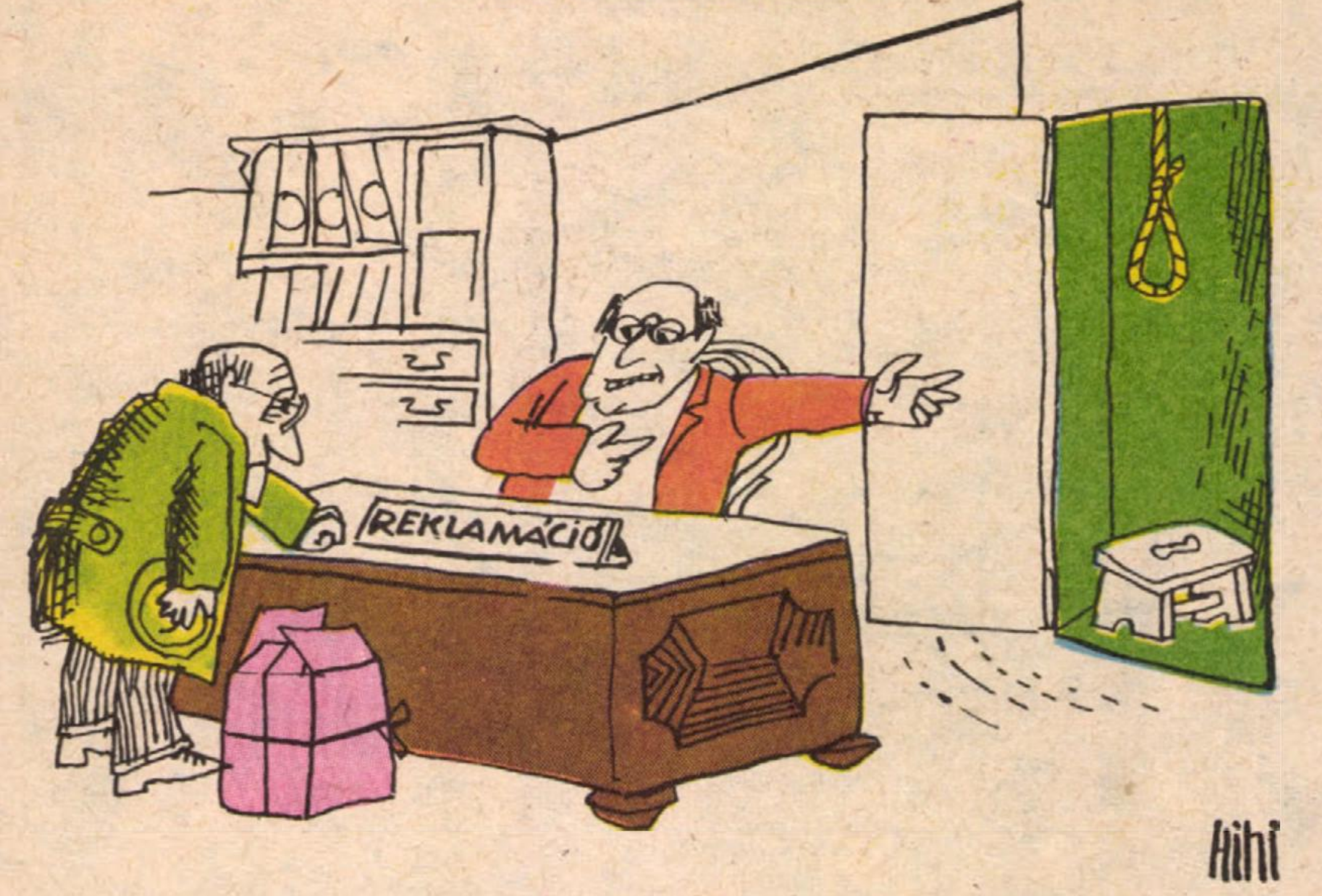

SZUPERELŐKELŐ ÜZLET A BELVÁROSBAN

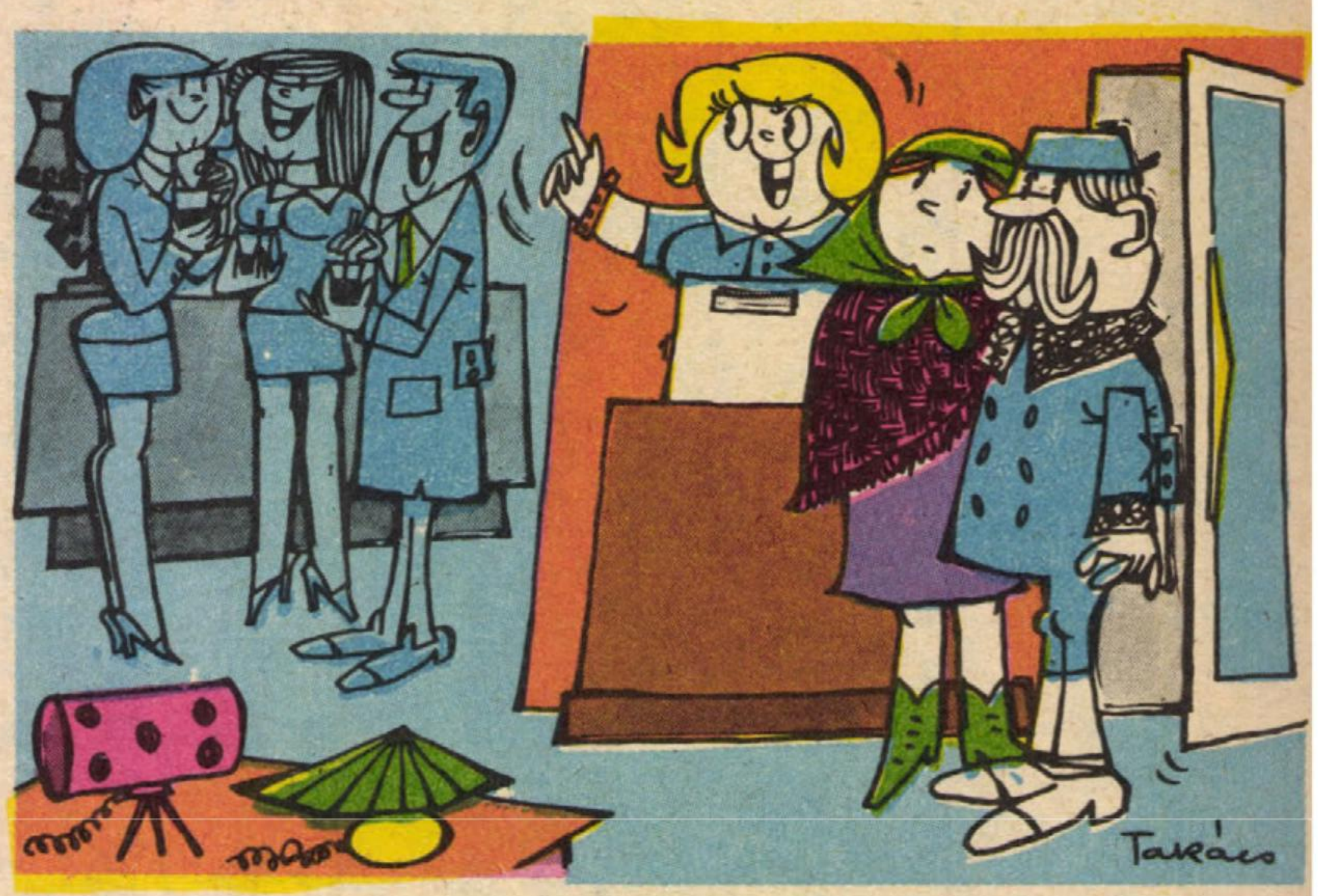

— Gyerekek, kérek egy magyar nyelvű eladót!

verseny

Eddig csak egyetlenegyszer dicsértem a magyar dohányipart, akkor, amikor több évi kísérletezés után a piacon megjelent a Sztár nevezetű pipadohány. Hamarosan megbántam. A Sztár minősége néhány hónap elteltével alaposan megromlott: kellemes illata elinalt, mint a kámfor, tapintása szalmaszárazzá, íze csípőssé vált és minden egyéb tekintetben kellemetlenkedett. Azóta is ilyen...

Másik „minőségi" pipadohányunk a Club, még ilyenebb. Pácolva nincs, ha van is, nem észlelhető, poros, finánclábas, szívhatatlan. Idézhetném itt Véssey Tamás budapesti olvasónk levelét, rengeteg indokolt kifogását és elítélő véleményét a magyar pipadohányokról! De nem idézem: több ízben is szóvá tettük már és laptársaink bőven foglalkoztak a témával.

De a dohányipar néma maradt. Ha meg is szólalt, legfeljebb azt mondta, nincs igény pipadohányra, aztán meg azt is mondta, hogy kísérleteznek a jobb dohány előállításával, és azt is mondta, hogy nem tudja állandósítani a jobb minőséget.

Az utóbbi két érvvel nem tudok vitatkozni: ők a szakemberek. Az előbbi állítást viszont cáfolja az a tény, hogy a pipavásárlók száma emelkedett, tehát a dohányra van igény. Nem a vitrinbe veszik a pipát manapság!

Versenyre kell serkenteni a magyar dohányipart!

Egyetlen vállalkozó szellemű gebines kellene, aki jobb minőségű pipadohányt gyártana, mint a magyar dohányipar. Nem lenne nehéz dolga. De hát ezt a megoldást, velem együtt, igencsak szégyellhetné a magyar dohányipar is. A verseny viszont kívánatos. Elvi szempontból. Egyik alapvető feltétele a piac reális alakulásának.

A Belkereskedelmi Minisztérium felismerte ezt. Kitűnő minőségű egyiptomi pipadohányt akart importálni. A KERMI nem ellenezte a behozatalt, de kikötötte, hogy 2%-kal (kettő százalékkal!) szorítsák le az egyiptomi dohány nedvességtartalmát. Csak úgy felel meg a magyar szabványnak. Azóta két év telt el, úgy látszik, nem szorították le, szívhatjuk a magyar szabványt a köhögésrohamig.

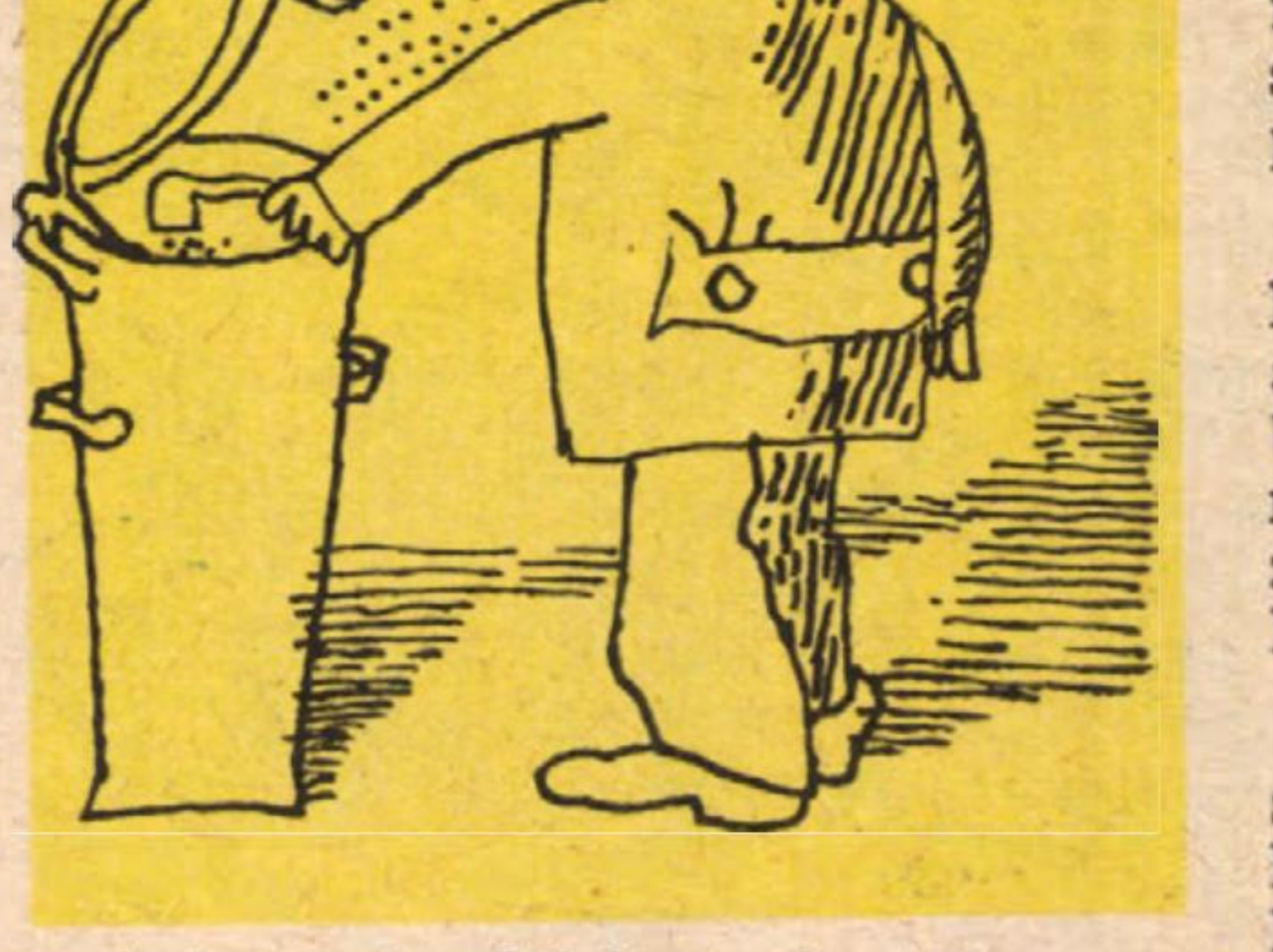

Mint hallom, most négy-öt import—export cég is kapott ez ügyben megbízást a piackutatásra.

Javasolom a kutatóknak, járják végig a maszek trafikosokat. Találnak náluk csomagonként 25—35 forintért Amphorát, Clant, és más nyugati pipadohányt. Ha van... (Ha nincs, még ennél is jóval drágább!) Az igényt két nap alatt hitelesen felmérhetik.

Javasolom továbbá az illetékeseknek, hogy a nyugati import cigaretta kontingens terhére (Peer-től a Pall Mall-ig minden van bőven!) hozzanak be olyan pipadohány fajtákat, amelyek a maszek dohányboltokban a legkeresettebbek.

Ha kedvezőbb „dollár kihatású" ügyletet kívánnak kötni, vagyis olcsóbban akarnak vásárolni, akkor hozzák be végre a szóban forgó egyiptomit a plusz nedvességtartalmával együtt, ami sokkal egészségesebb, és nemesebb portéka, mint a porszáraz magyar dohány.

Ha egyáltalán nem kívánnak dollárt kiadni pipadohányért, akkor azt javaslom, hogy a KGST keretén belül ügyeskedjék ki a legjobb minőségű szovjet pipadohányok behozatalát. (Egyenértékűek a legkiválóbb nyugati pipadohányokkal!)

Az importált pipadohánnyal lássák el a dohányboltokat. A maszekokat is, hogy ne kényszerüljenek feketén vásárolni.

Legyen választék és legyen verseny! Ezt ígértük az új mechanizmus bevezetésekor. És meg is tartjuk! Még import árán is! Ez nemcsak a 700 forintos angol szövetre érvényes, hanem a pipadohányra is. Ha már a magyar dohányipar képtelen a jobb minőség gyártására...

Földes György

DILEMMA

Az alábbi történet hőse Gábor, aki fiúi beosztásban szolgál mellettem, hatodik esztendeje. A minap egy társaság arról faggatta, hogy mi szeretne lenni, mert a felnőttek igen leleményesek a gyermekekkel való társalgásban.

— Ha nagy leszek, elmegyek rendőrnek — jelentette ki Gábor.

Természetesen többen kérték a választás indokolását.

— Én irányítom majd az autókat meg az embereket. És aki nem úgy megy, ahogy én intek, azt bezárom a börtönbe — nyilatkozta kemény szigorral és határozottan, mely tulajdonságokat nem tőlem örökölte.

— És ha én megyek a tilosba, engem is börtönbe zársz? — kérdeztem, azzal a titkolt reménnyel, hogy fiam a kötelesség és a szülői szeretet közül mégiscsak szegény ősz atyja mellett dönt.

— Téged is bezárlak — közölte. — Mindenkinek úgy kell mennie, ahogy én intek.

— És ha én nem úgy megyek, ahogy te irányítasz, akkor mit csinálsz? — provokálta az anyja, aki egyetlen alkalmat sem szalaszt el, hogy gyermekeim kegyét elnyerje előlem.

A társaság kíváncsian figyelt, én előre élveztem, ahogyan majd az én igazságos, a korrupció árnyékától is mentes fiam közli szigorú döntését.

Gábor azonban hallgatott. Láttam, hogy vívódik a közéleti tisztaság és a napi külön-csokoládéadag között.

— Nos, mit tennél, ha anyád nem arra menne, amerre te intesz? — kapacitáltam.

— Majd vigyázok, hogy mindig arra jelezzem a szabadot, amerre anyucikám menni akar — vágta ki Gábor láthatóan megkönnyebbülve.

Leforrázottan ültem, az anyja nevetett és egy Tibi-csokit adott a kezébe.

Csak az vigasztal, hogy a gyerek még sokra viheti az életben...

Ö. F.

Jucika mint autogram vadász

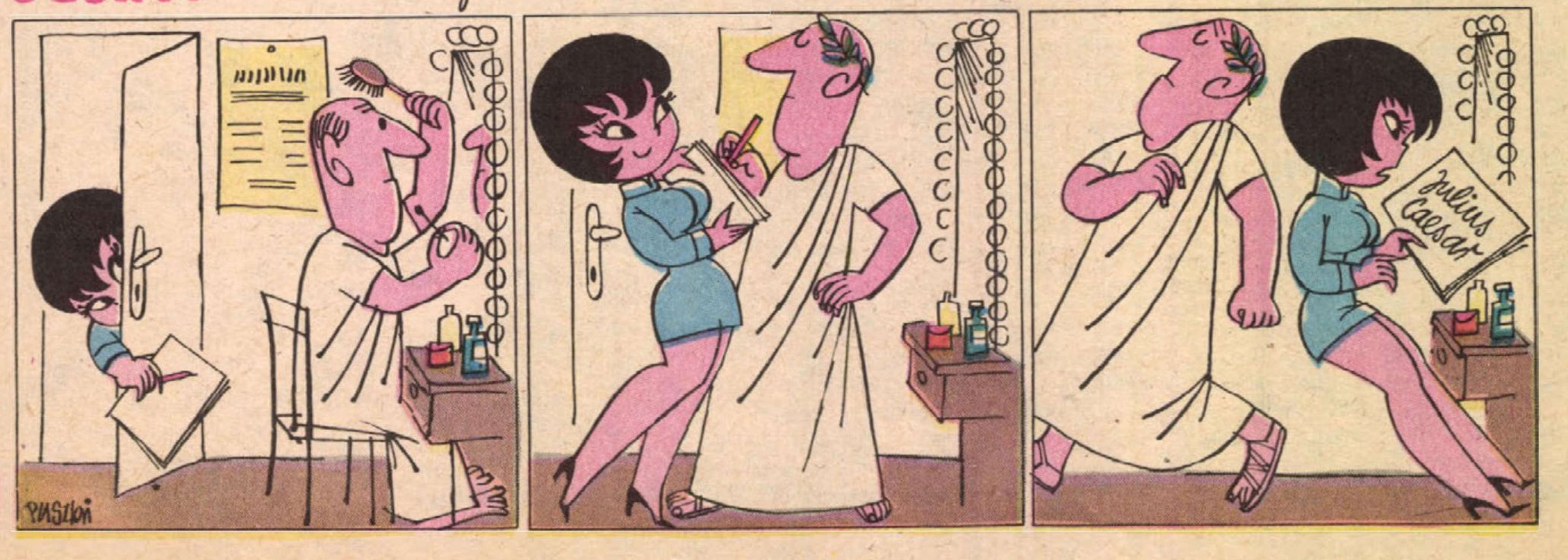

űr-revű

Fülöp György, Barát József Vasvári Anna rajzai

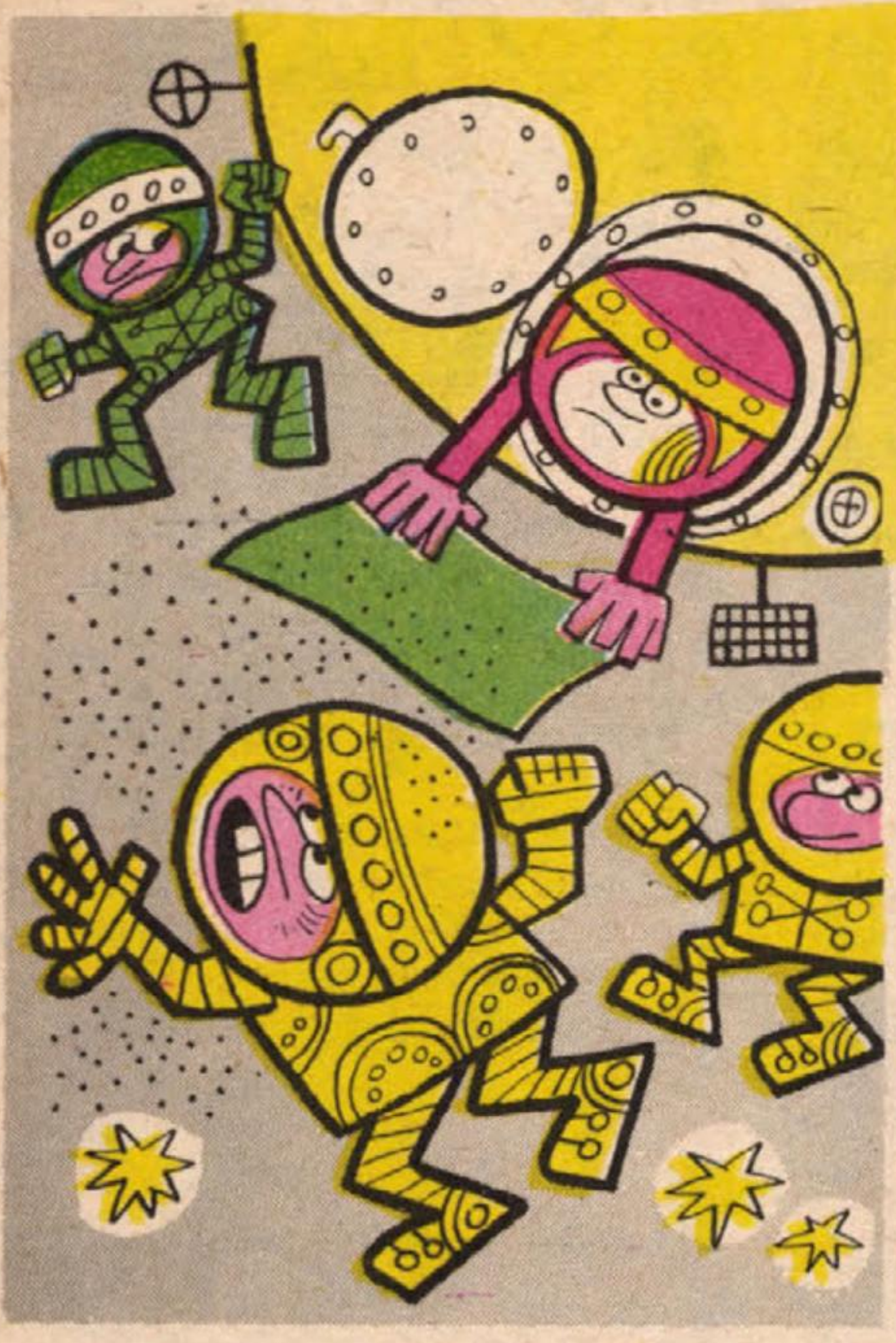

– Megkérhetném, asszonyom, hogy ne rázza a kozmikus port a járókelők nyakába?

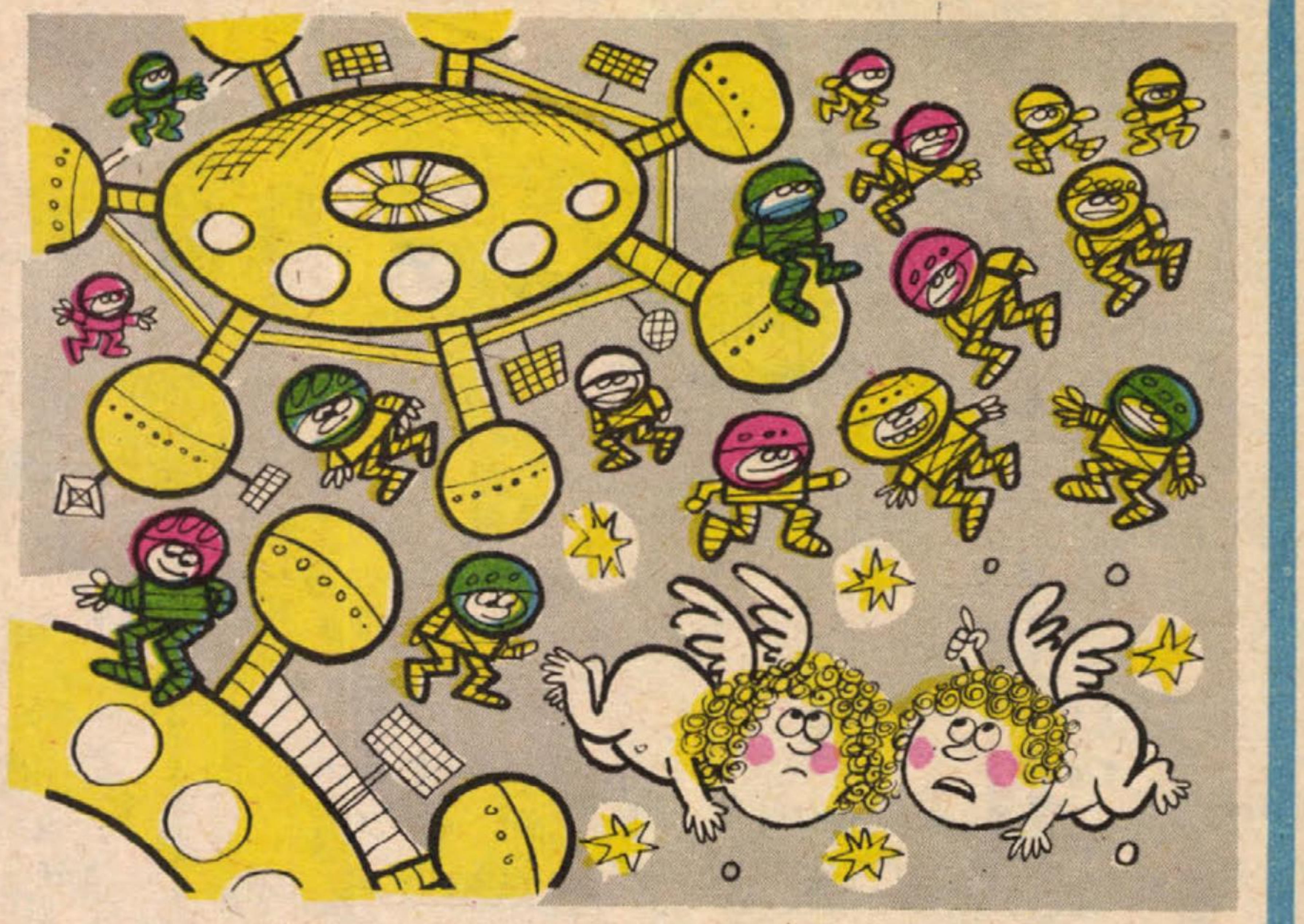

– Nézd, egyre több a vidéki!

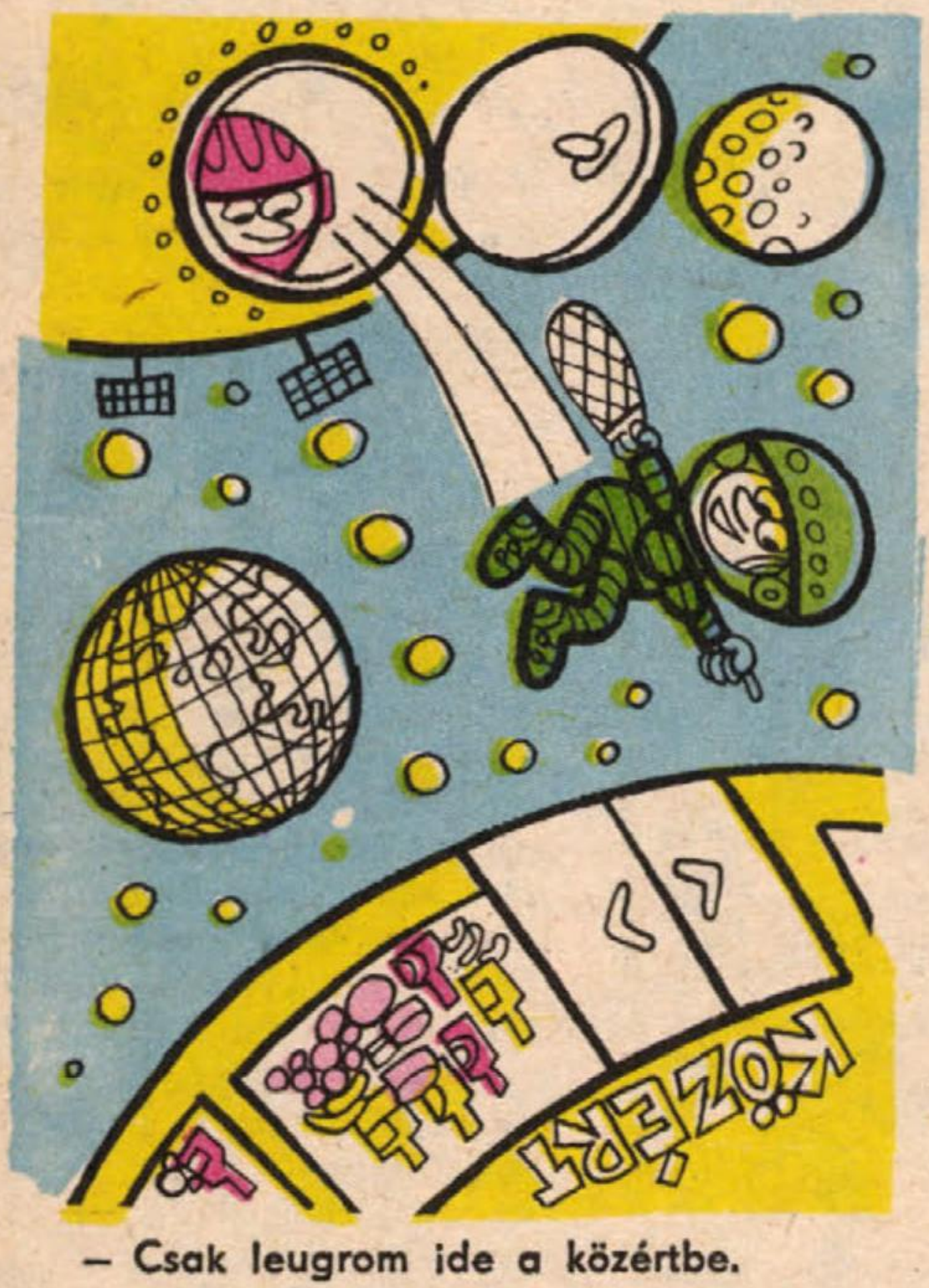

– Csak leugrom ide a közértbe.

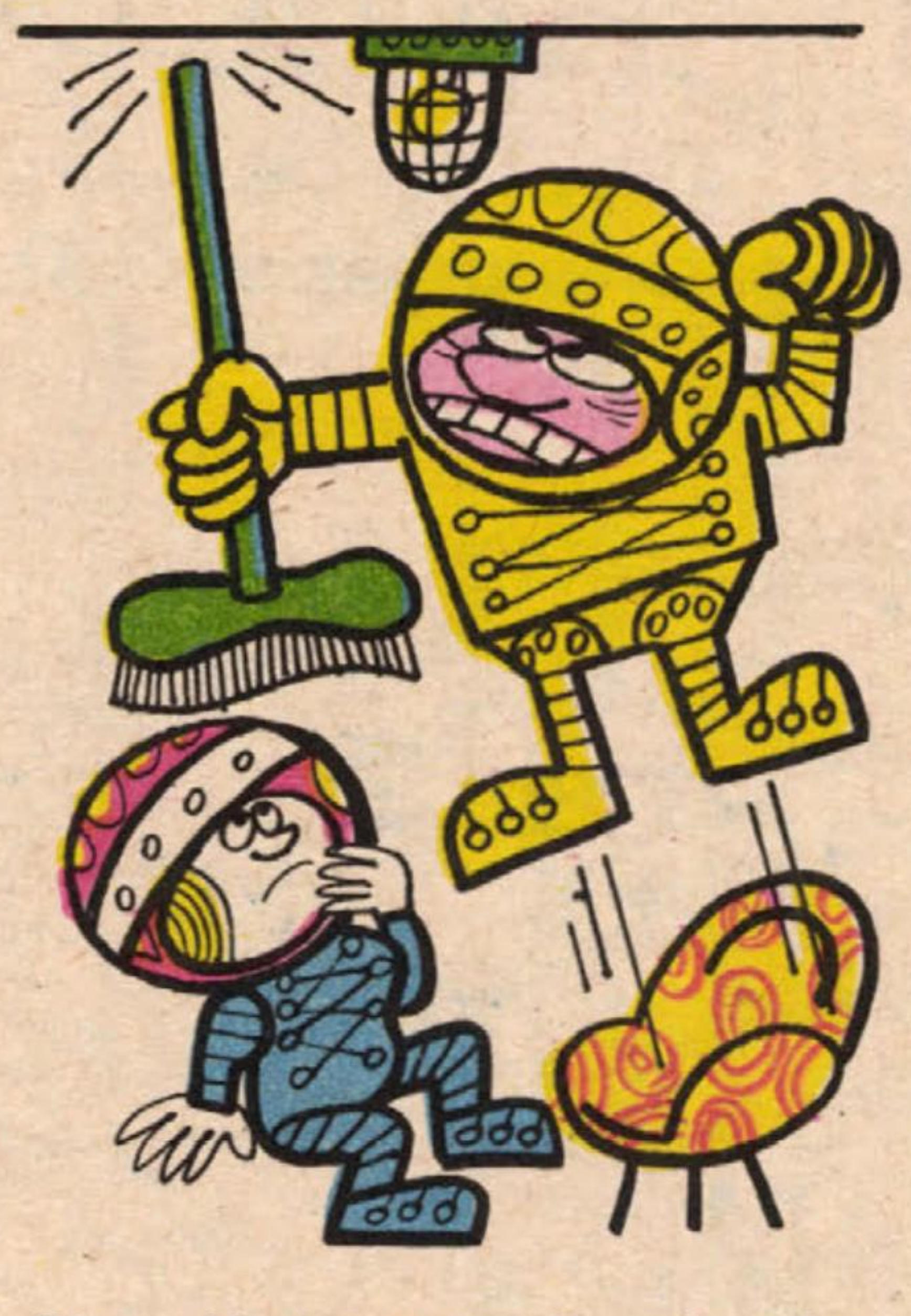

– Rémes. Mindig este tíz óra után pufogtatják a rakétájukat!

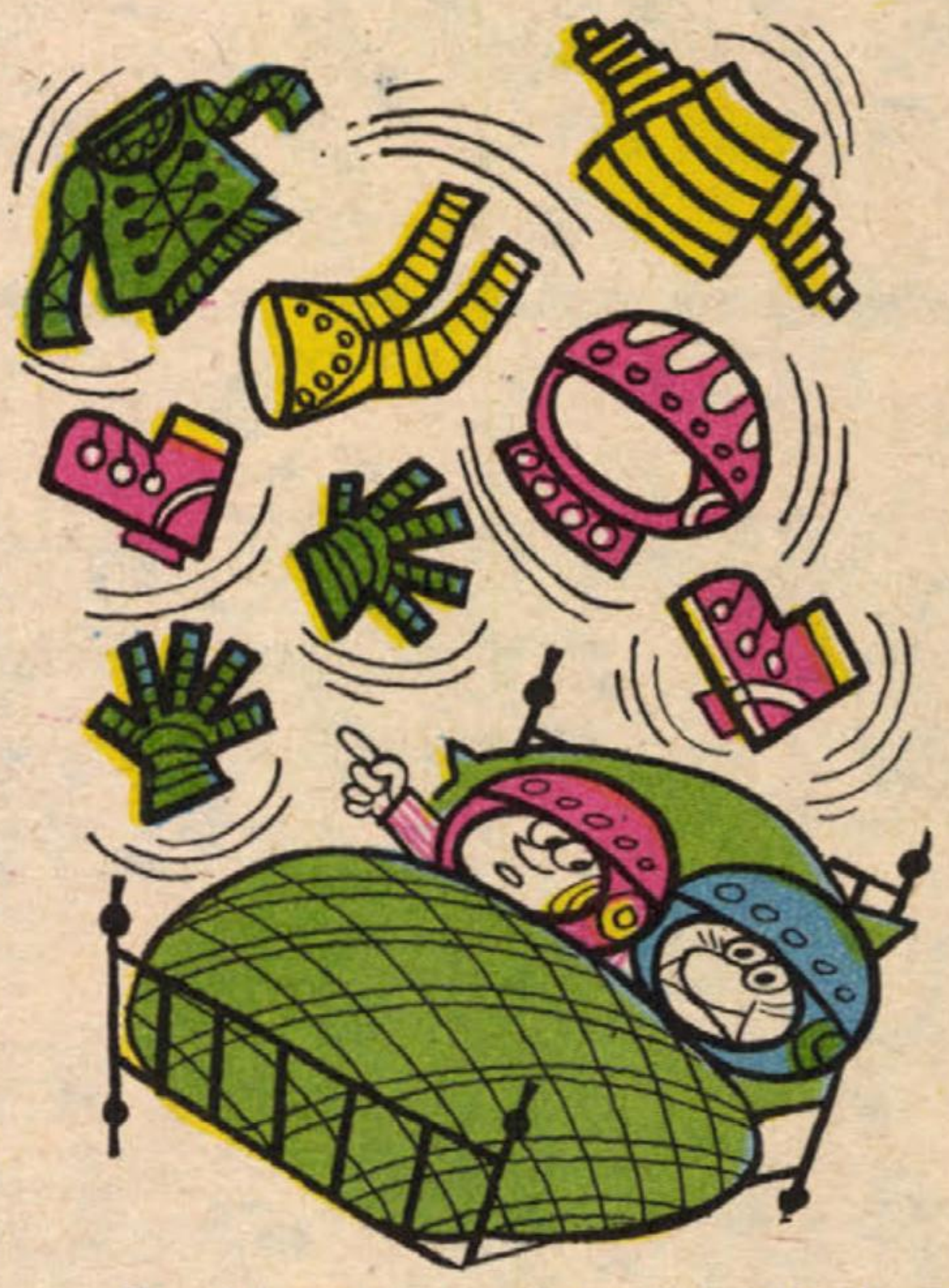

– Fiacskám, már megint szétdobáltad a ruháidat!

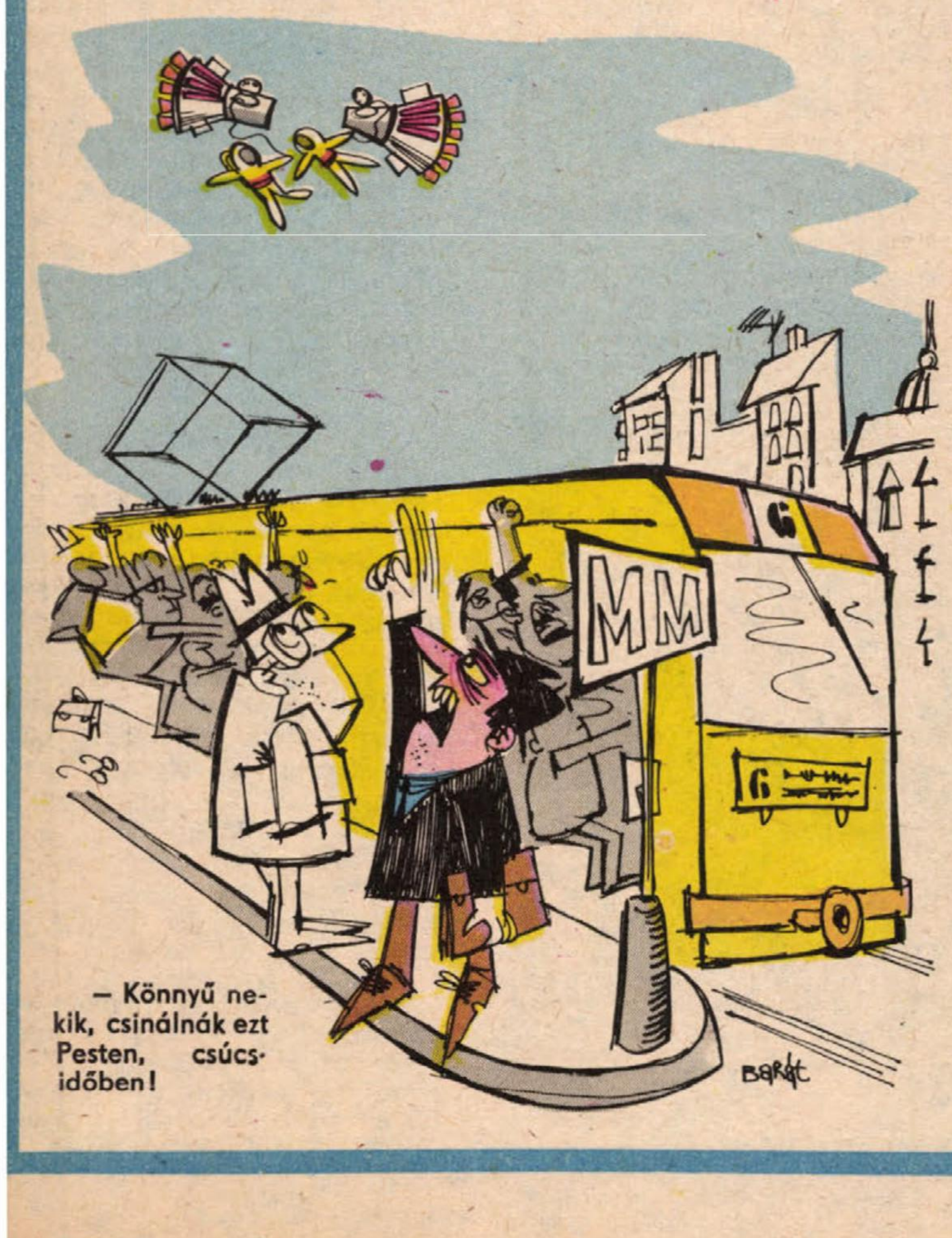

– Könnyű nekik, csinálnák ezt Pesten, csúcsidőben!

– Miért küld anyád minket mindig űrsétálni?

– Mert idekint nem lehet levenni a védőruhát.

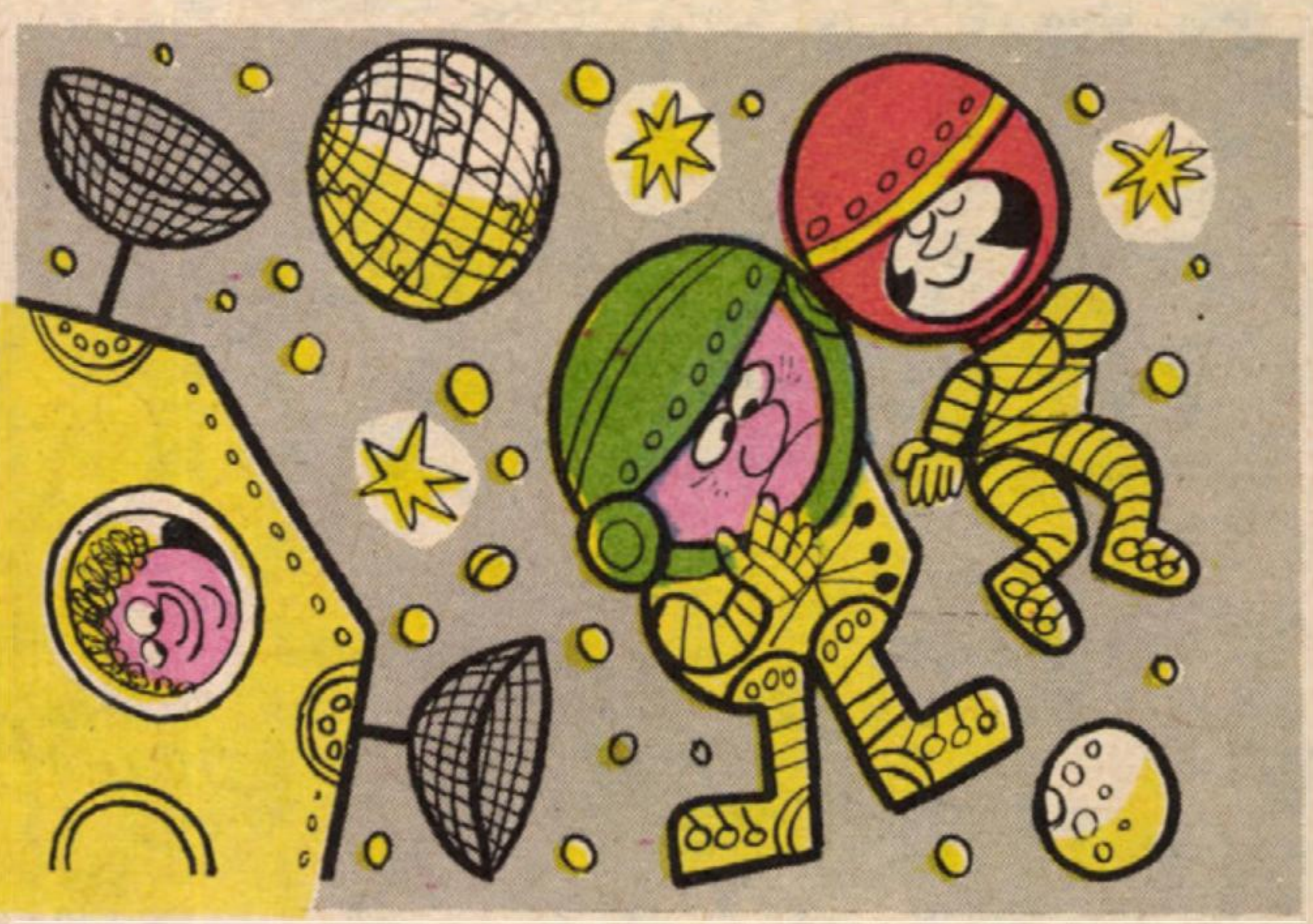

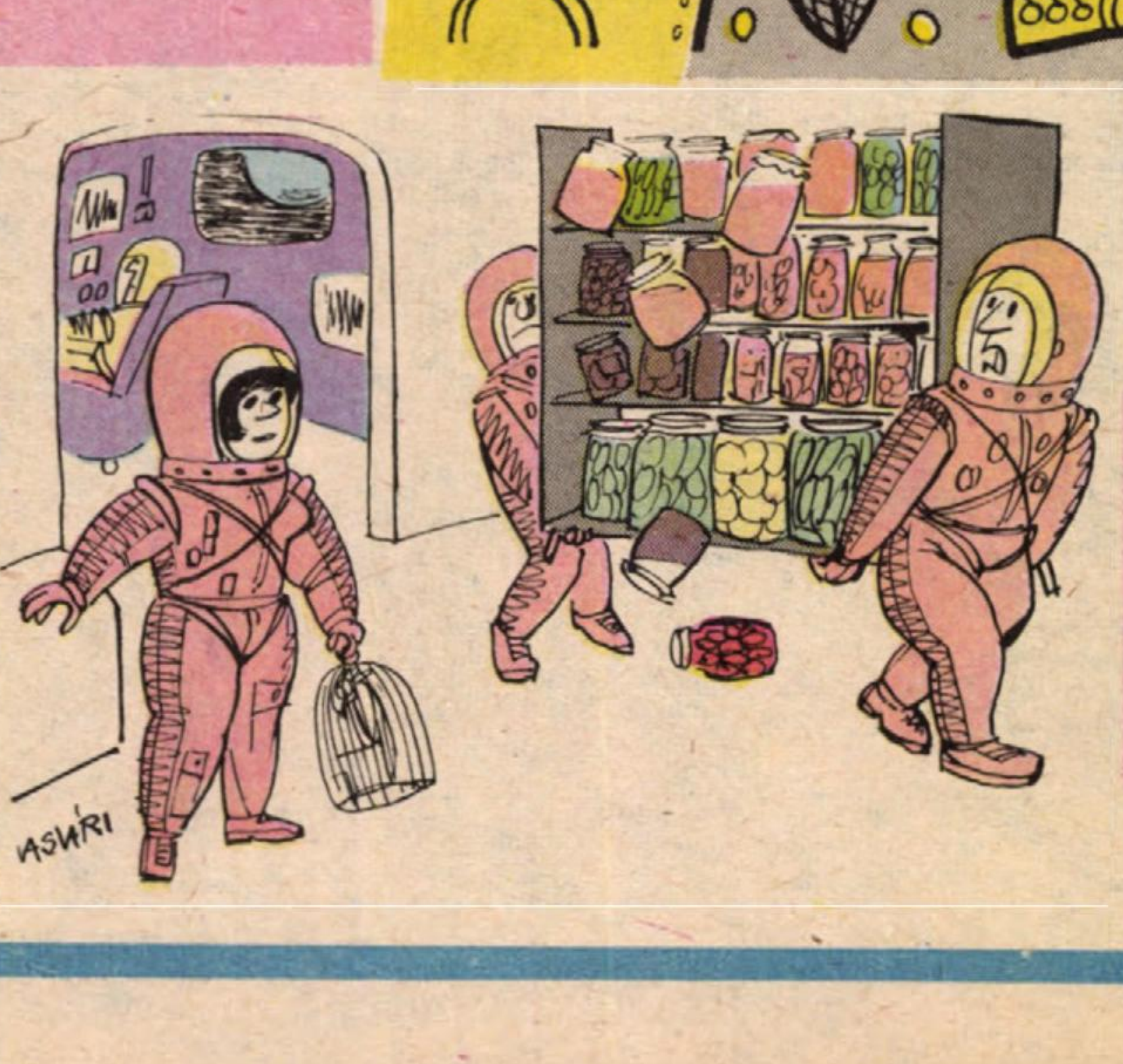

HA MAJD A FELESÉG IS MEGY...

– Fiacskám, nem vagyunk hajlandók állandóan az egyik űrhajóból a másikba cipelni a befőtteidet.

Szűr-Szabó József rajzai

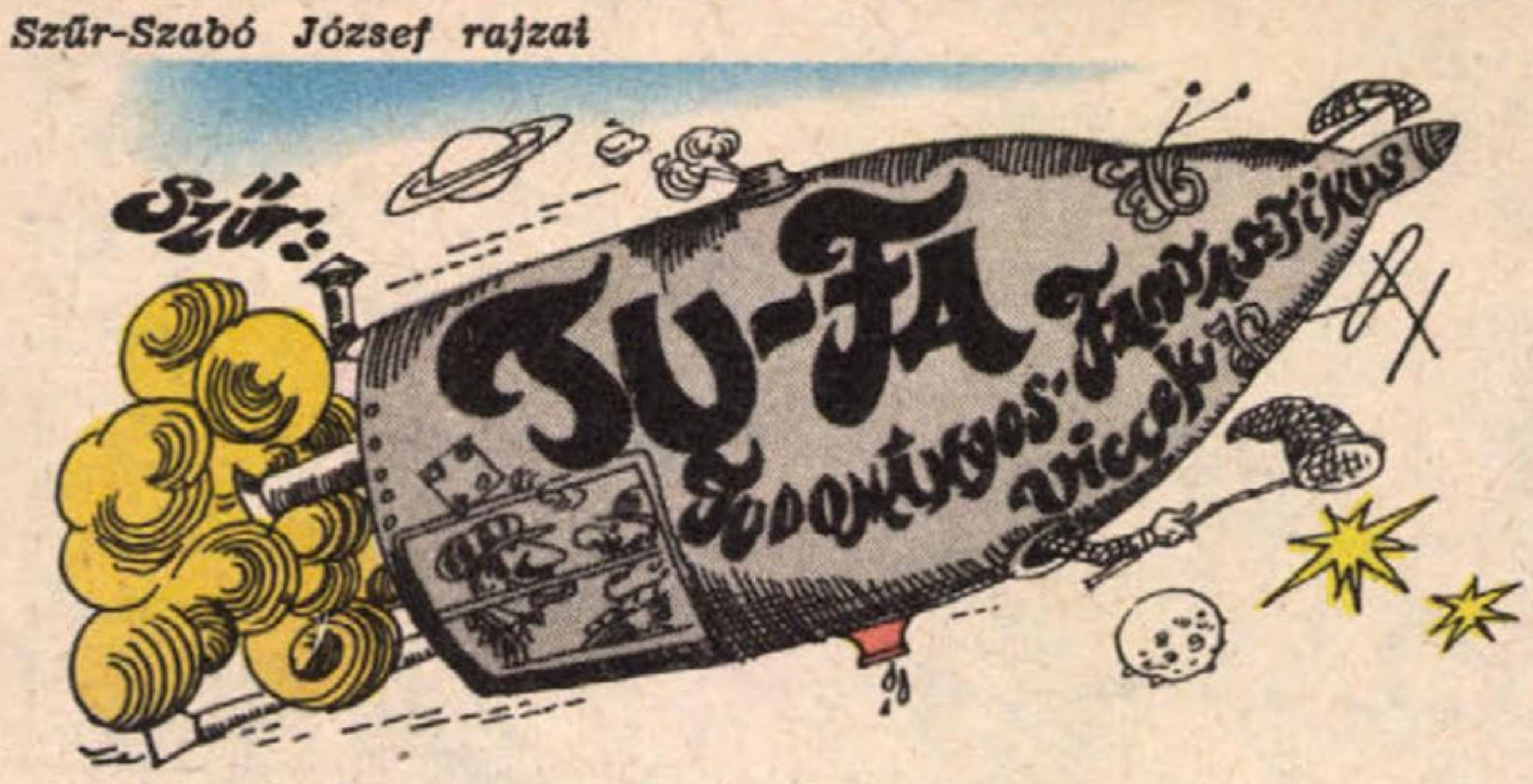

PÁLYAMÓDOSITÁS

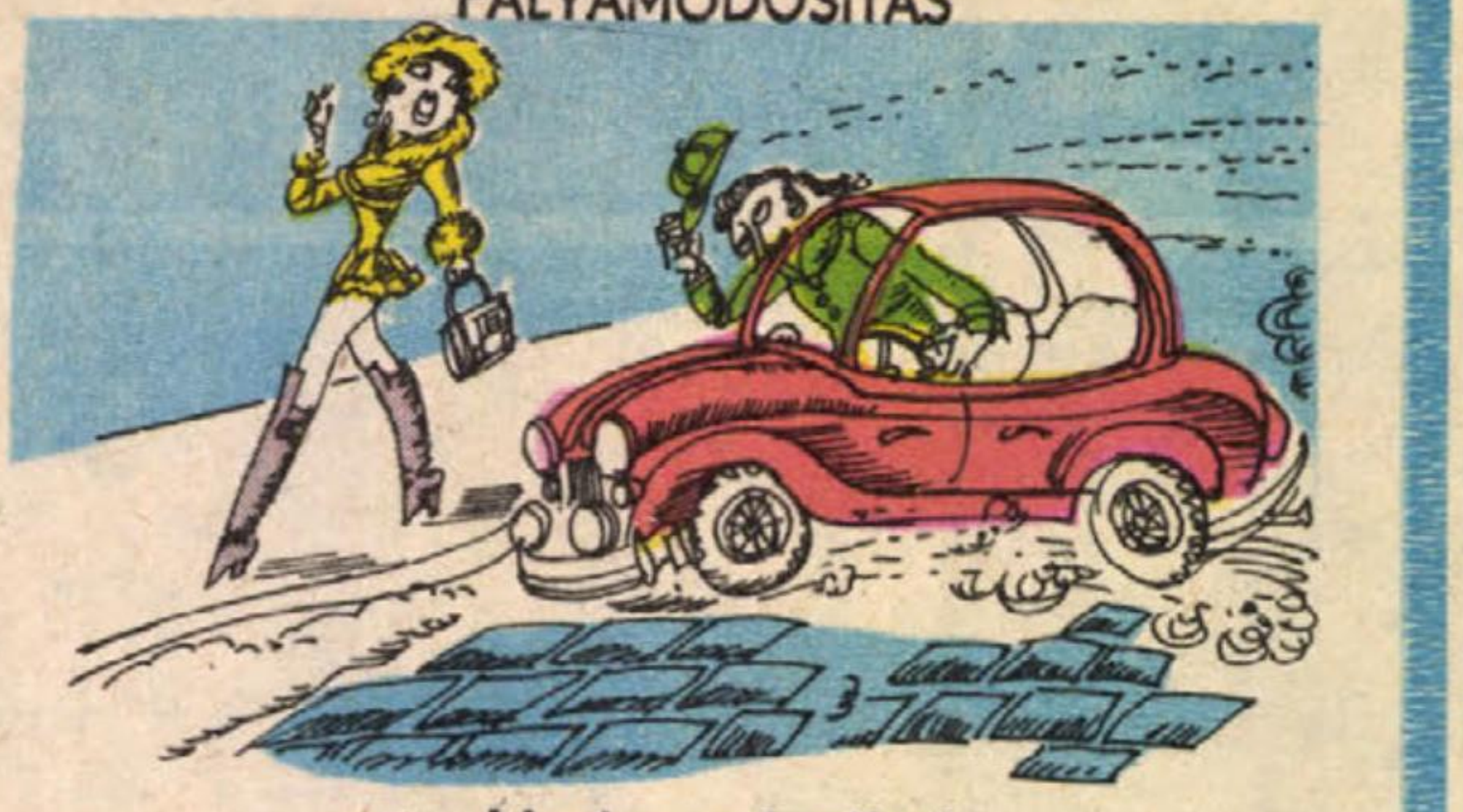

– Menjen a fenébe!

APOLLÓ 9

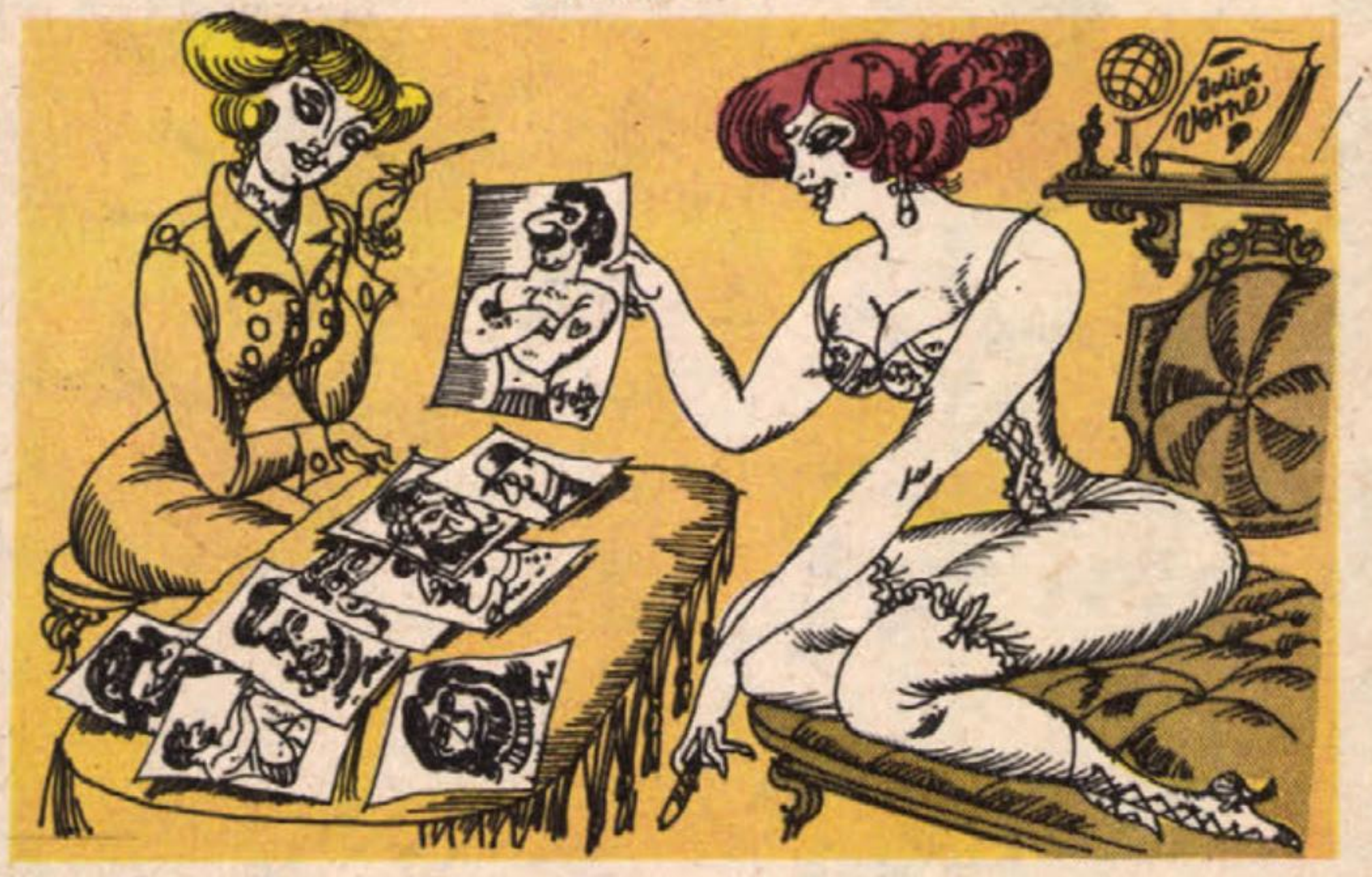

– Rá júliusban kerül sor!

1 000 000 ÉVRE PONTOS A LESER-ÓRA

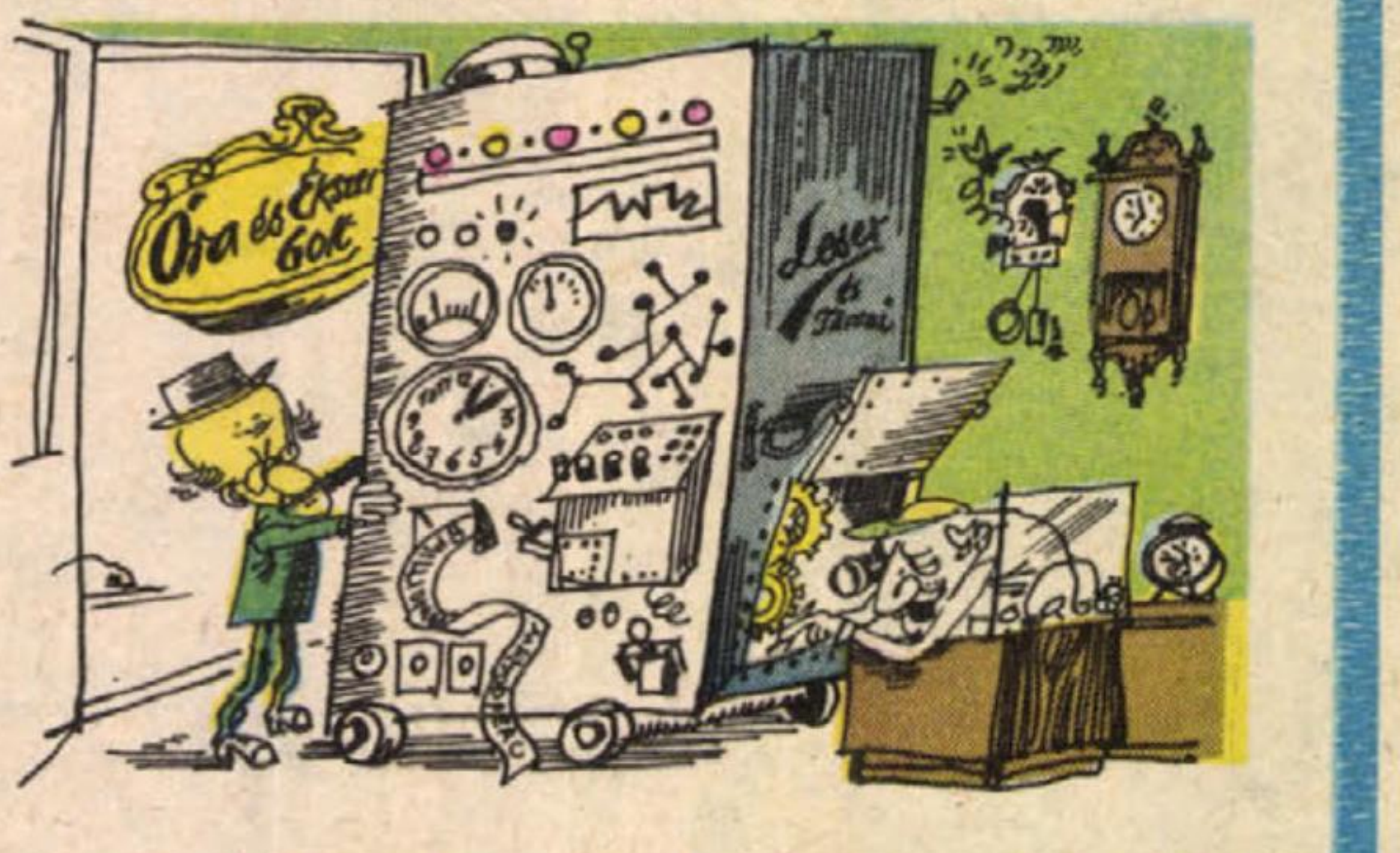

– Erre már nem jár garancia! Le tetszett ejteni!

A GYŐZTES UGRÁS

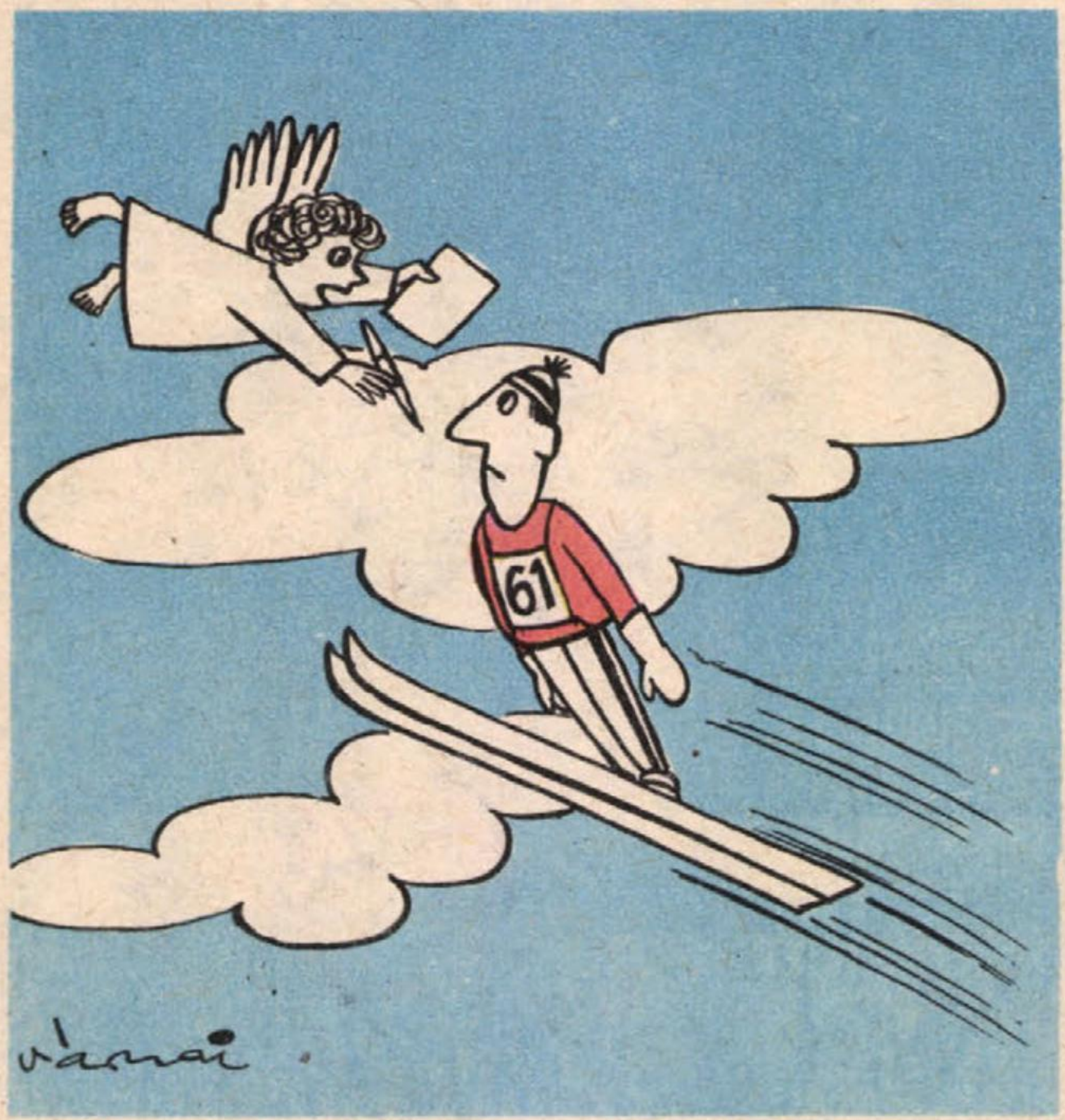

ELFOGLALT IGAZGATÓ

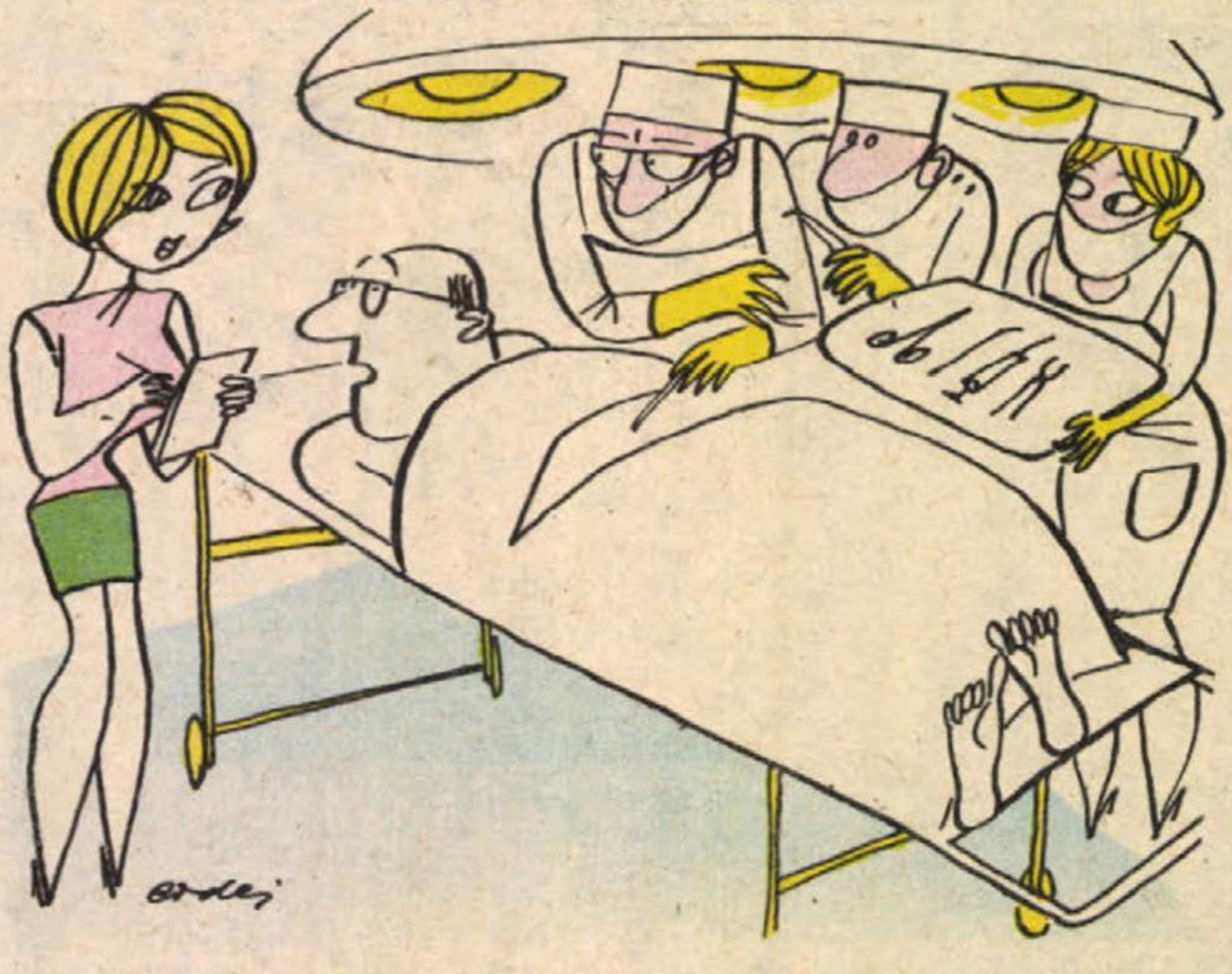

– Írja Magdika! Folyó hó 17-én kelt anyagigénylésükre válaszolva . . .

HOSSZÚRA NYÚLT ALKOTÓSZABADSÁG

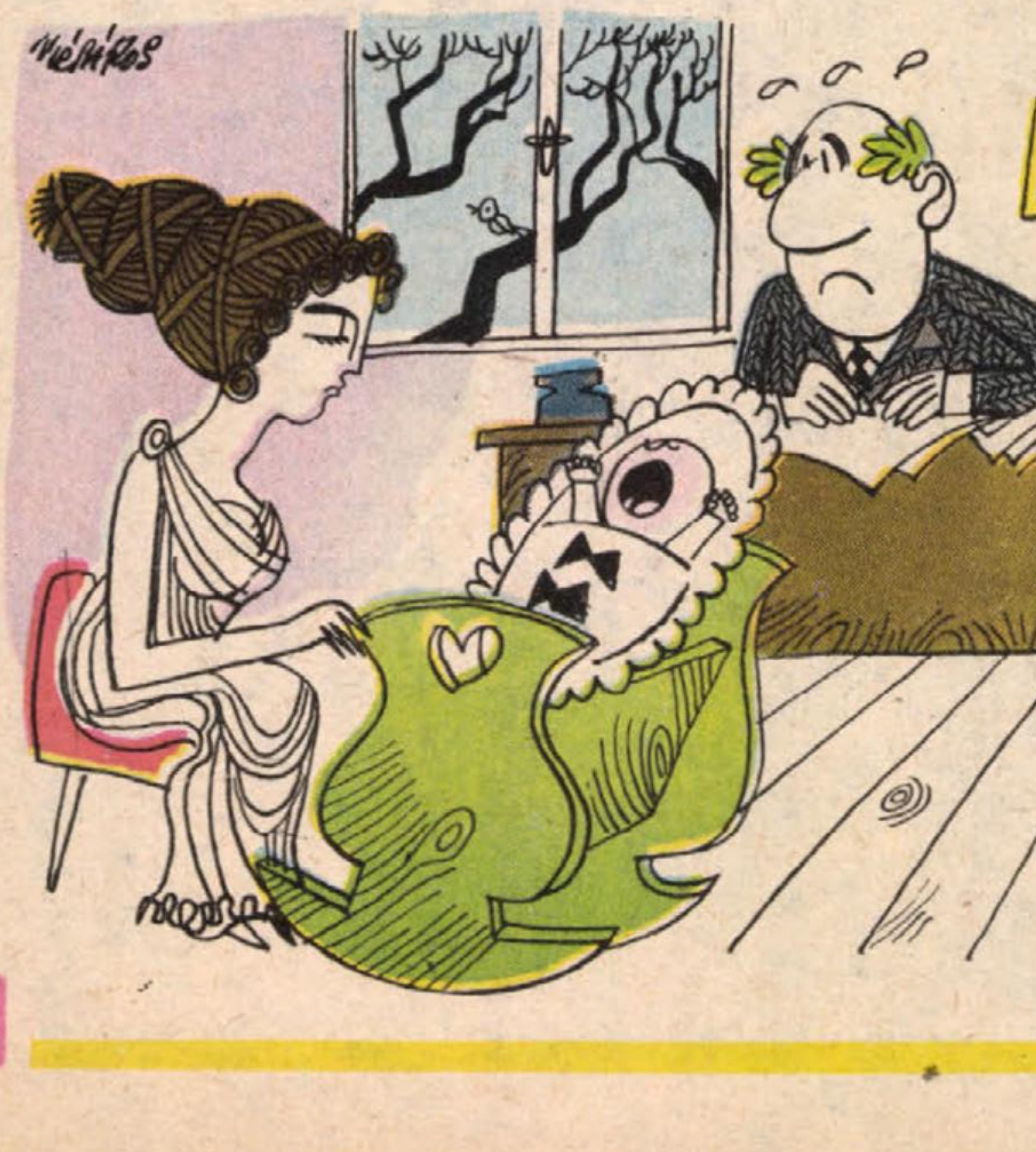

TUDÓSOK

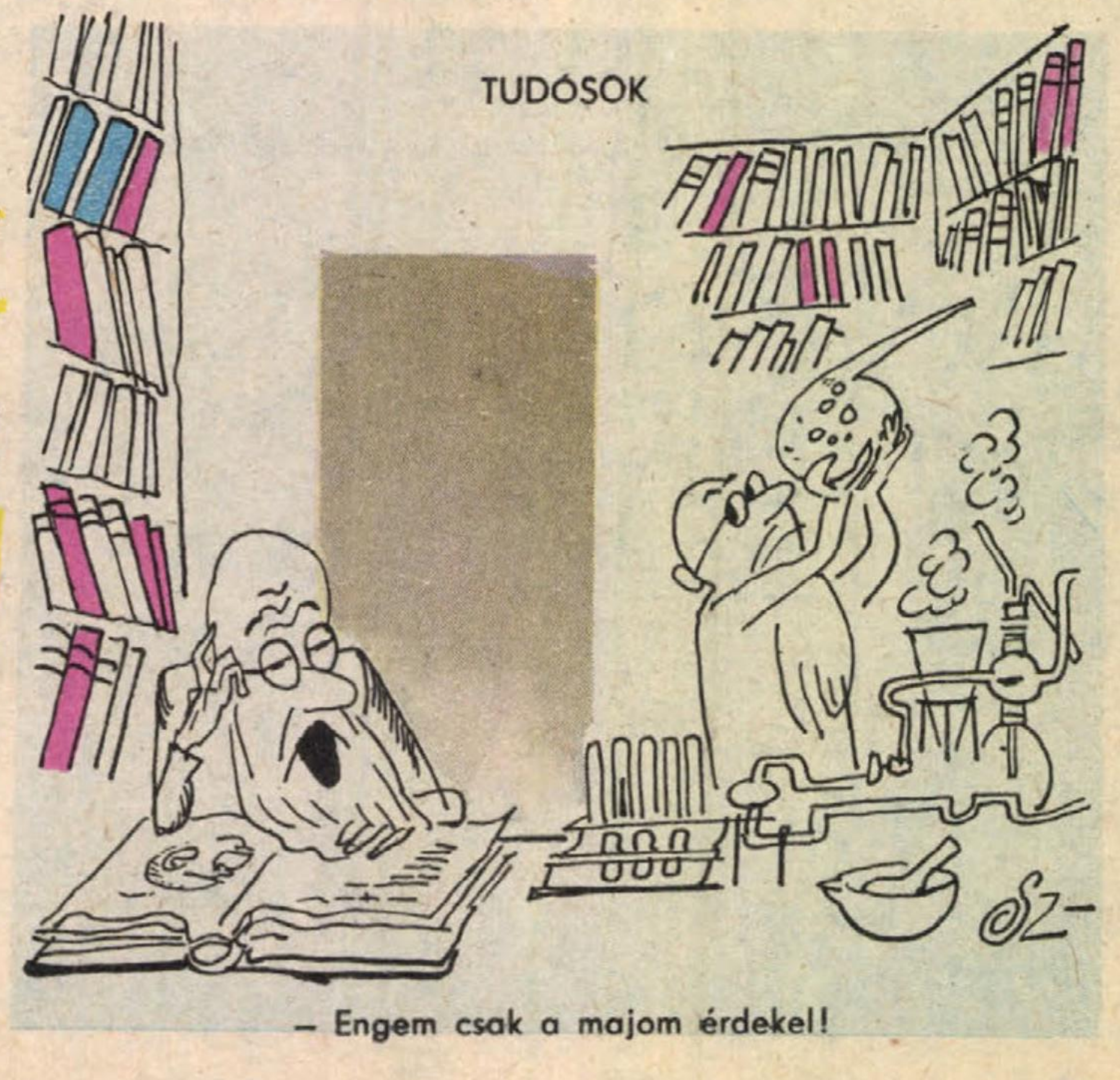

– Engem csak a majom érdekel!

SZILANKOK

DUDA

Ismerősöm Olaszországból csodálatos zenélő autódudát hozott magával. Azóta büszkén ül a kocsija volánjánál és Beethoven V. Sors szimfóniáját dudálja a nyomorult gyalogosokra.

SZIGORÚ ERKÖLCS

— A mi időnkben nem voltak ilyenek a fiatalok. Vegye tudomásul, nekünk már két gyerekünk volt, mikor először csókolt meg a férjem!

ÜZLETBEN

— Uram, ez az öltöny príma szövetből készült, akár élete végéig hordhatja!

— Olyan betegnek látszom?

A HÉT LEGBLŐDEBB VICCE

Brahovácz, aki tudvalevően szűk kis szobában lakik, meséli:

— Óriási! Olvasok egy könyvet. Nem lehet letenni.

— Olyan izgalmas?

— Egyszerűen nincs hová.

MŰSORVÁLTOZÁS

A kultúrházban az „Everyman” beat-zenekar hangversenyét hirdették. A terem zsúfolásig megtelt az ifjú beatrajongókkal. Óriási botrány tört ki, mikor a konferanszié elnézést kért és bejelentette, hogy „Everyman”-ék akadályoztatása folytán megváltozott a program és helyettük Yehudi Menuhin, David Ojsztrah, Pablo Casals és Arthur Rubinstein lép fel. A közönség visszakövetelte a belépődíjat és csalódottan távozott.

HÁZAVATÁS

X-nek elkészült gyönyörű egyemeletes családi villája. Az avató ünnepségre meghívta mindazokat, akiknek a kis palota létrejöttét köszönhette: az építőmunkásokat, a tervező mérnököt és munkahelyének revizorát, aki évek óta nem ellenőrzi X. pénztárnaplóját.

VÁLÓOK

Barátom, Y. válik. Megkérdeztem tőle: mi a válóok?

— Egyik nap korábban mentem haza — mesélte komoran. — A feleségem egyedül ült a cserépkályha mellett és egy képeslapot olvasott. Meg akartam tréfálni. Lábujjhegyen a háta mögé kerültem és befogtam a szemét:

— Na, ki vagyok?

— Béla.

— Nem.

— Ernő.

— Nem.

— Imre?

Több keresztnevet nem is vártam. Azonnal elköltöztem és beadtam a válópert — fejezte be barátom a szomorú történetet.

G. Sz.

FEJLŐDÉS

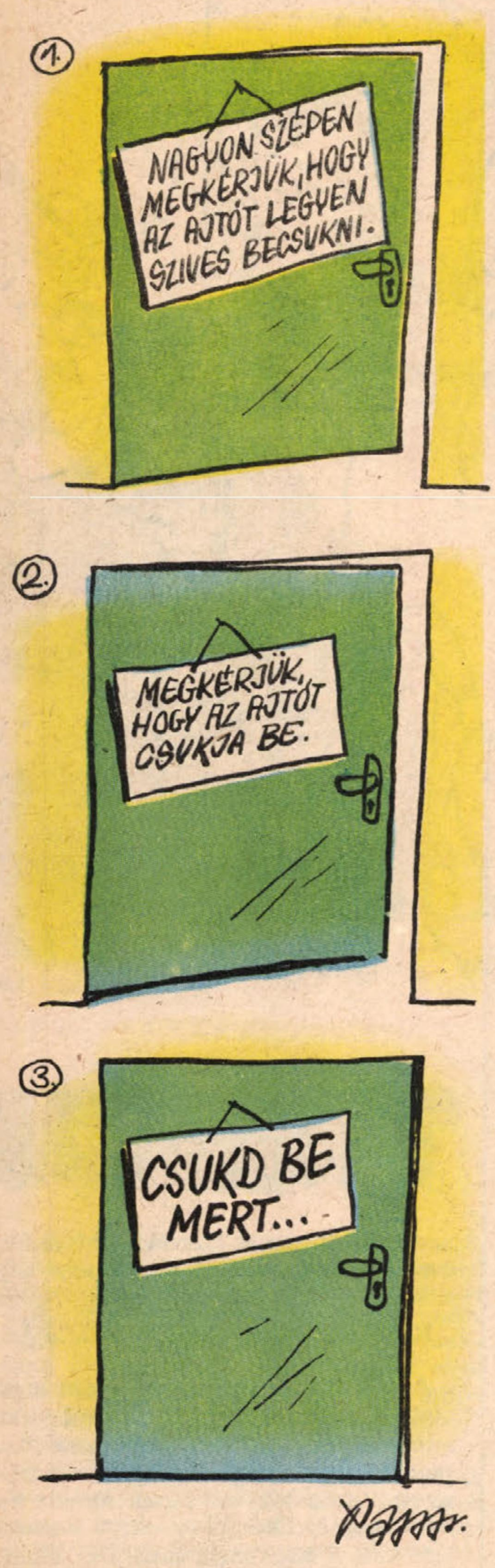
1.
NAGYON SZÉPEN MEGKÉRJÜK, HOGY AZ AJTÓT LEGYEN SZIVES BECSUKNI.
2.
MEGKÉRJÜK, HOGY AZ AJTÓT CSUKJA BE.
3.
CSUKD BE MERT...

VITAMINÉHSÉG

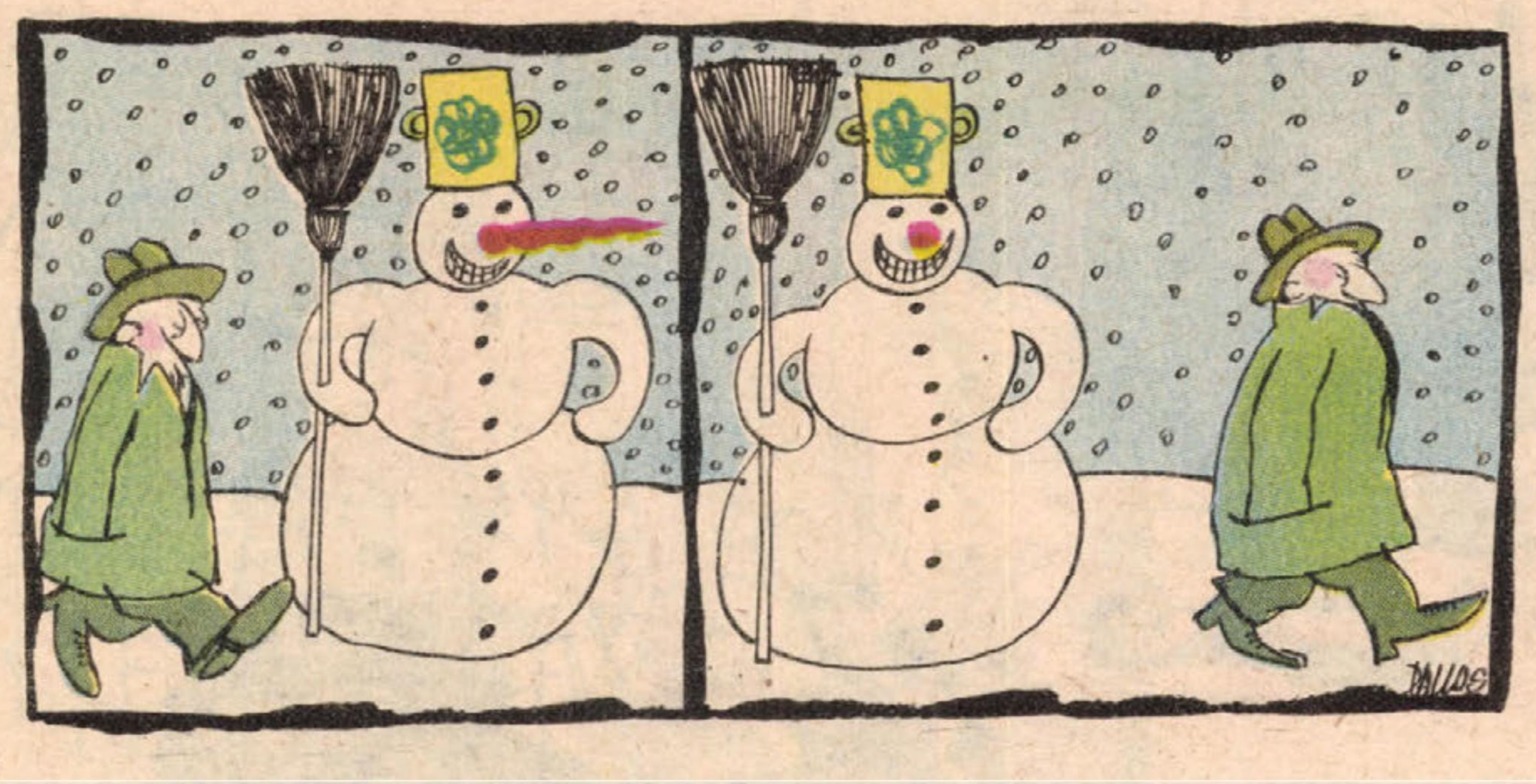

SZEMTELENSÉG

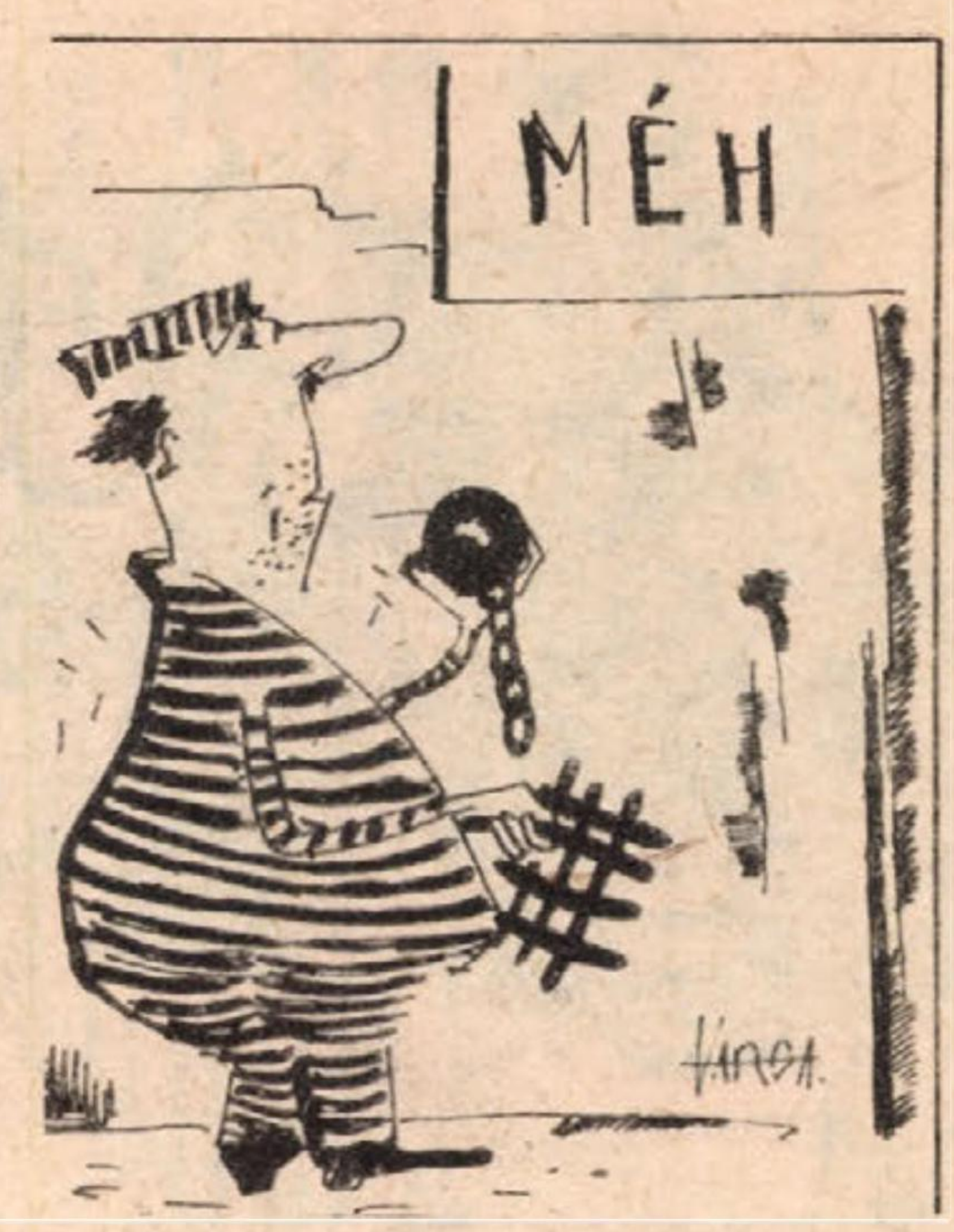

A VÁLTSÁGDÍJ

Czibere Lajos, az EXIMPEX osztályvezetője nem örvendett túlzott népszerűségnek vállalatánál. Durva, érdes modora, intrikus viselkedése sok ellenséget szerzett neki. Így aztán, mikor már egy hete nem jelentkezett munkahelyén, a legkevésbé sem estek kétségbe a vállalat dolgozói. Tíz nappal Czibere rejtélyes eltűnése után halványkék, illatos borítékot kézbesített a posta az EXIMPEX-hez. Szlatona bácsi, a nyugdíjazás előtt álló adminisztrátor, mint rangidős, reszkető kezekkel tépte fel a borítékot. Szálkás, elferdített írással közölték az alábbiakat:

„Folyó hó 17-én a késő esti órákban a hazafelé tartó Czibere Lajost a Dob utca és Rózsa utca sarkáról volt szerencsénk elrabolni. Czibere úr e pillanatban még épségnek és jó egészségnek örvend. (Nemrég evett meg jóízűen egy hatalmas tál bográcsgulyást.) Mint megtudtuk, az előbb említettnek, sajnos, nincsenek hozzátartozói. Így kénytelenek vagyunk munkahelyével közölni: amennyiben csütörtökön éjfélkor a hűvösvölgyi Nagyréten a körhintától számított negyedik juharfa alatt elhelyeznek tízezer forintot, munkatársukat bántatlanul visszakapják. Ellenkező esetben . . .

Tisztelettel:
„Fekete Kéz”

— Egy vasat sem küldünk! — zúgtak fel egy emberként az EXIMPEX dolgozói. Szlatona bácsi a bélyeget letépte a borítékról az unokája részére, s ezzel mindenki napirendre tért az események felett. Öt nap múltán újabb halványkék levél érkezett a vállalathoz. Szlatona bácsi megint feltette okuláréját és illő komolysággal olvasta a szálkás, elferdített betűket:

„Van maguknak szívük? Ebben a vacak zimankós téli időben éjjel fél kettőig hiába vártunk a hűvösvölgyi Nagyréten. Szabad ilyent tenni tisztességes rablókkal? Szociális szempontokat tekintetbe véve a legnagyobb engedékenységről teszünk tanúságot, amikor a váltságdíjat ötezer forintra mérsékeljük. Czibere úr e pillanatban még épségben élvezi vendégszeretetünket. Az összeget helyezzék el vasárnap éjjel két órakor a cinkotai kiserdő főútjától számított kilencedik tölgyfánál. Ellenkező esetben . . .

Fogytán a türelmünk:
„Fekete Kéz”

— Nem küldünk egy vasat sem! — zümmögte az EXIMPEX dolgozóiból alakult kórus. Szlatona bácsi pedig újabb bélyeget tett félre az unokája gyűjteményéhez. Öt nap elteltével újabb halványkék boríték érkezett a vállalathoz. Szlatona bácsi kicsit rekedten olvasta a szöveget:

„Hát jó. Belátjuk, hogy Czibere Lajos osztályvezetőjükért nem hajlandók komoly anyagi áldozatokra. Most már csak az a tiszteletteljes kérésünk, hogy szíveskedjenek megtériteni a rablás során felmerült szerény költségeinket. Három villamosjegy, két kapupénz, kis üveg kloroform. Az összesen 36 forint 40 fillért kitevő összeget szíveskedjenek szerdán, hajnali fél négykor elhelyezni a zugligeti villamos végállomásától jobbra, a hetedik gesztenyefa alatt. Kötelességünk jelezni, amennyiben az igazán szerény váltságdíjat sem küldik el, Czibere Lajost abban az esetben is szabadon engedjük. Hiszen ellátása már eddig is jelentős anyagi áldozatokkal járt.

Hódolattal:
„Fekete Kéz”

Szlatona bácsi, befejezve a levél olvasását, komoran nézett az EXIMPEX dolgozóira. Pillanatnyi csend támadt, aztán valamennyien belső zsebükbe, pénztárcájukba nyúltak.

*

Szerdán, hajnali fél négykor a zugligeti villamos végállomástól jobbra, a hetedik gesztenyefa alá Szlatona bácsi egy tömött borítékot helyezett el, mely az alábbiakat tartalmazta:

„Tisztelt Fekete Kéz!
Üzlet, az üzlet. Önöknek is élni kell valamiből. Czibere Lajos osztályvezetőnk váltságdíjaként mellékelünk tízezer forintot, azzal a kéréssel, hogy még legalább néhány hónapig szíveskedjenek őt fogva tartani. Hálás tisztelettel: Az EXIMPEX dolgozói.”

Galambos Szilveszter

SZÖKÉS

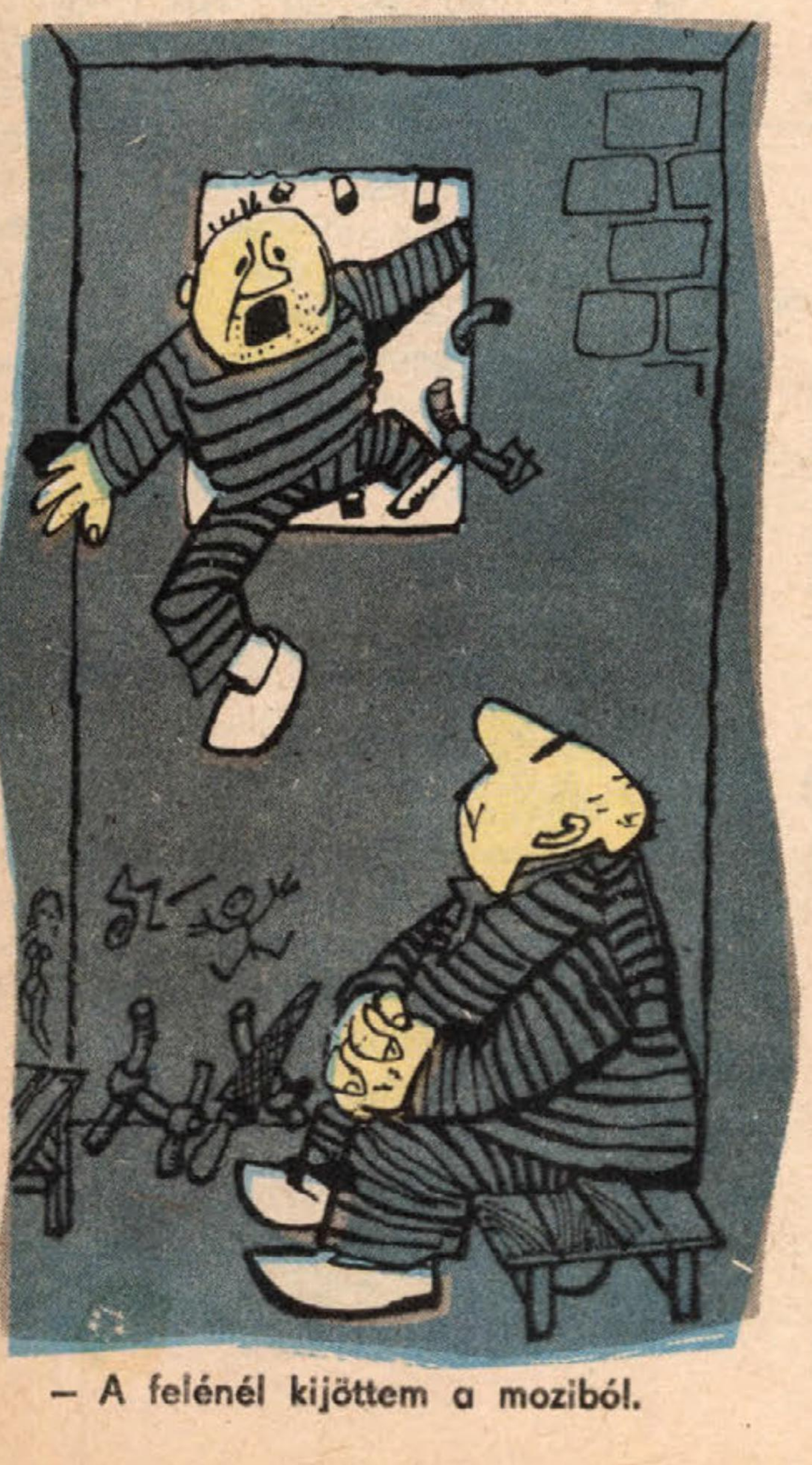

– A felénél kijöttem a moziból.

JUBILEUM

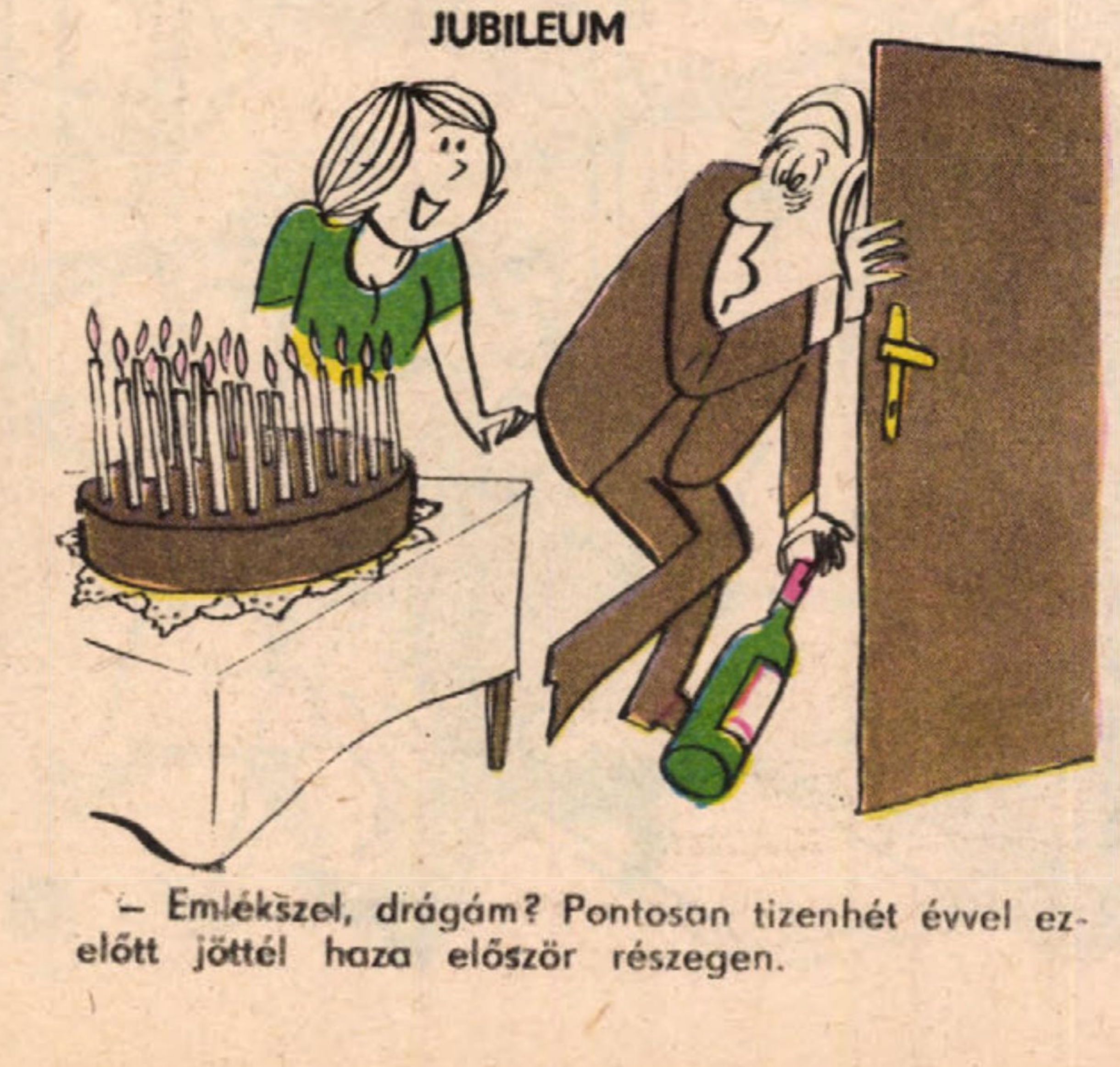

– Emlékszel, drágám? Pontosan tizenhét évvel ezelőtt jöttél haza először részegen.

VIZSGA

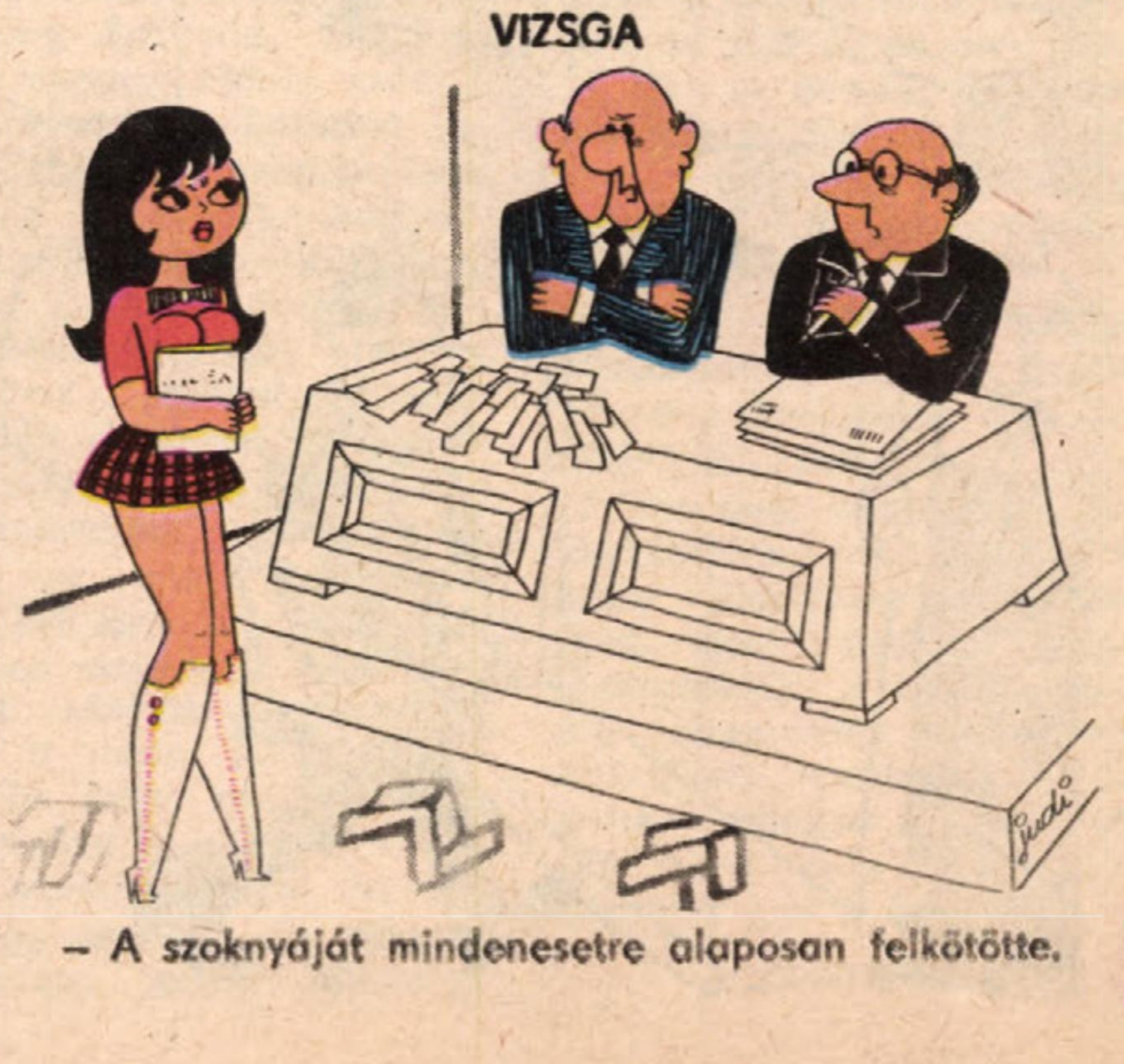

– A szoknyáját mindenesetre alaposan felkötötte.

HÁZASSÁGI ÚTVESZTŐ

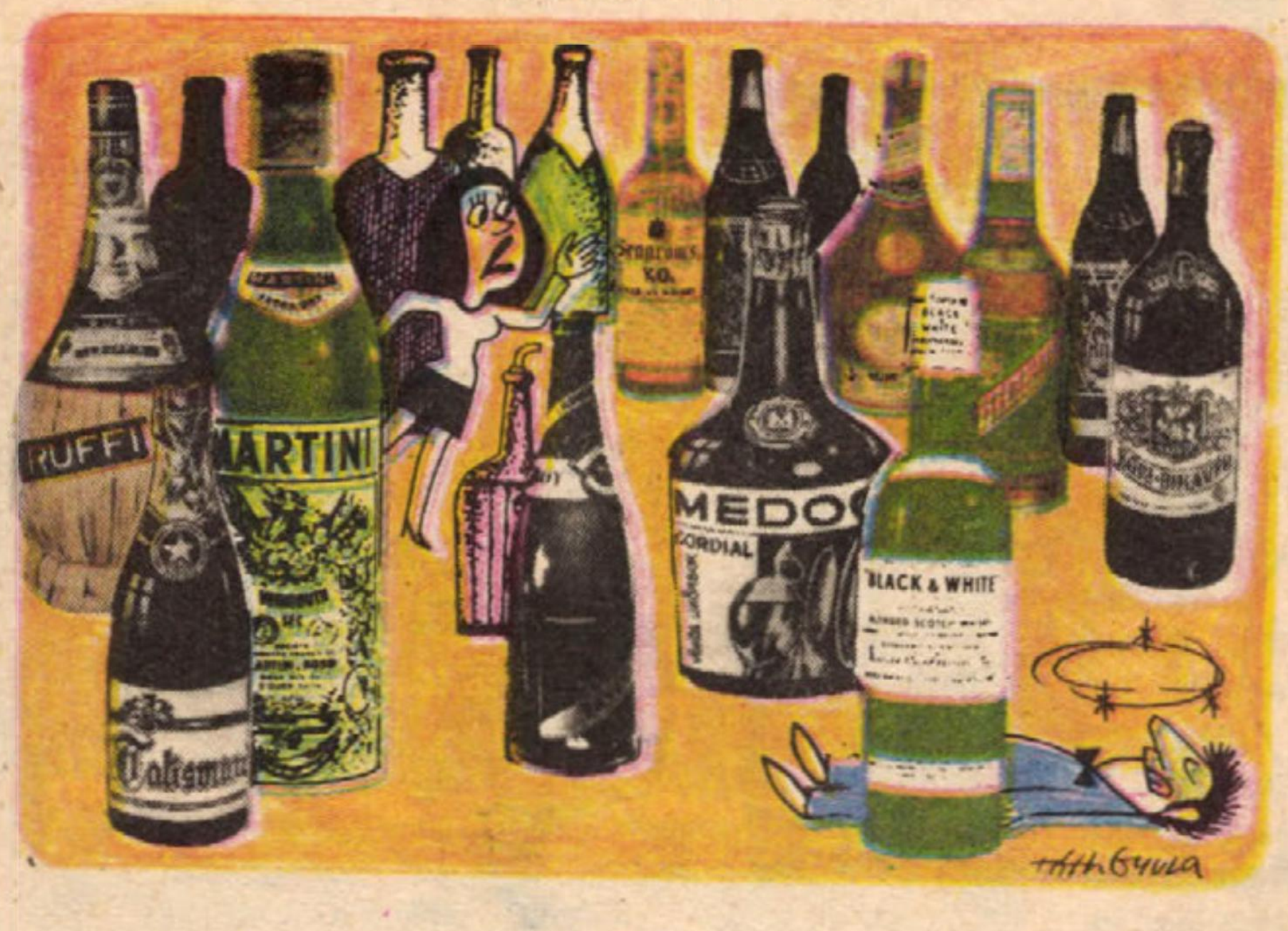

SUBASZŐNYEG

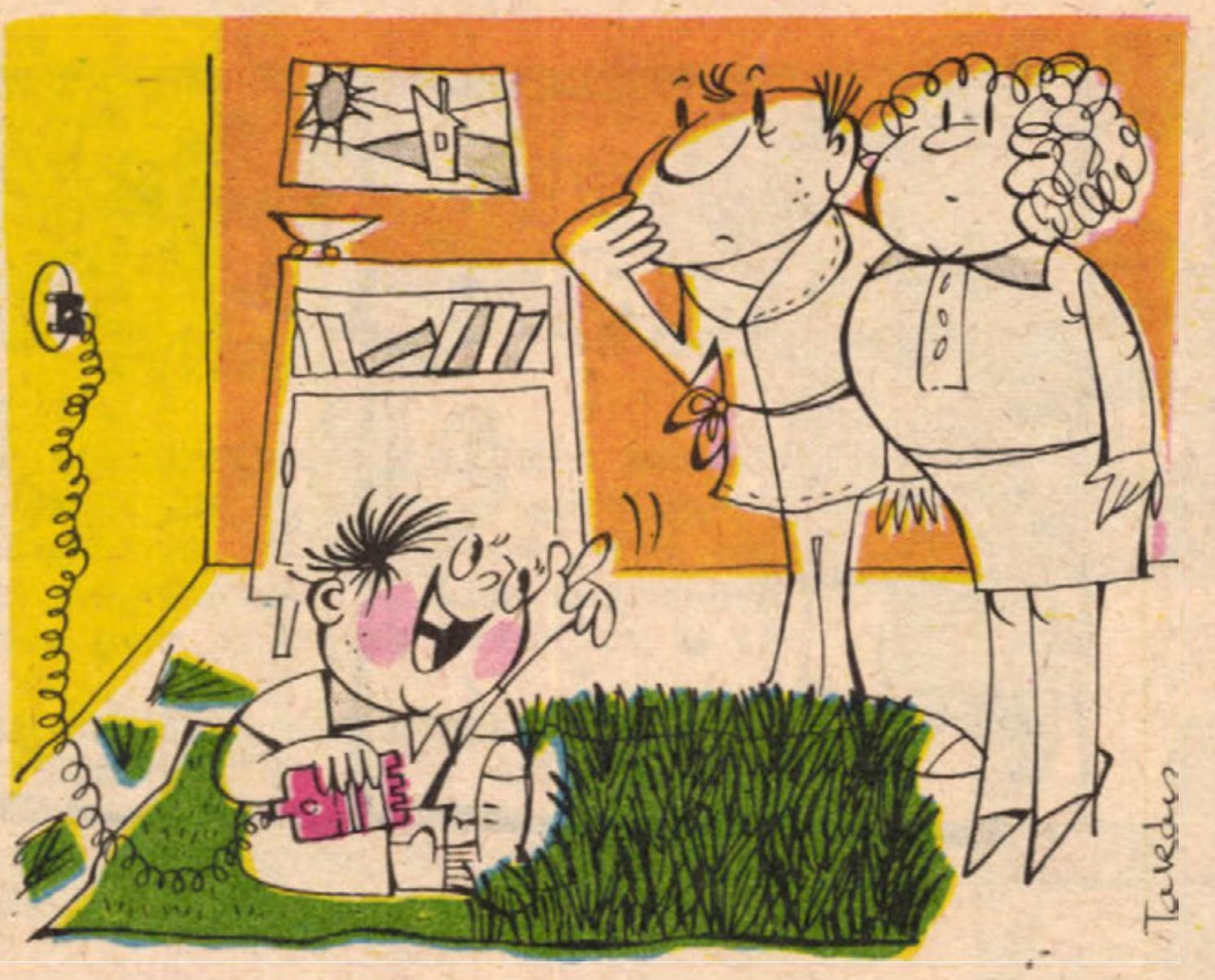

– Apu, nézd milyen klasszul nyír a villanyborotvád.

PÁSZTORÓRA

Császár Tamás rajza

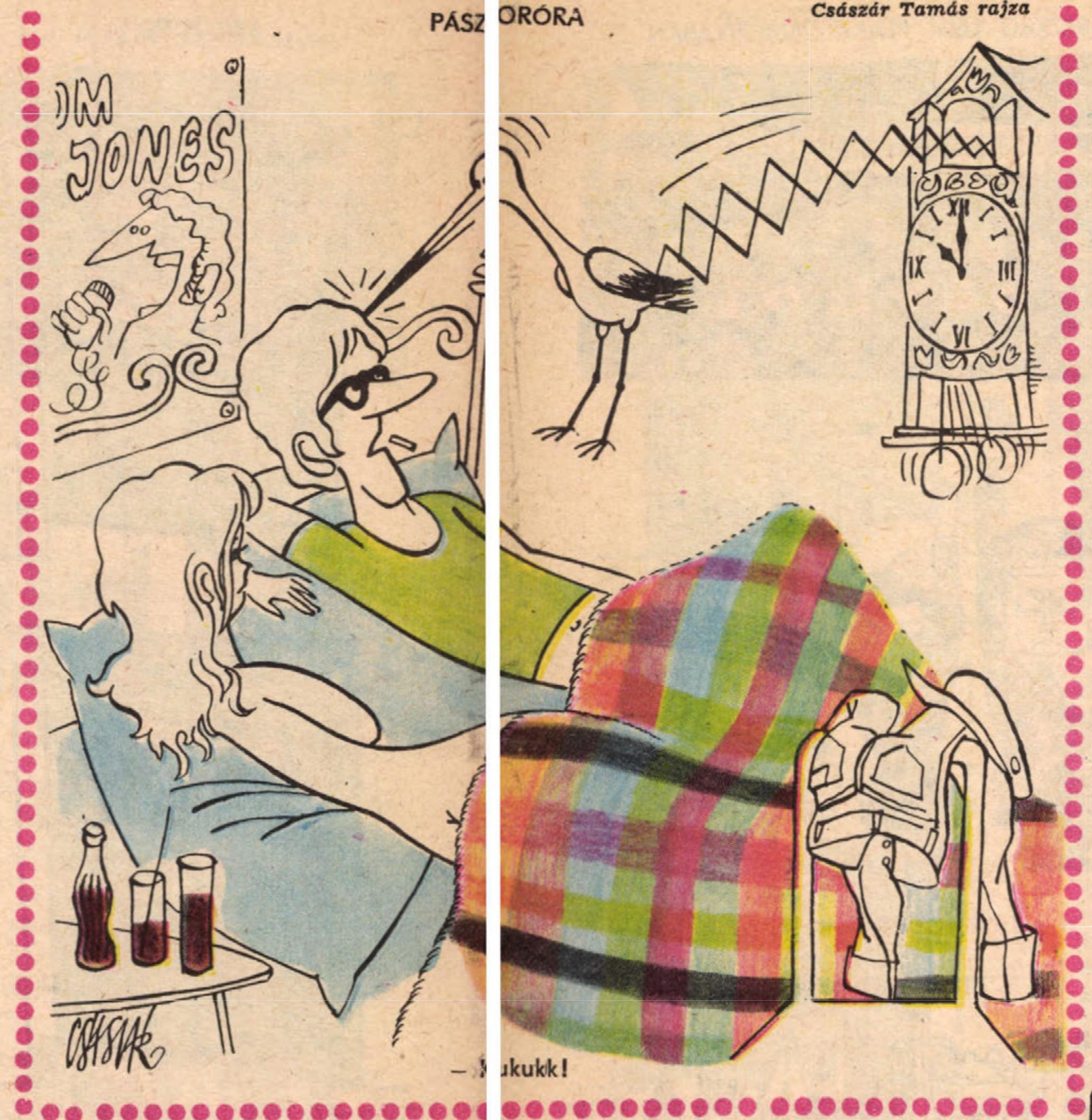

– Kukukk!

GYERMEKI JOGOK ÉVE

Hegedűs István rajza

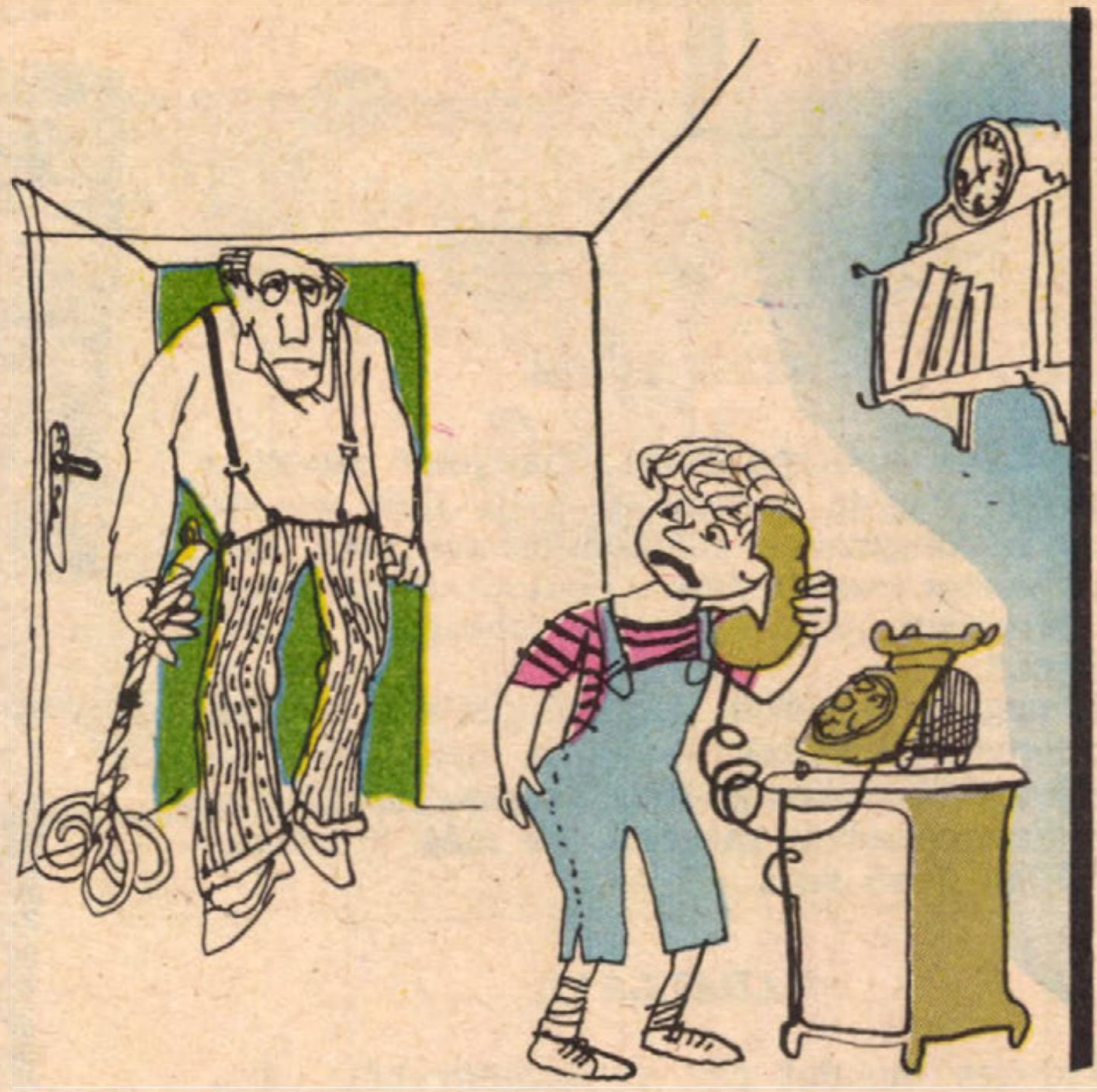

– Halló, Jogász Szövetség?

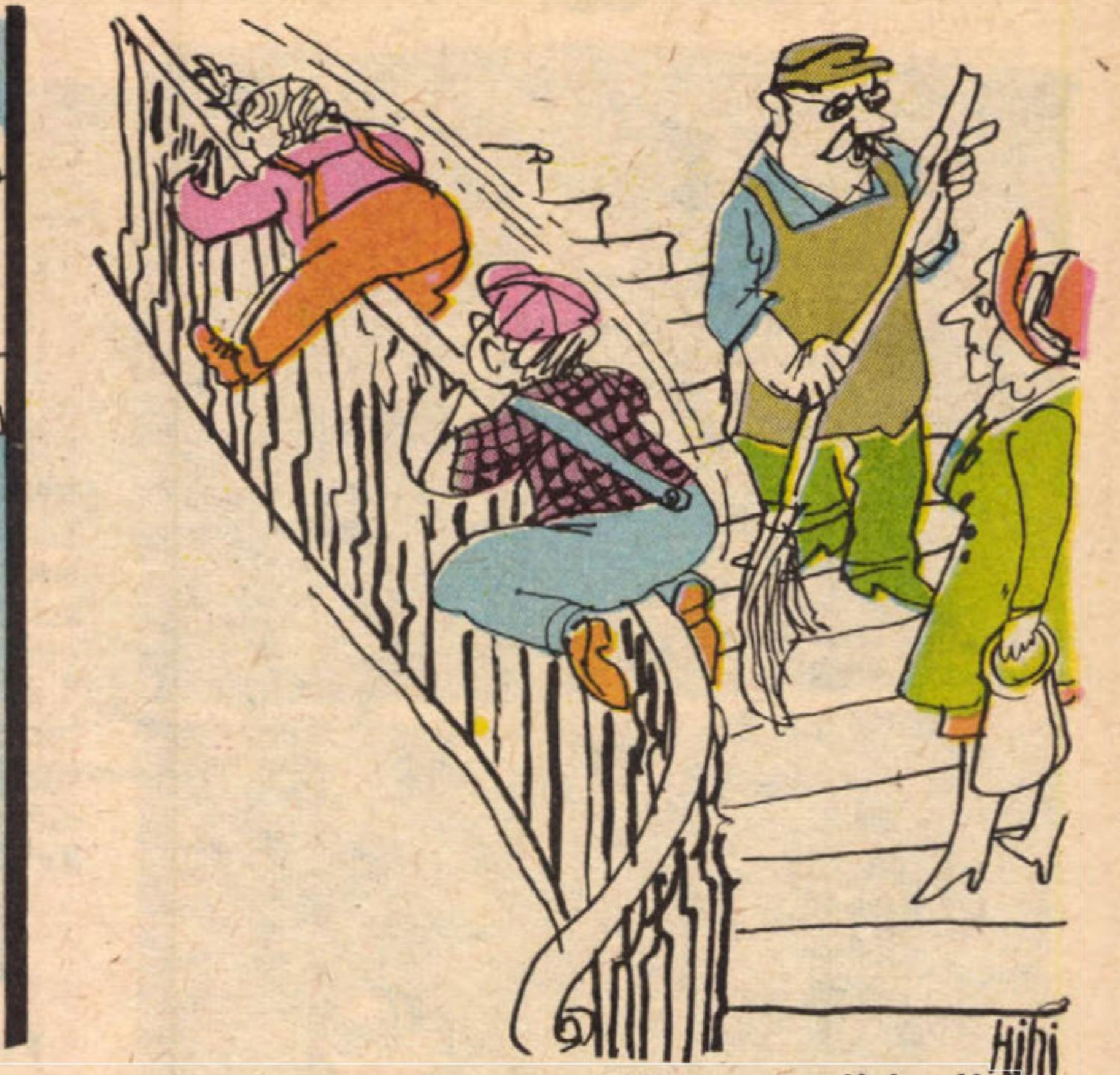

– Elhatároztam, hogy az idén nem szólok rájuk.

GUMIMATRACOT A TEHÉNNEK

Olvasom az egyik hetilapban, hogy a szakirodalom, valamint a hazai és külföldi gyakorlati tapasztalatok alapján modern tehenészetet alakítanak ki, országosan elsőnek, az egyik állami gazdaságban. Új lesz egyebek között az, hogy a tehenek alá nem almot (szalmát) tesznek, hanem gumimatracot. A hír arról már nem beszél, milyen és mekkora lesz a gumimatrac, de ez nem is fontos. Nyilván megfelelő méretű és erősségű. Egy tehén alá nem tehetnek akkora gumimatracot, mint egy kempingező átlagember alá. A kempingező átlagember hetven kiló, ezzel szemben egy nyugodtan kérődző vagy éjszakai pihenőre tért átlagtehén öt-hat mázsa.

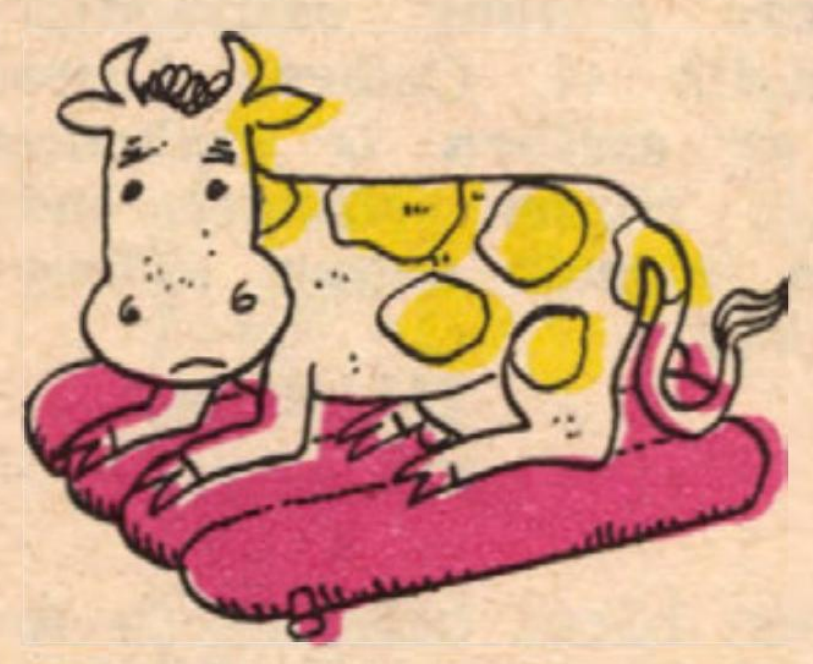

A hír ellen énnekem semmi kifogásom nincs. Ellenkezőleg. Nagyon örülök az ilyen híreknek. Ezekből látja az ember legjobban a fejlődést. Időnként már-már arra gondolunk, hogy lemaradtunk a legfejlettebb országok mögött ebben vagy abban, de akkor jön egy ilyen hír és megnyugszik az ember. Nem maradunk le, mert mi is tudjuk alkalmazni a korszerű dolgokat.

Itt van például a tehén esete. A magyar tehén semmivel sem elmaradottabb, mint a legfejlettebb nyugati tehén. A magyar tehéntől is elvették a bikát, mihelyt feltalálták a „műbikát". A magyar nyájat is villanypásztor terelgeti, ami igen jó pásztor, pedig se pulija, se furulyája. Aztán gépi fejés, táptakarmány, kutyafüle, minden.

Most a gumimatrac. El tudom képzelni, hogy néhány év múlva fürdőszobája is lesz a tehénnek. Reggeli előtt mindig langyos zuhanyt kér, este valamivel melegebbet.

Hideg zuhanyt nagyon ritkán. A műbika látogatása alkalmával.

Gemenci József

REKLAMÁCIÓ

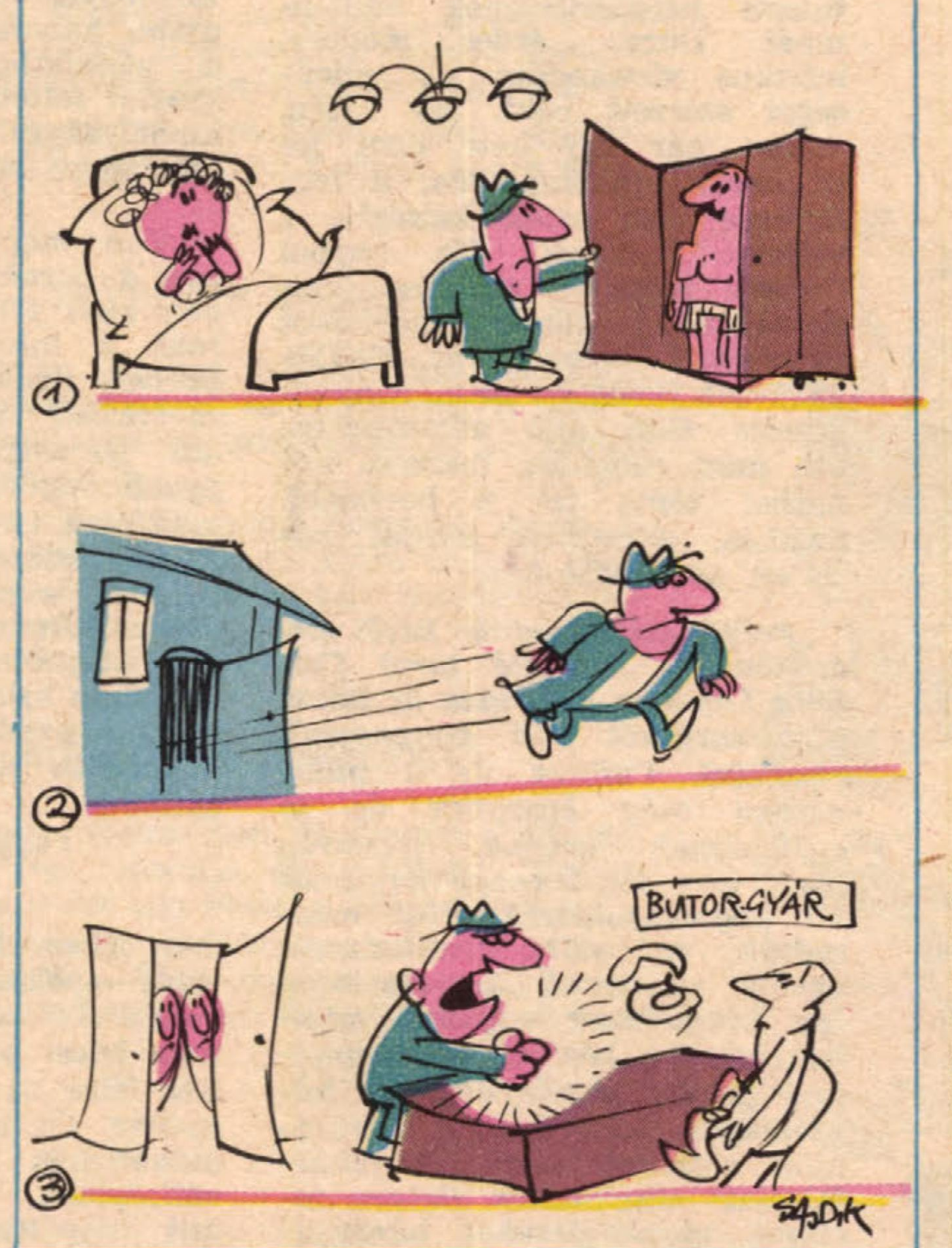

CSEREÜZLET

Hegedűs István rajza

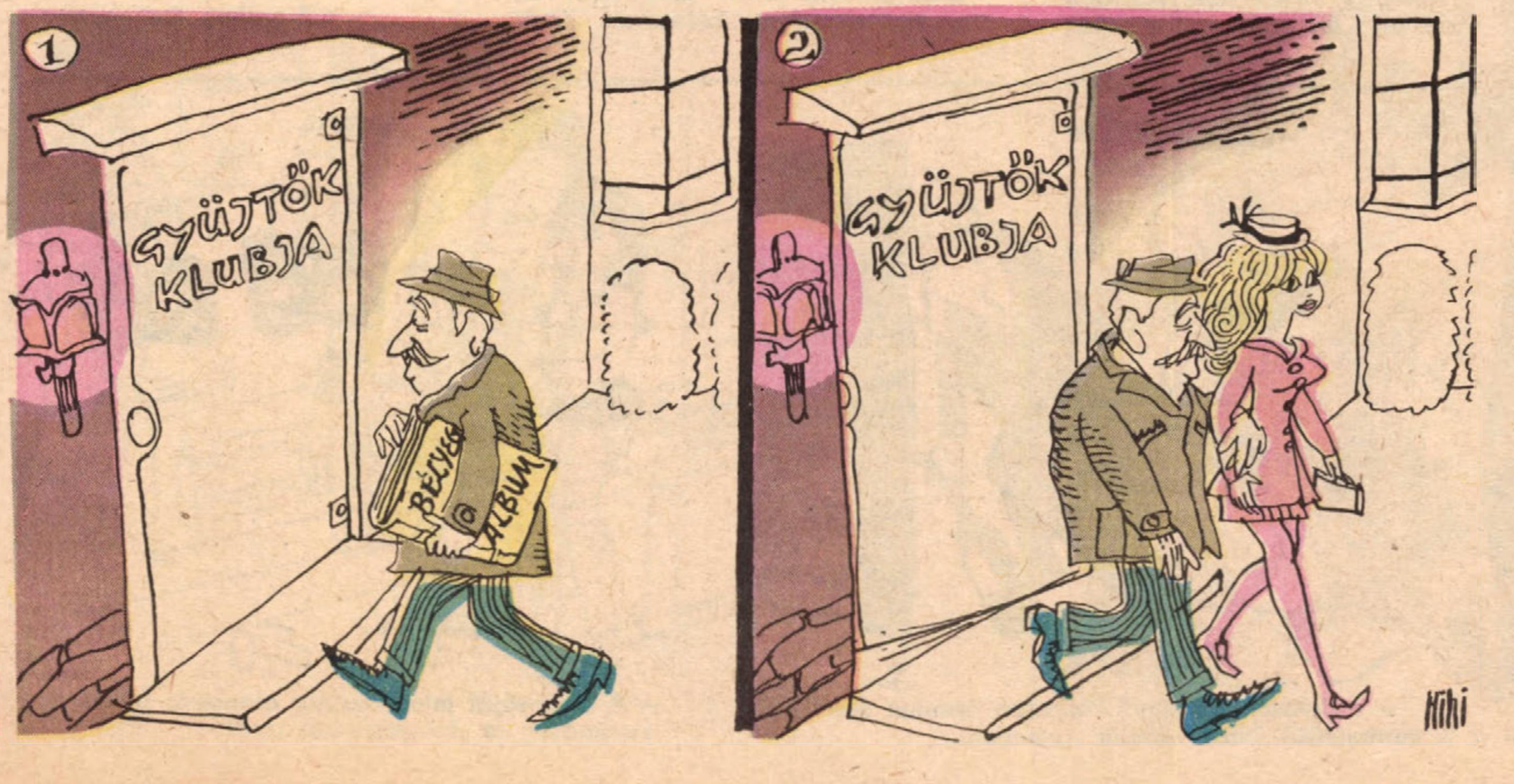

MI ILLIK A KRIMIFILMBE ?

Az alábbi, sokat ígérő cím hívta fel a figyelmet öt kedvenc napilapom egyikében:

KRIMIFILMBE ILLŐ KÉPLOPÁS

Azzal az áhítattal olvastam a cím alatt elterülő cikkecskét, amivel a krimifilmeknek adózni szokásom. Ám megvallom, nagyon is vázlatosnak bizonyult a forgatókönyv: csak annyit tudtam meg belőle, hogy egy unokaöcs egy vidéki nagybácsi lakásáról elemelt két értékes képet, mialatt a nagybácsi azt hitte, hogy a fiú csak rosszulléte miatt távozott arról a rokoni lagziról, amelyen közösen vettek részt. Ám többet a körülményekről meg sem tudunk, mint azt, hogy az unokaöcs három társával gépkocsin robogott vidékre a nagybácsi lakására. Ez persze krimifilmnek kevés. Bárhogy is erőltetem képzelőtehetségemet, lelki szemeim nem látnak többet, minthogy a gépkocsi robog, a nagybácsi eszik, a gépkocsi tovább robog, nem üldözi senki, a nagybácsi iszik, a gépkocsi robog, a nagybácsi énekli, hogy Nem loptam én életembe', csak egy csikót Debrecenbe', a gépkocsi fékez, a kép eltűnik, a nagybácsi megy a ruhatárba.

És itt, ezen a ponton, mikor belső elégületlenségem már-már eluralg rajtam, egyszerre új felvilágosítás következik, mely szerint:

„A fondorlatosan kitervezett lopás sikerült és azóta is *detektívregénybe illő módon* rejtegették zsákmányukat."

És mintha elvágták volna. Egy szó se arról, mi volt az a fondorlatos mód, elég az, ha annyit tudunk, hogy részben krimifilmbe, részben detektívregénybe illik, ami ha jól meggondoljuk, nem nagy műfaji különbség. Hát erre mondom én, hogy: ez igen! Tüstént vége lett elégedetlenségemnek, sőt unalmamnak és így szóltam magamhoz: „Szárnyalj fantázia!"

Mert hogy is dugdoshatták? Mondjuk felszedték a padlót és alatta képeztek ki egy üreget a képnek. Illik ez detektívregénybe? Illik, de nem igazán jó. Krimifilmben pláne aggályos: valahányszor a rabló meg akarná tekinteni zsákmányát, hívathatná a parkettázókat.

Mondjuk, a képeket egyszerűen átkeretezték, föléjük raktak egy-egy pamutgombolyaggal játszó hattyút, illetve kék tóban úszó cicát, illetve fordítva. Ez illik-e belé a detektívregénybe? Illik.

Ám vannak még jobb verzióim is. Például az, hogy a tolvaj unokaöcs beszerez egy házistruccot, amely, mint ismeretes, mindenevő madár, a képet emészthetetlen műanyagba burkolja, a struccal elnyeleti és attól kezdve a struccot maga mellől el nem ereszti, ha vendégségbe megy, kiköti az előszobában.

Lám, ilyen termékeny agyműködésre serkent az újságírás új műfaja, a végre meggondolkoztató cikkforma. Talán még csak úgy lehetne továbbfejleszteni, ha pályázatot írnának ki és a helyes megoldásra rábukkanó megfejtő jutalmul kapná az elrabolt képeket.

Gombó Pál

CICA BABA

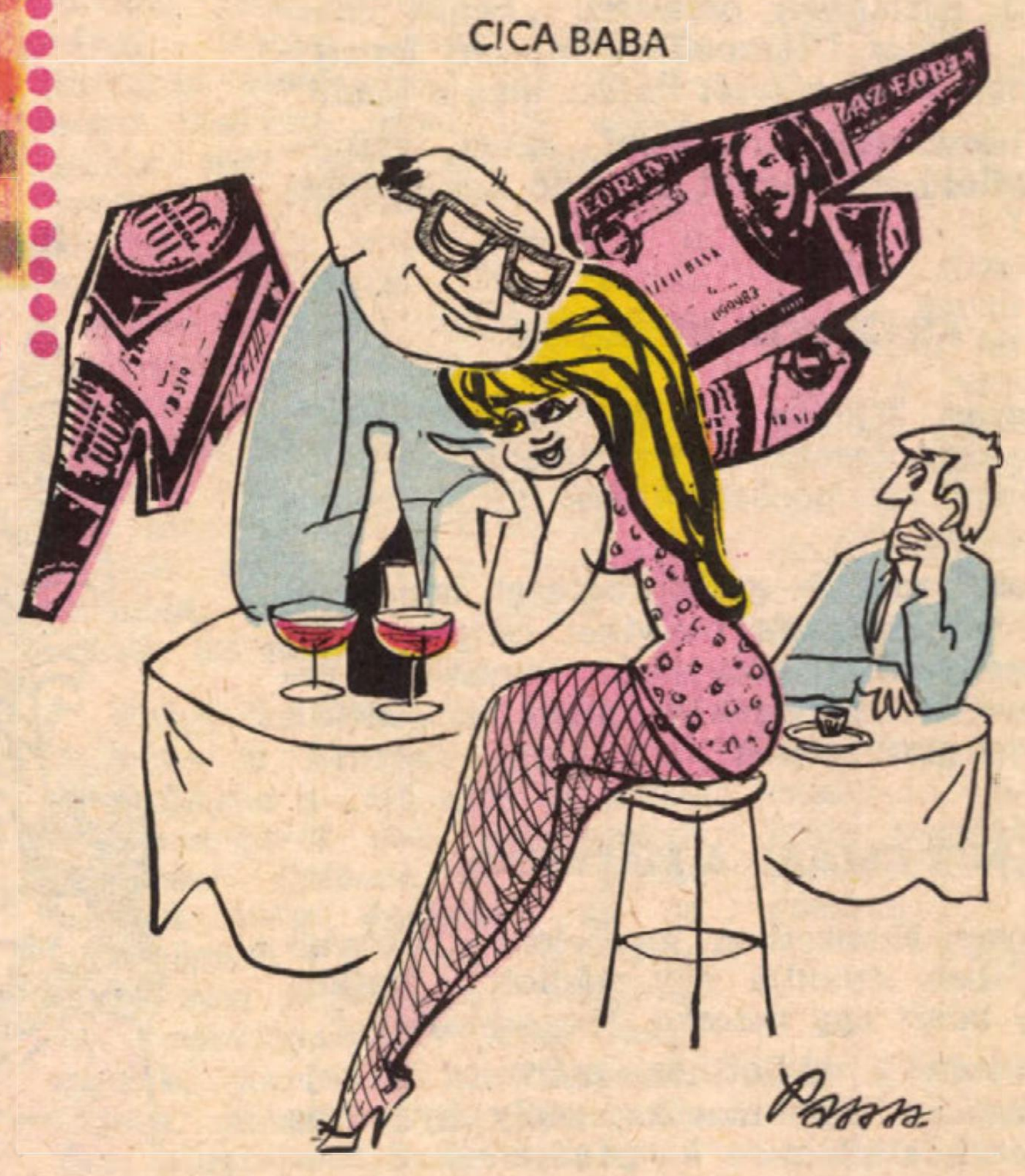

– Olyan jó itt, a védőszárnyaid alatt

ELKEZDŐDÖTT A SÍUGRÁS

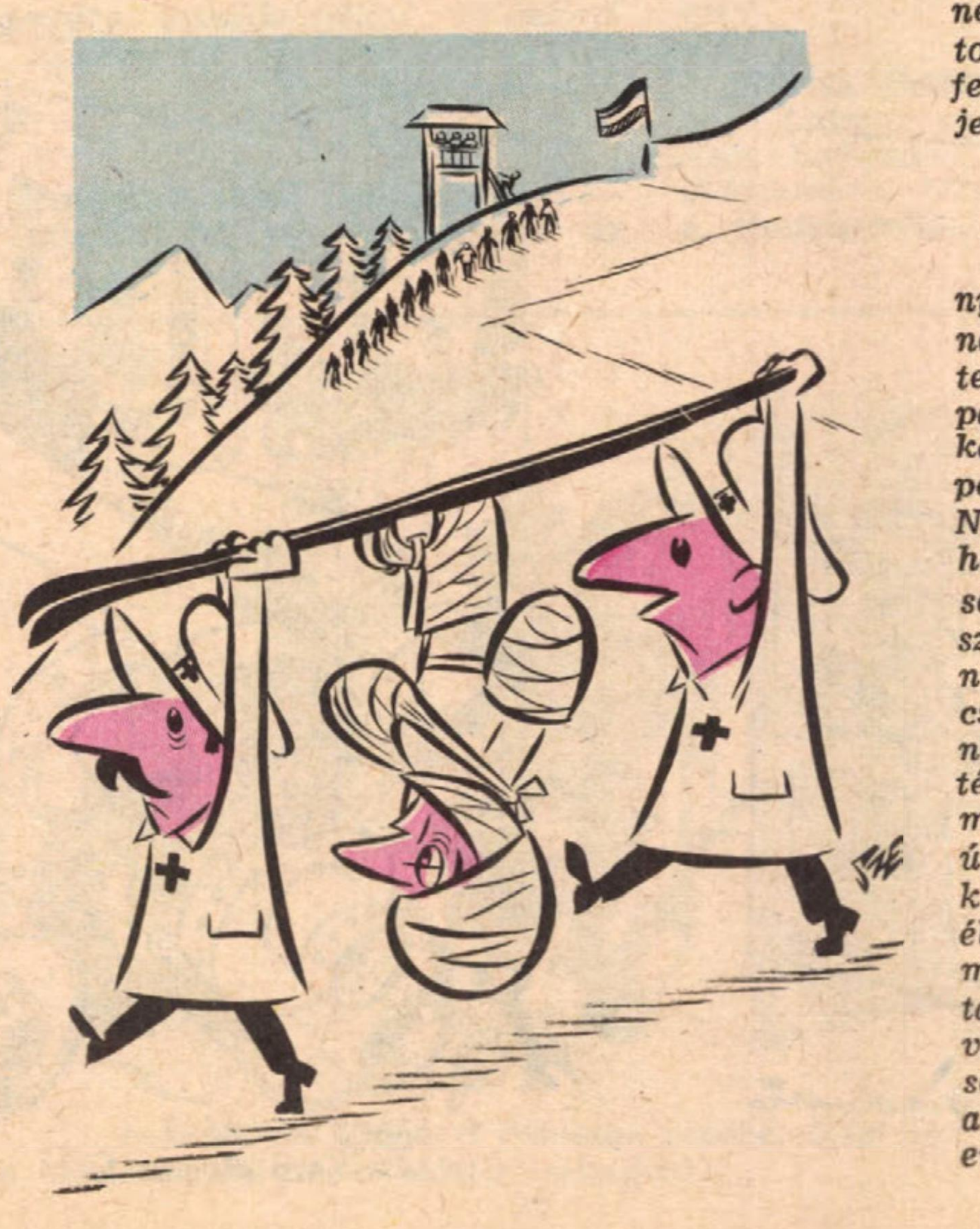

Sziszifusz titka

Sziszifusz nevét mindenki ismeri. Ő volt az a görög állampolgárságú, ókori kőipari segédmunkás, aki a Mithológia nevű vállalatnál volt alkalmazásban. Beosztása szerint követ kellett felgurítani egy hegy tetejére. Nevezett dolgozó szorgalmasan görgette fel a követ, amely azonban a hegy tetejéről minden esetben visszagurult. Sziszifusz pedig kezdte az egészet elölről és újra elölről. Nem csüggedt, nem fáradt, így azóta is a lankadatlan szorgalom és a kitartás szimbóluma, azé az aprómunkáé, melynek az ember csak keservét érzi, de eredményét nem látja sohasem.

Az emberek sajnálták és tisztelték Sziszifuszt, olyannyira, hogy a hasonló tevékenységeket róla nevezték el sziszifuszi munkának.

Miután most úgyis divat a deheroizálás, közreadom azt a levelet, mely történelmi kutatásaim során jutott birtokomba. A levél feladója Sziszifusz, címzettje pedig a hős édesanya.

Így szól a levél:

„Kedves mama!

Nagyon fáj, hogy kigúnyolsz, amiért azt a követ nem tudom felvinni a hegy tetejére. Azt írod, hogy a papa nagyon dühös, mert ő kétszer ekkora köveket cipel, sokkal magasabbra. Nektek tudnotok kellene, hogy erős vagyok és egészséges, és ha akarnám játszi könnyedséggel felvinném azt a nyavalyás kavicsot. És akkor mi van? Adnak egy másik követ, feltételezhetően nagyobbat, mint az előző volt, amit újra fel kell görgetni. Hát kell ez nekem? Én jobb életet akarok magamnak, mint a papa. Ezért találtam ki, hogy már az első, viszonylag még kicsi követ sem gurítottam fel, hanem a hegy teteje előtt visszaengedtem, aztán bűnbánó arccal újra kísérleteztem. A főnökök először hőzöngtek, de megtetszett nekik a kitartásom, aztán hamarosan én lettem a szorgalom példaképe. A többiek naponta száz — az enyémnél lényegesen nagyobb követ trógerolnak fel, és a kutya sem veszi őket észre. Ezalatt én a saját kis kövecskémet gurigázom oda és vissza, közben nagyokat nyögök és sóhajtozom.

Kedves mama, a te Fuszikádat nem ejtették fejre. Én nem lettem Prometheus, de kényelmesen és nyugodtan élek. Engem mindenki lenéz és sajnál, ezért nem is féltékeny rám senki, nincs ellenem fúrás, mert senkinek nem jelentek konkurrenciát. Ez pedig a boldogulás legbiztosabb módszere, a papa is jobban tenné, ha ezt csinálná, ahelyett, hogy halálra melózza magát.

Legyetek rám büszkék, mert e módszerben én voltam az első és ez sem utolsó. Bízom benne, hogy nevem és találmányom fentmarad az idők végezetéig. Sokszor csókol benneteket a ti Fuszitok..."

Ennyi a levél. Sokáig vívódtam, hogy jogom van-e a levéltitok megsértésére és csak azután döntöttem úgy, hogy a levelet közreadom, mikor láttam, hogy Sziszifusz módszere nem titok többé. Sokan gyakorolják, a többiek pedig elismerően beszélnek sziszifuszi munkájukról és néha nagyobb a becsületük, mint azoké, akik fel is görgetik azt a követ.

Ősz Ferenc

VÁGY

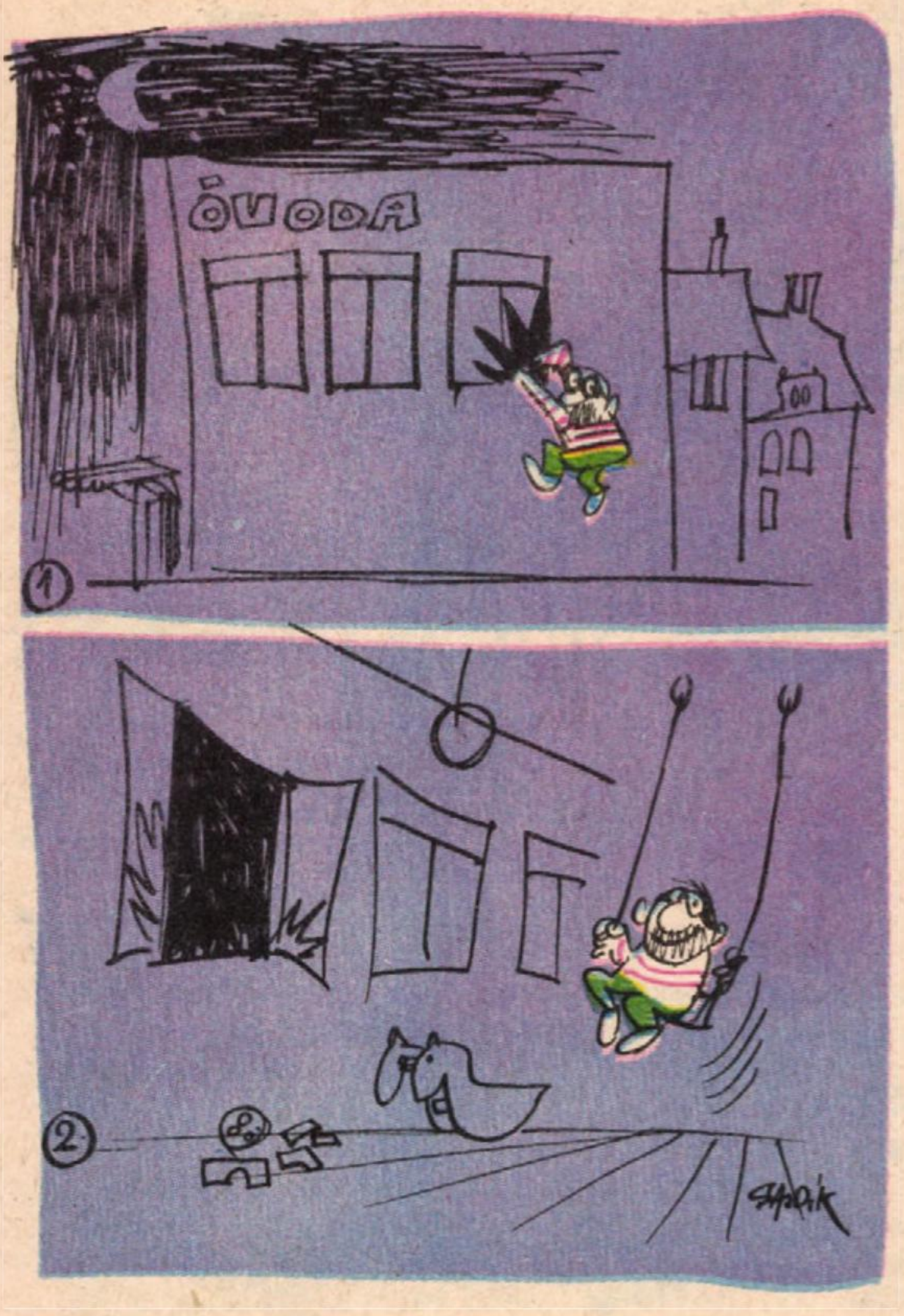

TŰZRENDÉSZETI ELLENŐRZÉS

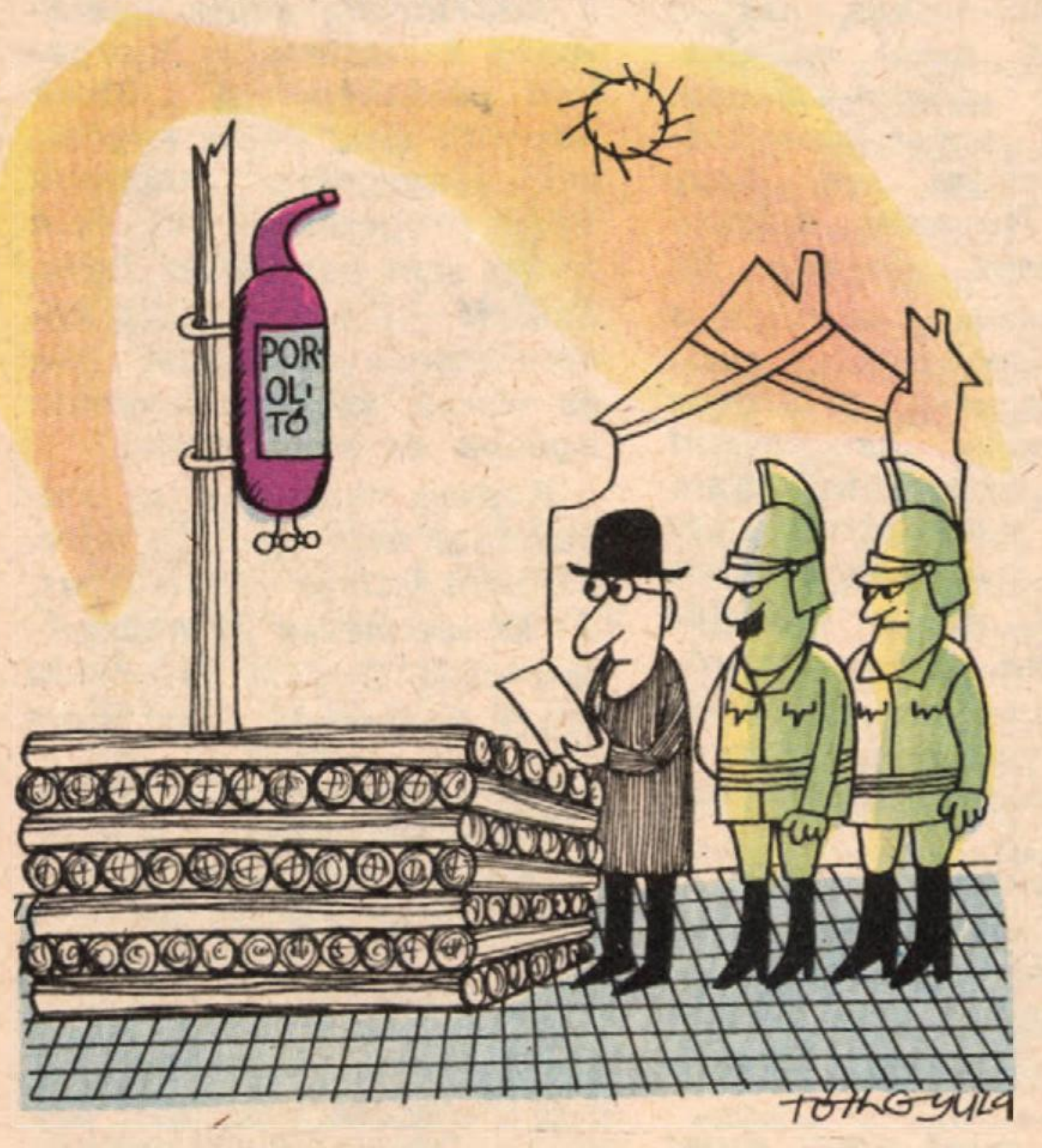

EZT OLVASTAM

NYÍLT TITOK

Irodalmi hetilapunkban írja jeles zeneesztétánk: „Régóta tudom — nyílt titok ez —, hogy a *hangszeres előadóművészet* nem biztosít tisztes megélhetést. Legutóbb meglepetéssel olvastam, hogy *ez íróink többségére is érvényes.*"

Jómagam, író lévén, egy csöppet sem vagyok meglepve. Közülünk — ez is nyílt titok — nemhogy a többség nem képes hangszeres előadóművészetből megélni, de még Tersánszky Józsi Jenő sem.

VADÁLLATI!

Érdekes mondat egy vadászkönyvből: *„Egy sűrű kis fűzes berket hajtottak meg."*

A kétségbeesetten menekülő berek láttán a vadak pompásan szórakozhattak.

KIADÓS LEVELEZÉS

Az Esti Hírlapban olvasom: *„Lenin édesanyjához, Marija Uljanovához intézett leveleinek gyűjteményes kötetét küldte meg a kiadó."*

Miféle leveleket (ráadásul egész gyűjteményre valót) intézhetett a kiadó Lenin édesanyjához?

ÉRVÉNYES BETEGEK

A Magyar Ifjúság orvosi tanácsadójából: „Talán a legfontosabb az egyébként is *általános érvényű gyomorbetegeknek* szóló tanács megszívlelése..."

Kérdésem: melyik gyomorbeteget ismeri el az SZTK általános, és melyiket csupán részleges érvényűnek? Továbbá: vannak-e érvénytelen gyomorbetegek is, s ha igen, nekik mit kell megszívlelniök?

MIT CSINÁL A MACSKA?

A Magyar Nemzetben megjelent „Bírósági jegyzetek"-ben mondja egy vádlott: „Hallottam, hogy *vonít egy macska.* Megsajnáltam."

Csatlakozom a vádlotthoz, mármint a sajnálatot illetően. Egy macska, mely nyávogás helyett vonít, alighanem *kutyául* érezheti magát...

Tímár György

KORSZERŰ LÉGI PLAKÁT AMERIKÁBAN

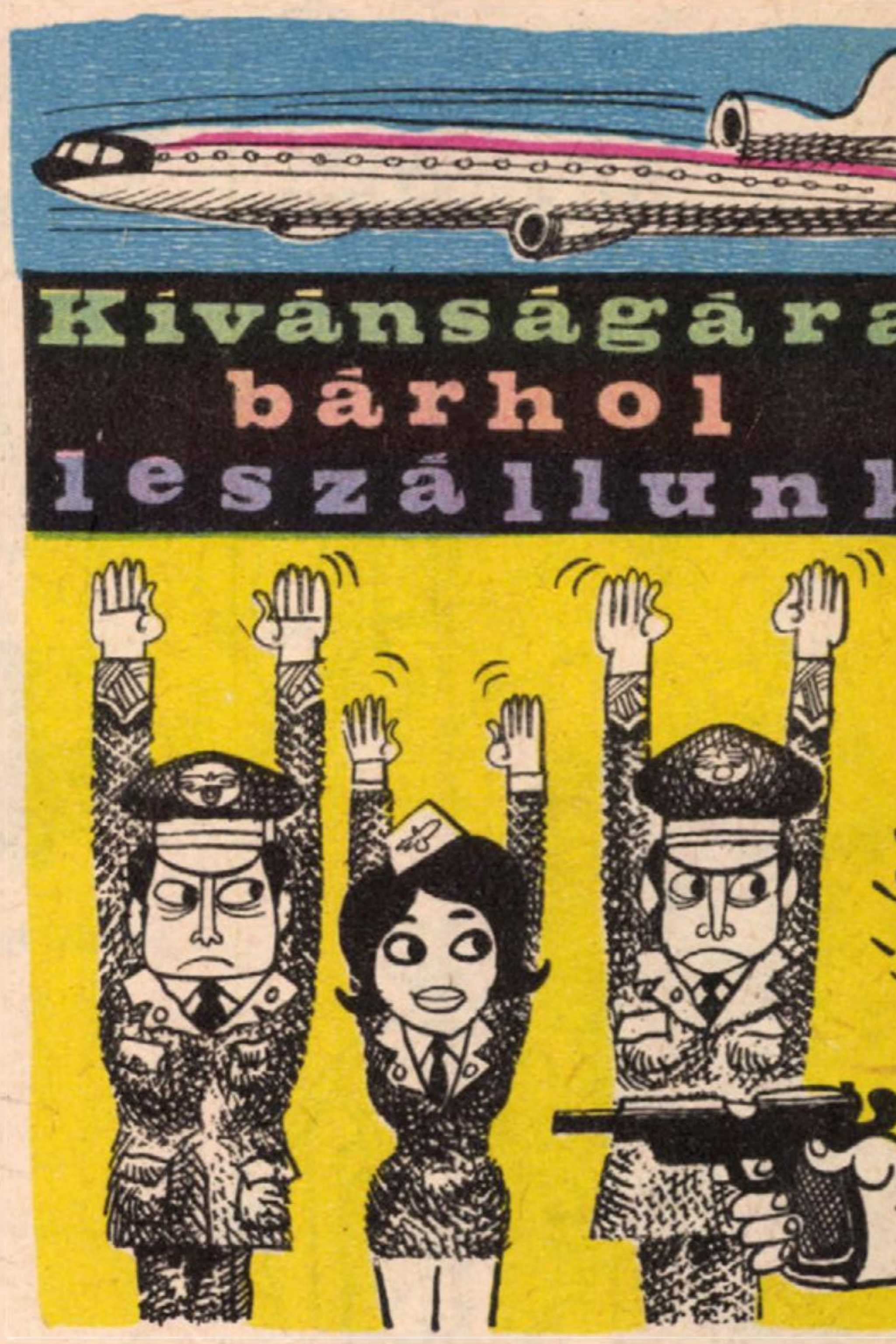

BIZALMATLANSÁG

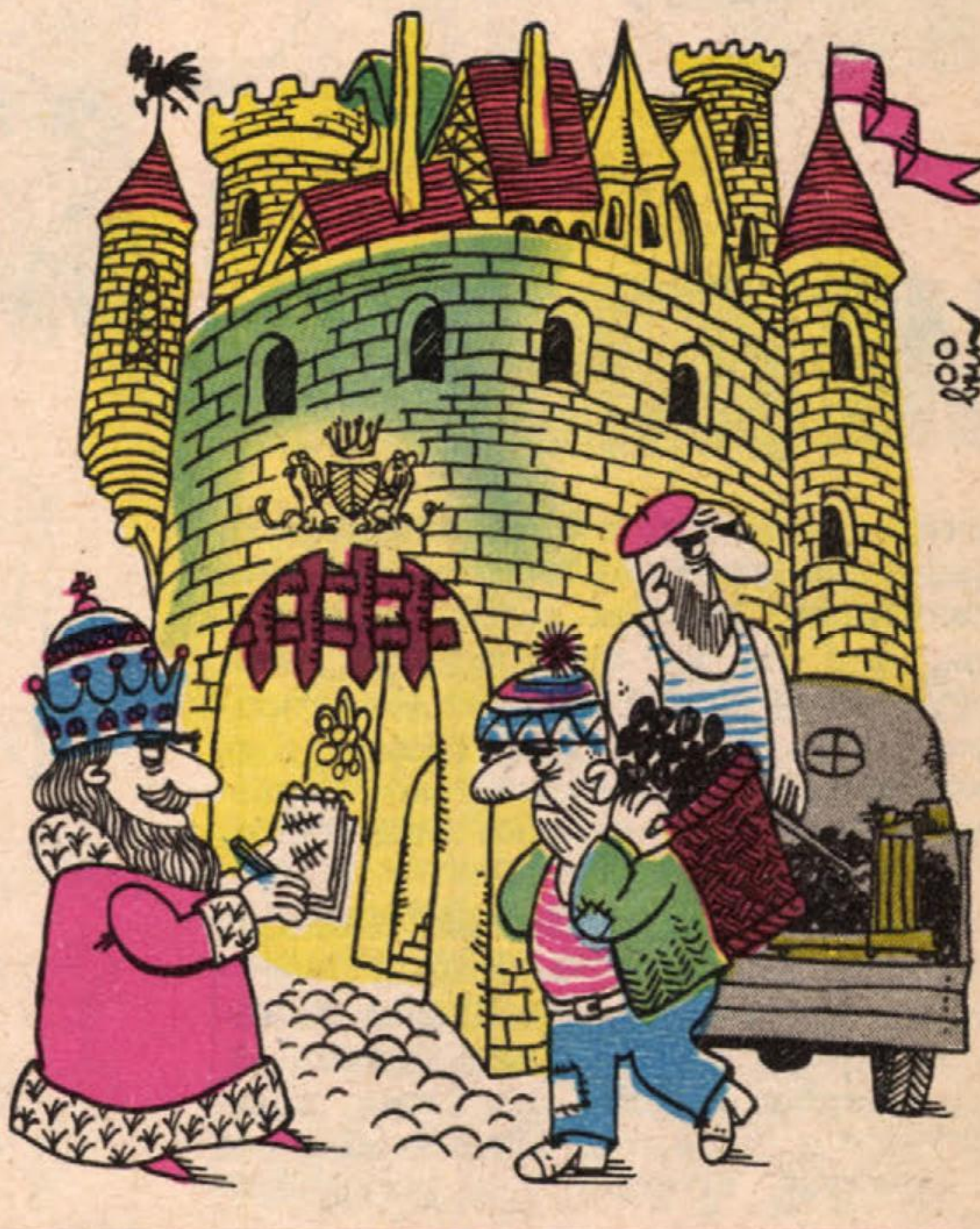

GUSZTUS DOLGA

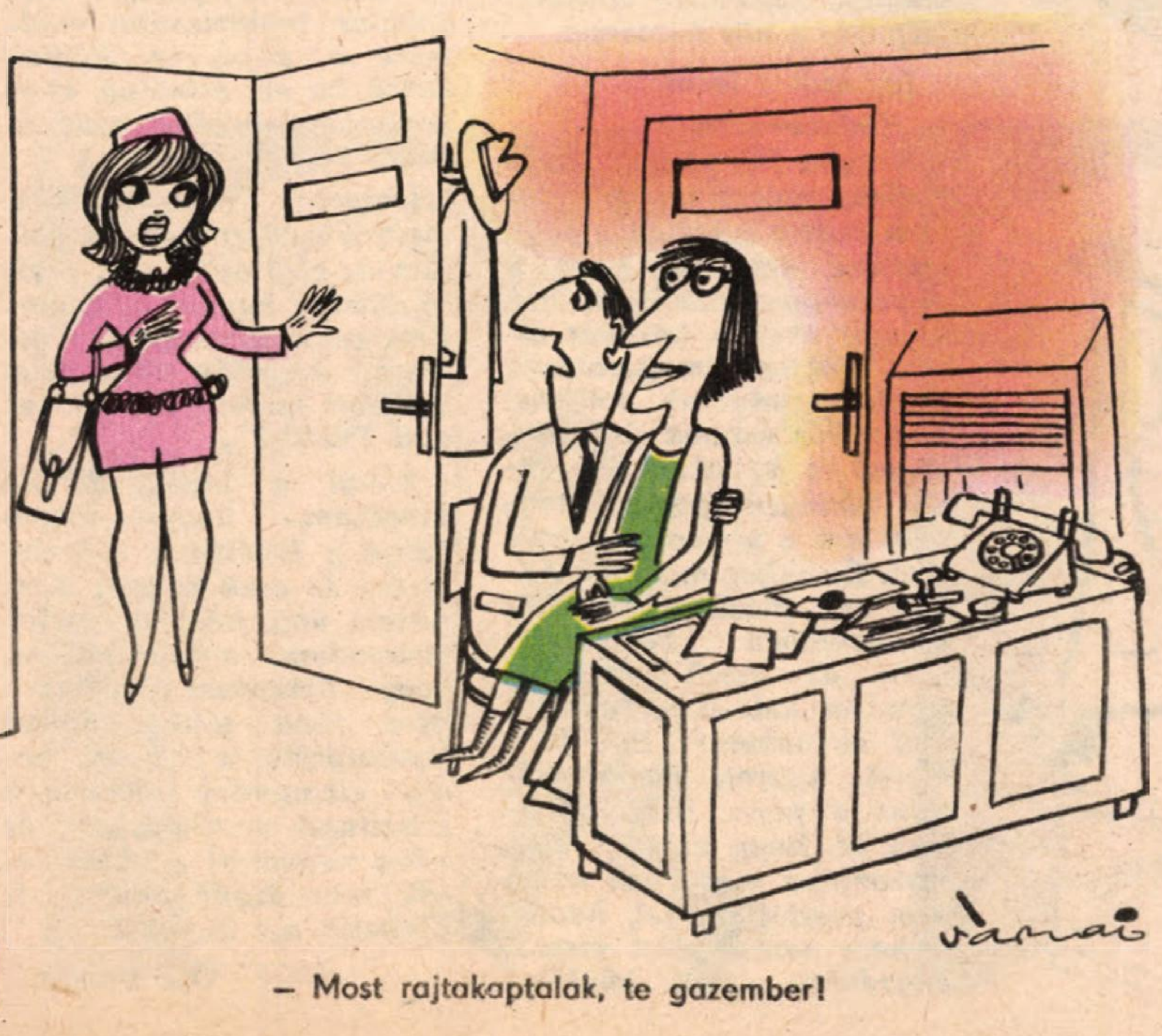

– Most rajtakaptalak, te gazember!

SZIGORÚ FŐBÉRLŐ

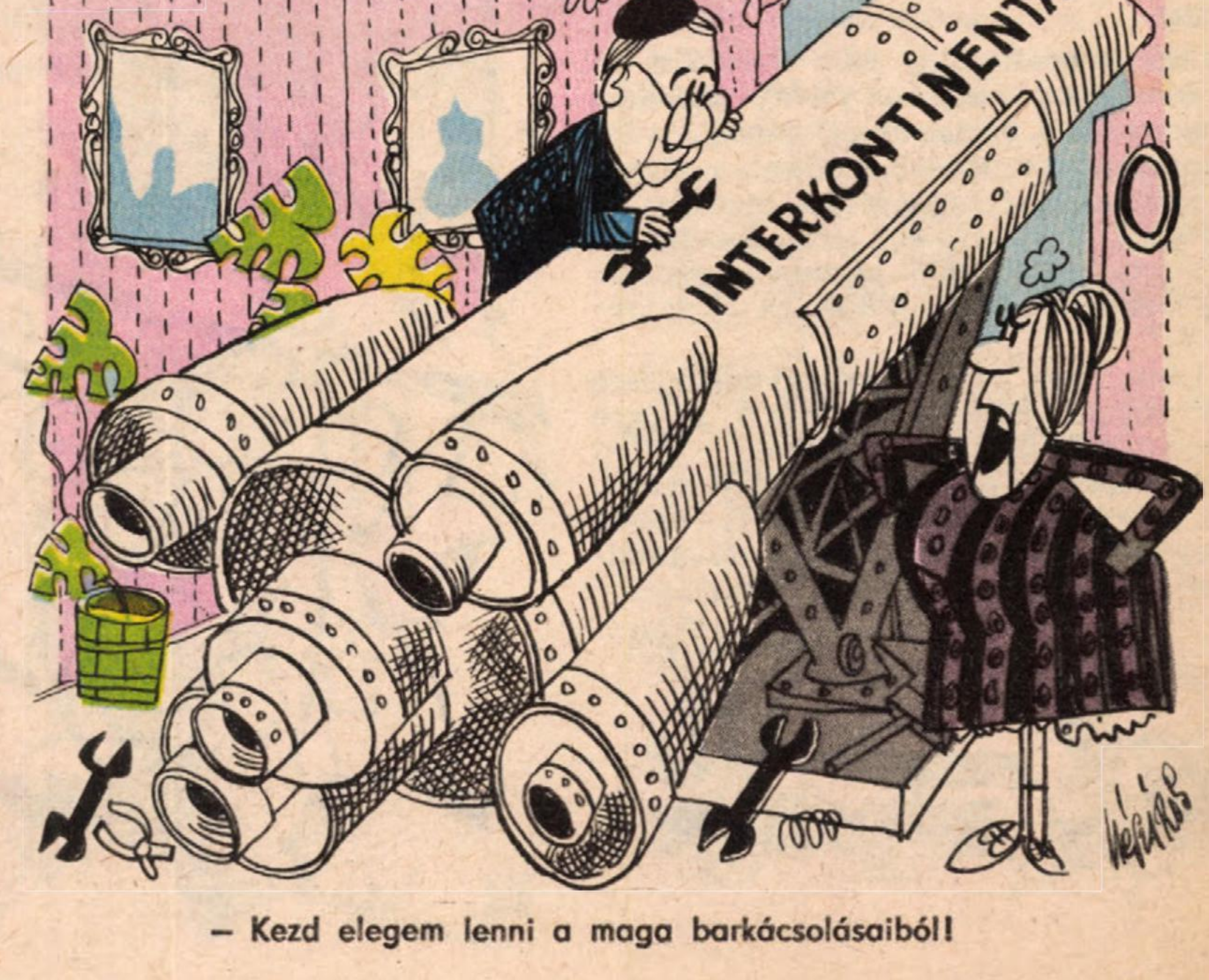

– Kezd elegem lenni a maga barkácsolásaiból!

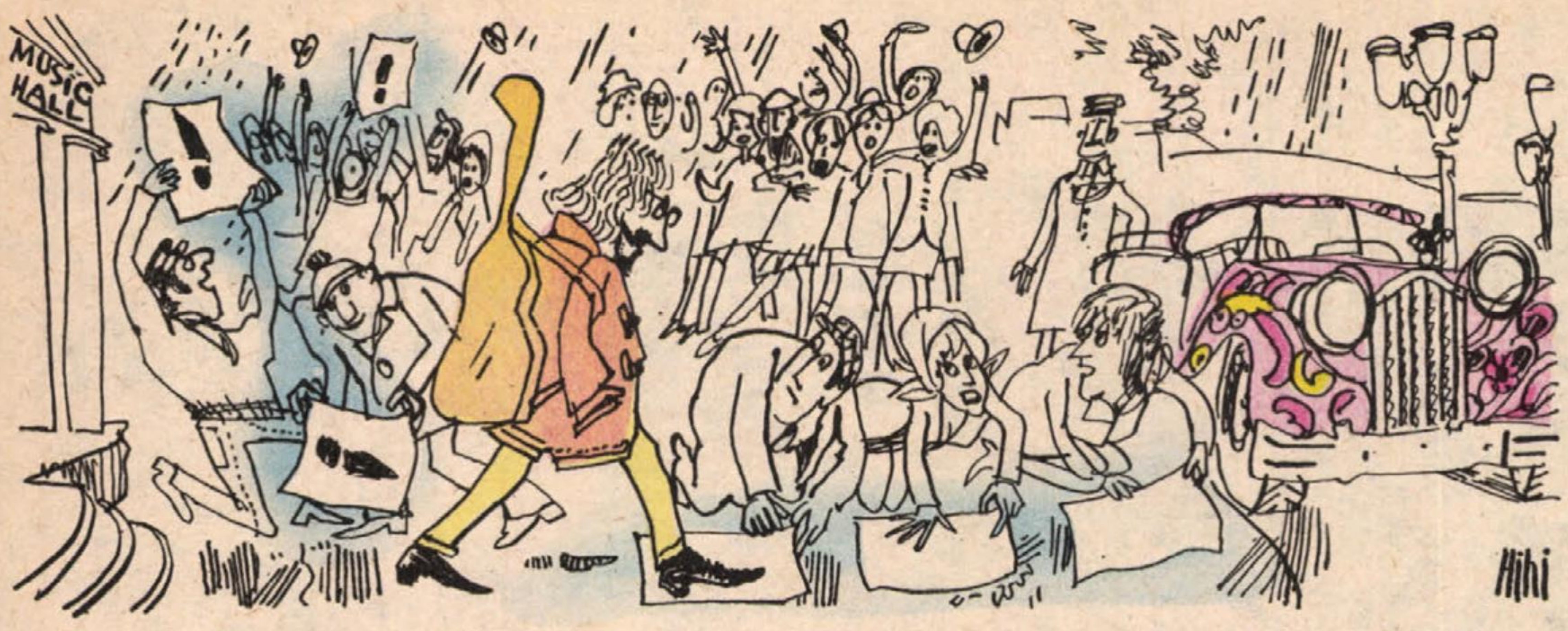
MUSIC HALL
Hihi

DICSŐSÉG

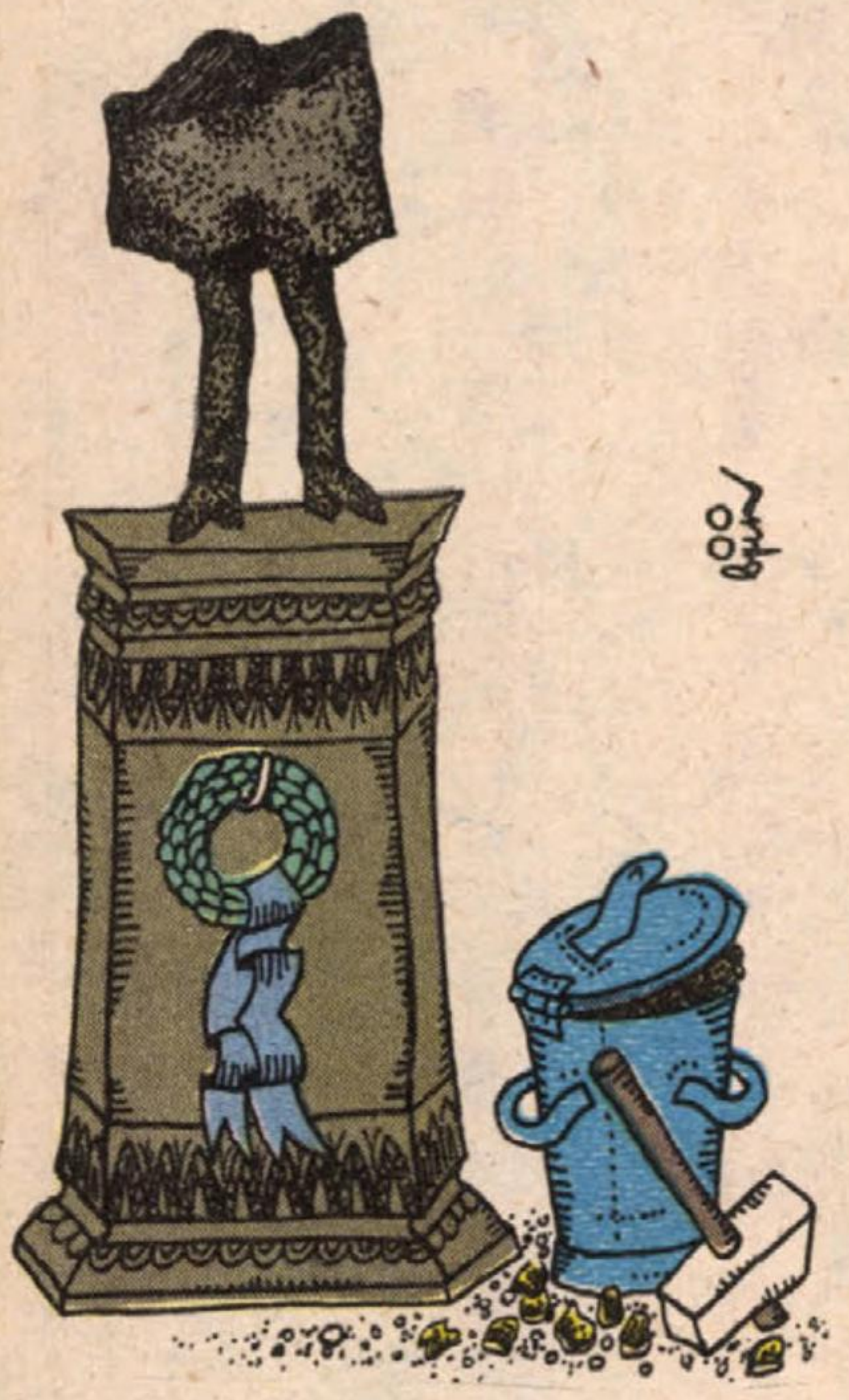

HEGEDÜS, BALÁZS-PIRI, PUSZTAI,
SAJDIK, VÁRNAI, FÜLÖP,
VASVÁRI

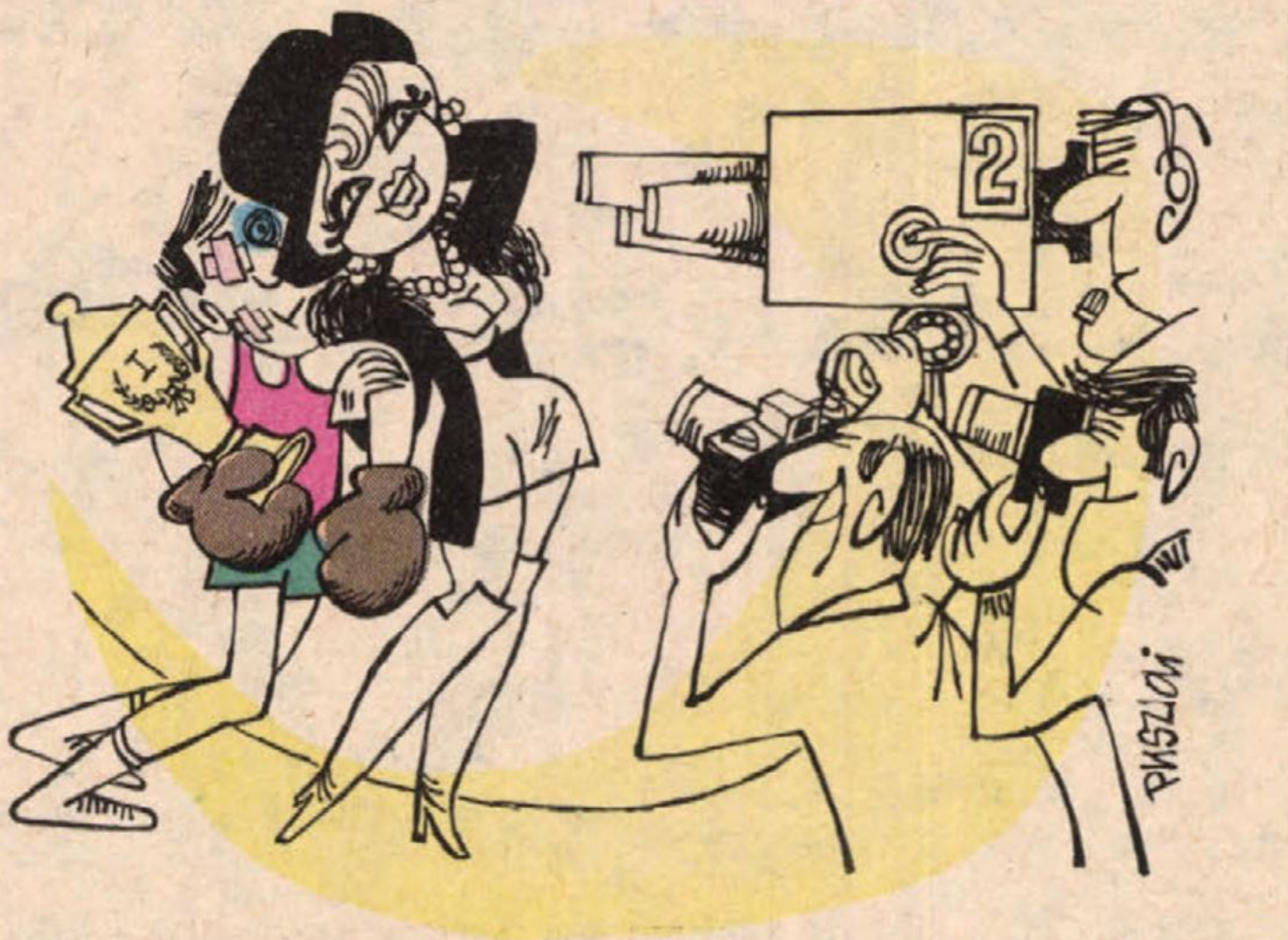

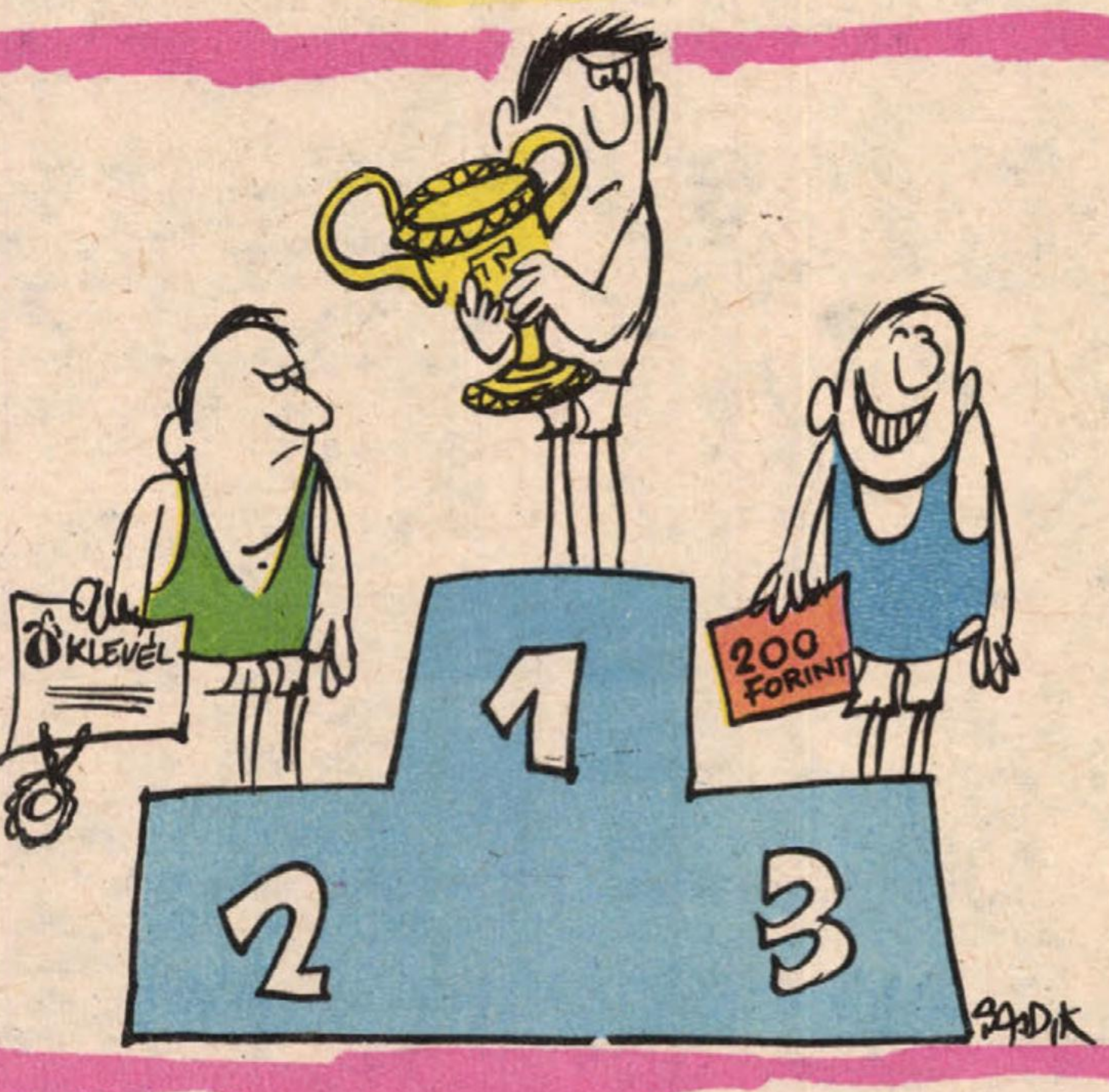
KLEVÉL
200 FORINT
1
2
3
SAJDIK

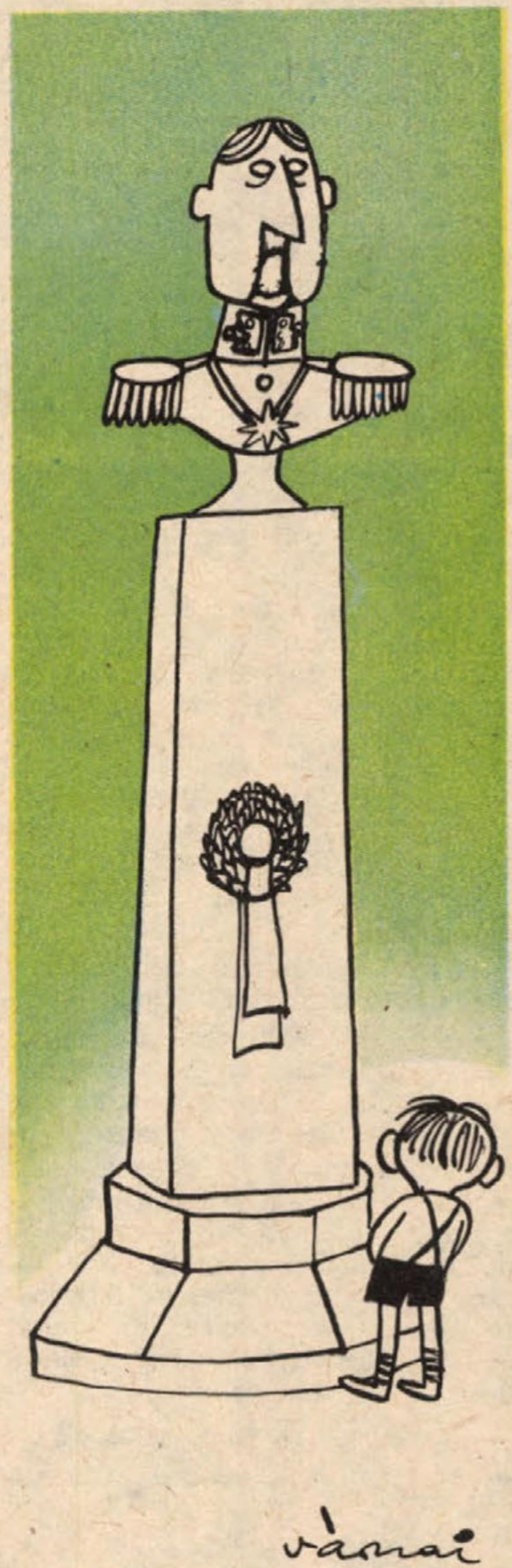

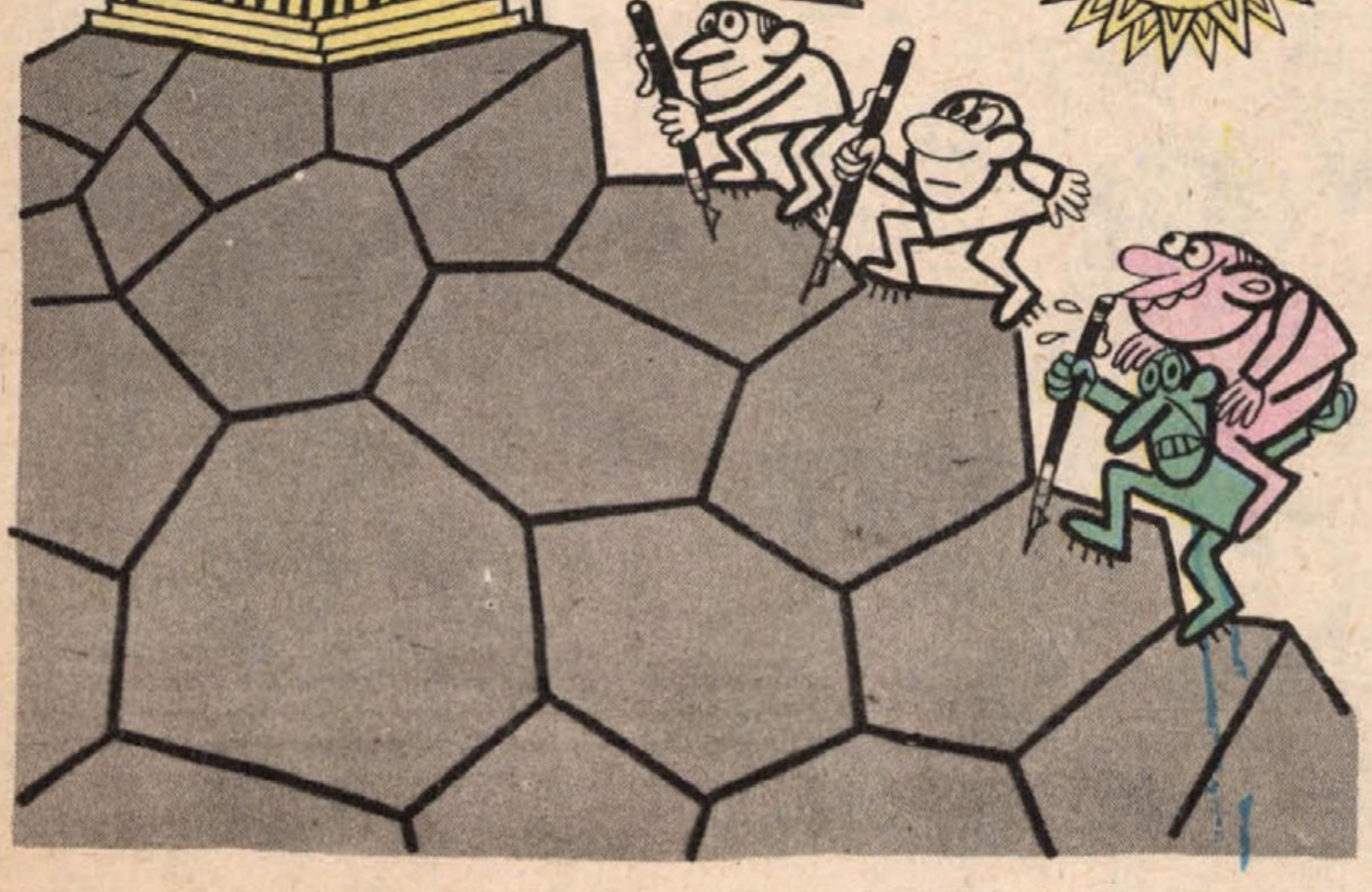
PARNASSZUS

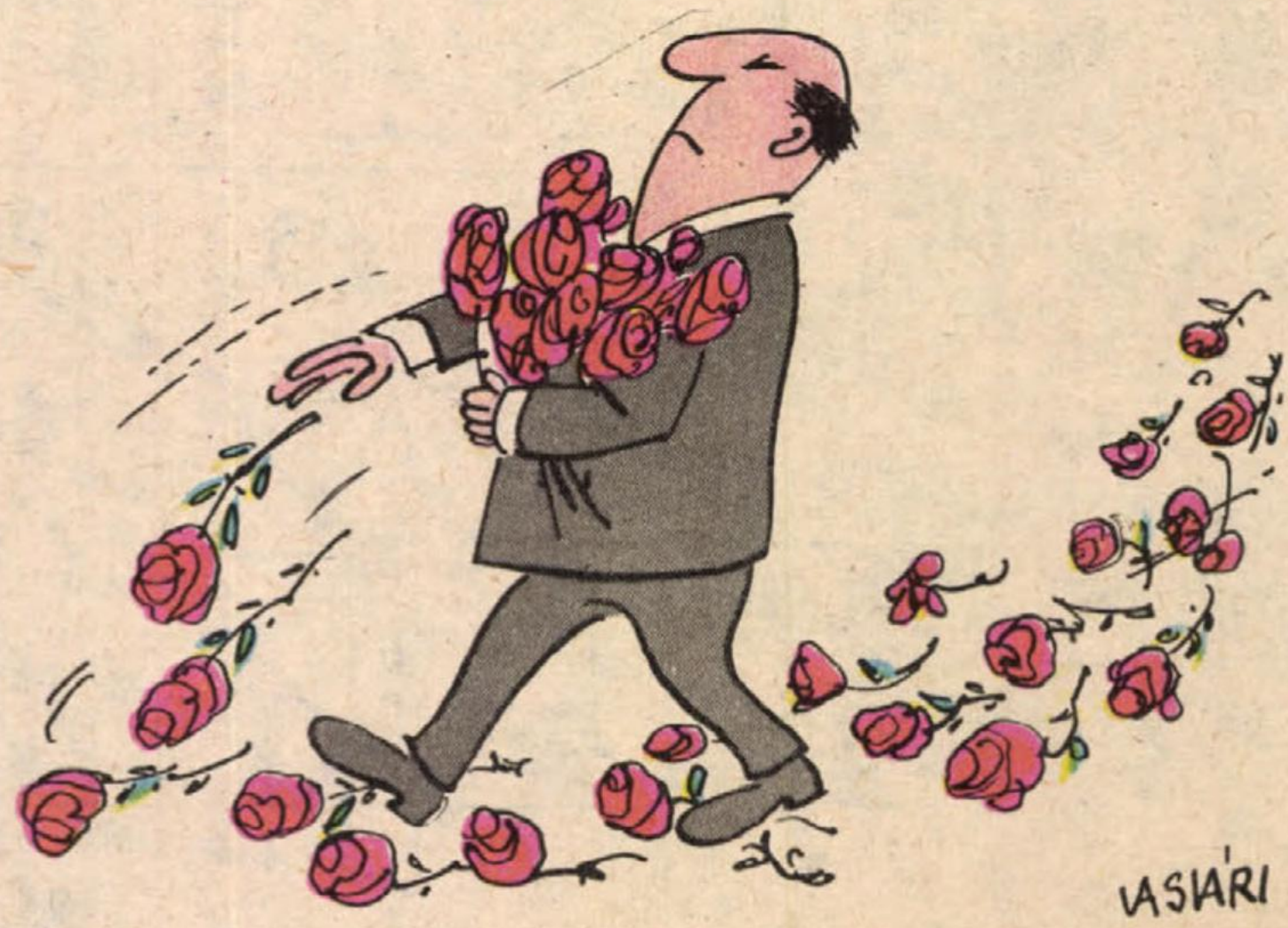

MENTŐCSÓNAK

Balázs-Piri Balázs rajza

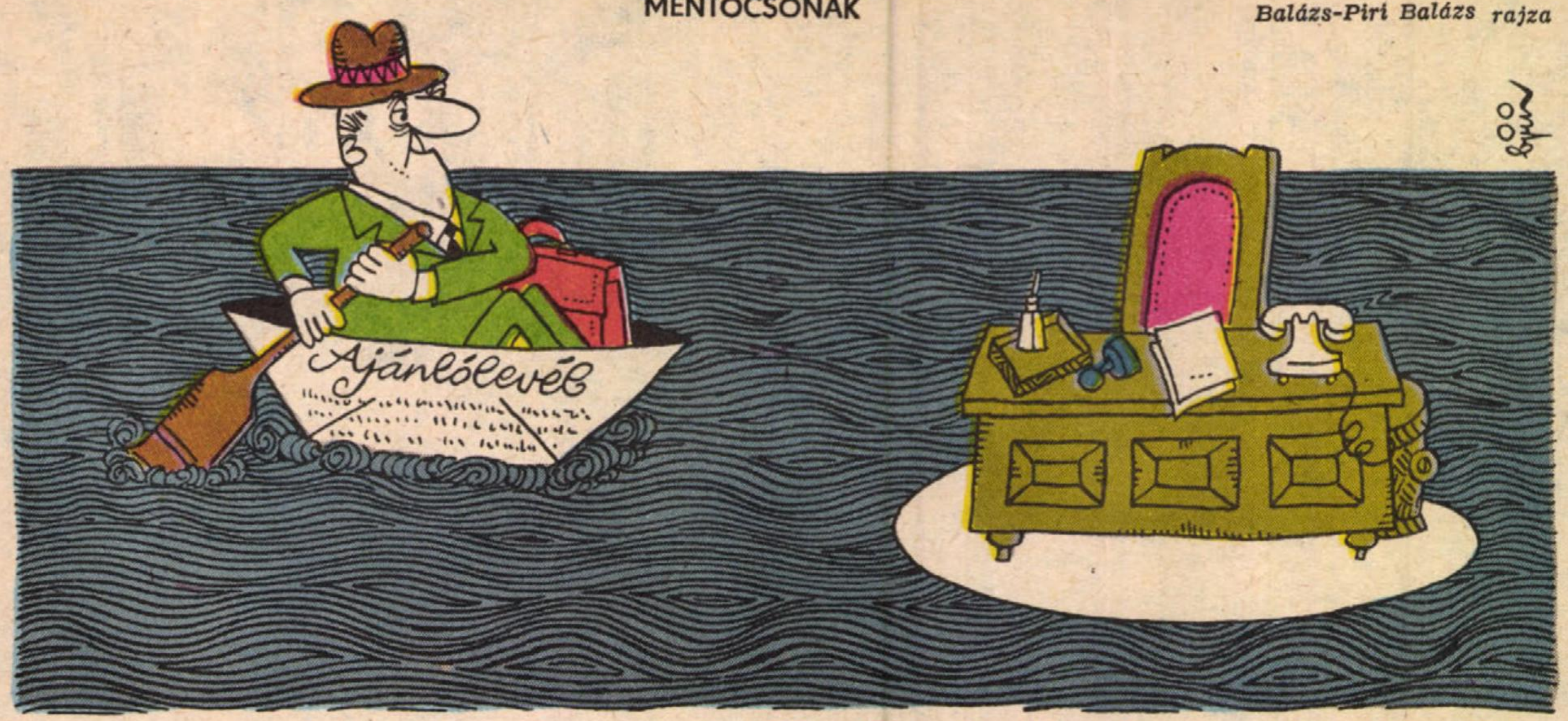

IDŐTLENSÉG

(TÉLI SPORTRIPORT 1967, 1968, 1969, 1970 STB. ÉVEKRE)

Mint ismeretes, a finn Vakarakóban a havoncsúszó világbajnokságon kiemelkedően feltűnő eredményt ért el Dedós Dodó Ottó, a sportág jeles hazai képviselője.

Fantasztikus! Egyenesen fantasztikus! A 198 induló közül pontosan a 198. helyezést foglalta el, egyetlen versenyzőtársa számára sem tette lehetővé, hogy mögéje kerüljön, egyetlennek sem. Ezek után semmi csoda, hogy végtelenül nehezen szánta rá magát nyilatkozatra, de végül csak sarokba szorítottuk. Elöljáróban megjegyeztük:

— Úgy hallottuk, a kiküldetését nem kísérte osztatlan lelkesedés.

Fájdalmasat sóhajtott.

— Nem! Nem, azt nem lehetne mondani. Hihetetlen erőfeszítésembe került, míg kiharcoltam. Még öngyilkossággal is fenyegetőztem. Drámai színekkel ecseteltem, milyen csúnya halott lennék. Ez hatott, na meg bizonyára számba vették öt gyermekemet is. A hatodik útban. Nem tudom, mit csinál velem az asszony, ha nem kerülök bele az utazó csapatba.

— Lelkes szurkolója, nemde?

— Az. És csak kidrukkolta az utazást!

— A sikert!

— Kösz! Hát még ha Csipet Brunót és Lassú Balázst is beválogatják, képzelje, akkor esetleg én lehettem volna a 200-ik. Az lett volna a nagy szám.

— Körülbelül egyívásúak?

— Igen, külföldön általában felváltva foglaljuk el a három utolsó helyet. Ha jön az Álmos Ákos is, akkor az utolsó négyet.

— Nagy a nemzeti összetartás.

— Tartani kell a nemzetközi színvonalat. Mint most a vébén. Pedig elég rossz ómennel indult az egész. Képzelje, egyes volt a startszámom. Ha végig élen maradok, én vagyok a világbajnok.

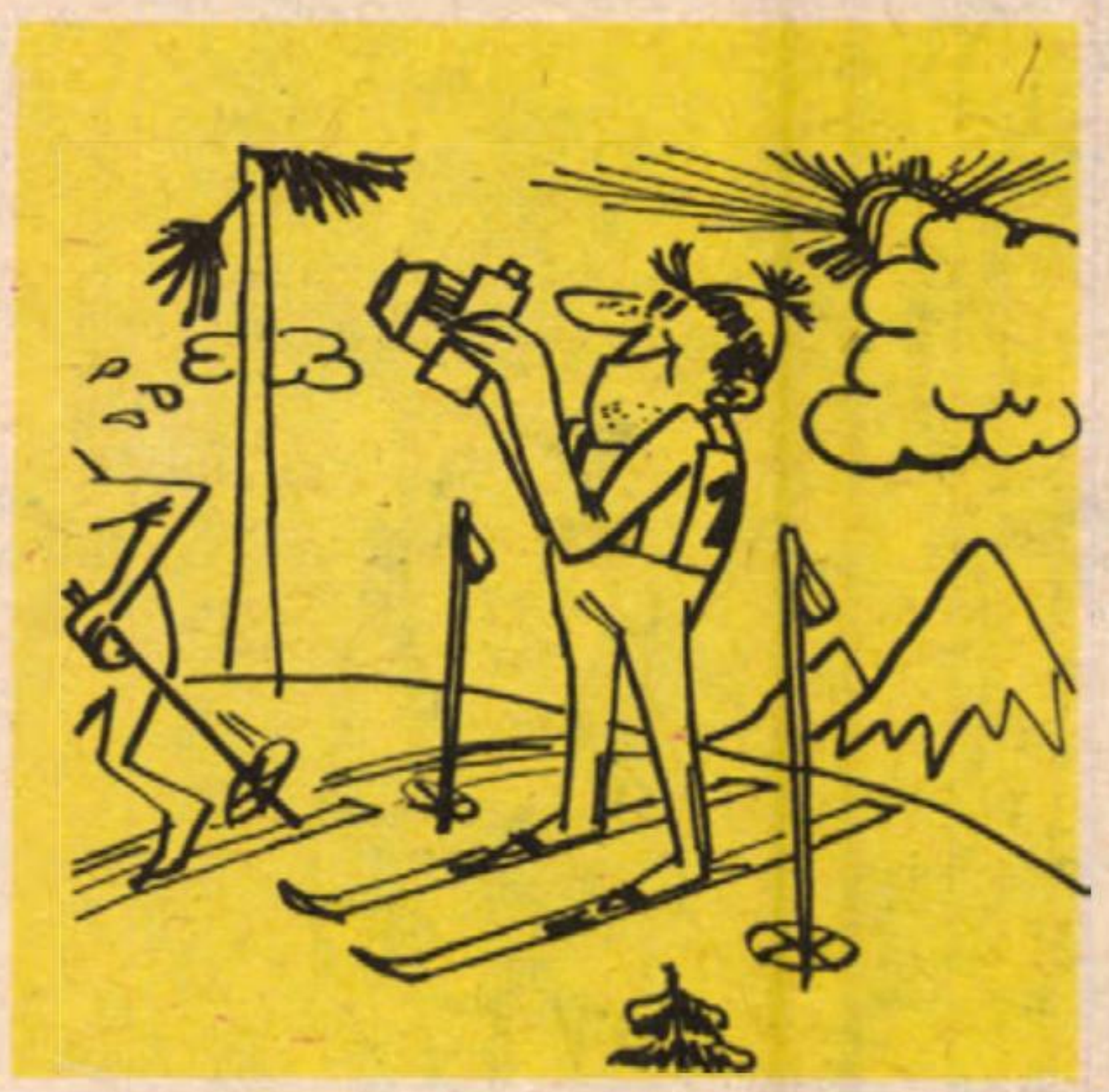

— És nem fenyegette az a veszély, hogy esetleg nem előzik meg?

— Lehetetlen. Először is udvariatlanság hátat mutatni a versenyzőtársaknak. Aztán meg, ha az ember rohan, képtelen a tájban gyönyörködni. Kár, hogy nem volt nálam a fényképezőgép. És milyen szép kis gyopárcsokrot szedtem.

— A többiek pedig...

— Figyelmetlen alakok. Némelyik száz kilométeres sebességgel söpört el mellettem. Hiába kajabáltam utánuk — hé, hé, hova rohantok, mikor lesz még kész az ebéd!

— Szörnyű, nem néztek se jobbra, se balra.

— Ugyan, faragatlan emberek, érdekli is őket a természet! De nem is az — a nagy rohanásban kimelegszenek és kaphatnak egy jó tüdőgyulladást. Örök életre bronchitiszt. Lábtörést. Bokaficamot. Sérvet. De amikor másznak föl a dobogóra eredményhirdetésre, akkor is beugorhat egy ínhúzódás.

— A 198. hely nem dobogós helyezés?

— Még csak az kéne. Nincs olyan alacsony dobogó, amelyikre én fölállnék. Ne haragudjon, kifárad az ember és akkor még ott ácsorogjék.

— A lényeg, hogy időben beért.

— Éppen. Éppen ebédidőben. Akkora bécsi szeletek voltak, mint egy asztallap. A szerencsétlen győztes meg még nyugodtan nem is ehetett.Ráncigálták ide-oda, a sok nyilatkozásba hangszálszakadást kapott. Szeleburdi lányok szemtelenül csókolgatták, erőszakosan ölelgették.

— Borzasztó, és ezt mind tűrnie kellett.

— Higgye el, sokkal jobb csendesen, nyugodtan táplálkozni. Legalább két kilót azonnal fölszedtem.

— Gratulálok. De, mindent összevetve, azért nem bánta meg, hogy kiküldték.

— Nem, nem. Mit gondol, mibe került volna ez, ha mint turista megyek ki a vébére.

Nagy S. József

A BŰNBAK

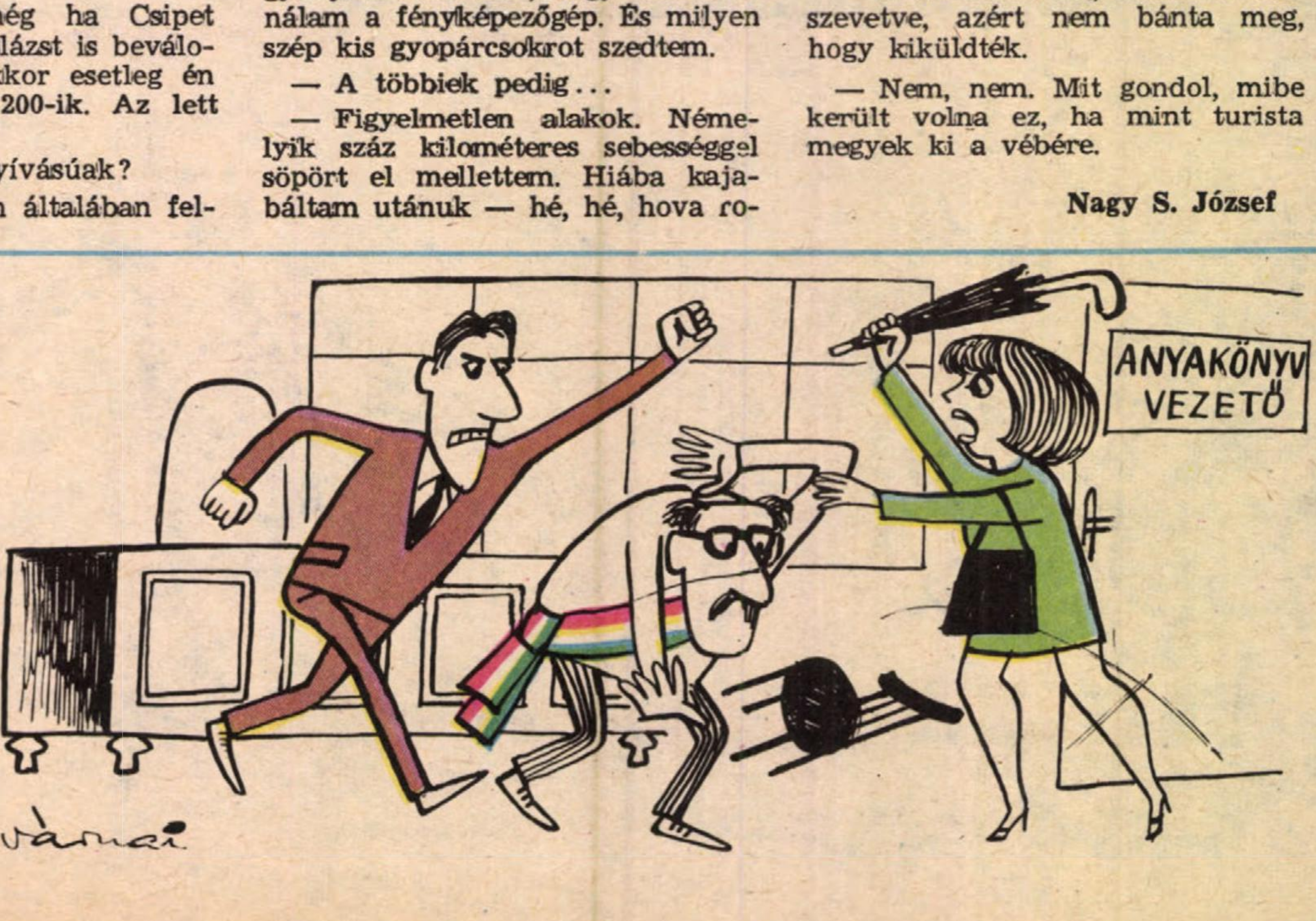

– Ez volt az, aki összeadott minket!

E HETI HIRDETÉSEINK ● E HETI HIRDETÉSEINK ● E HETI HIRDETÉSEINK ●

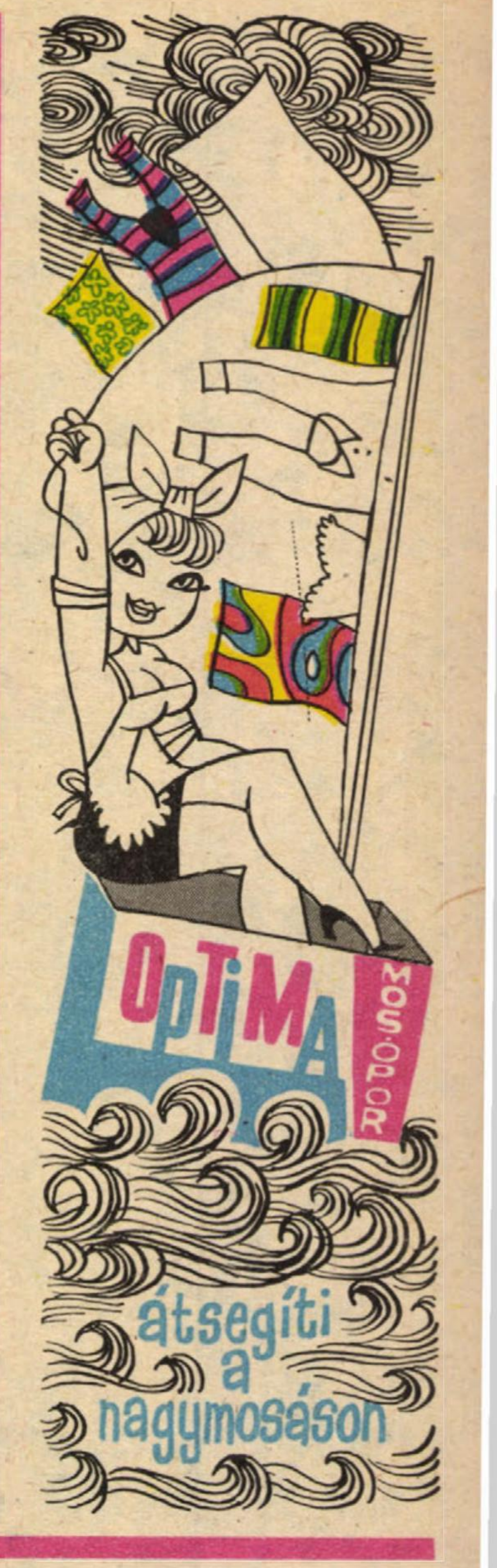

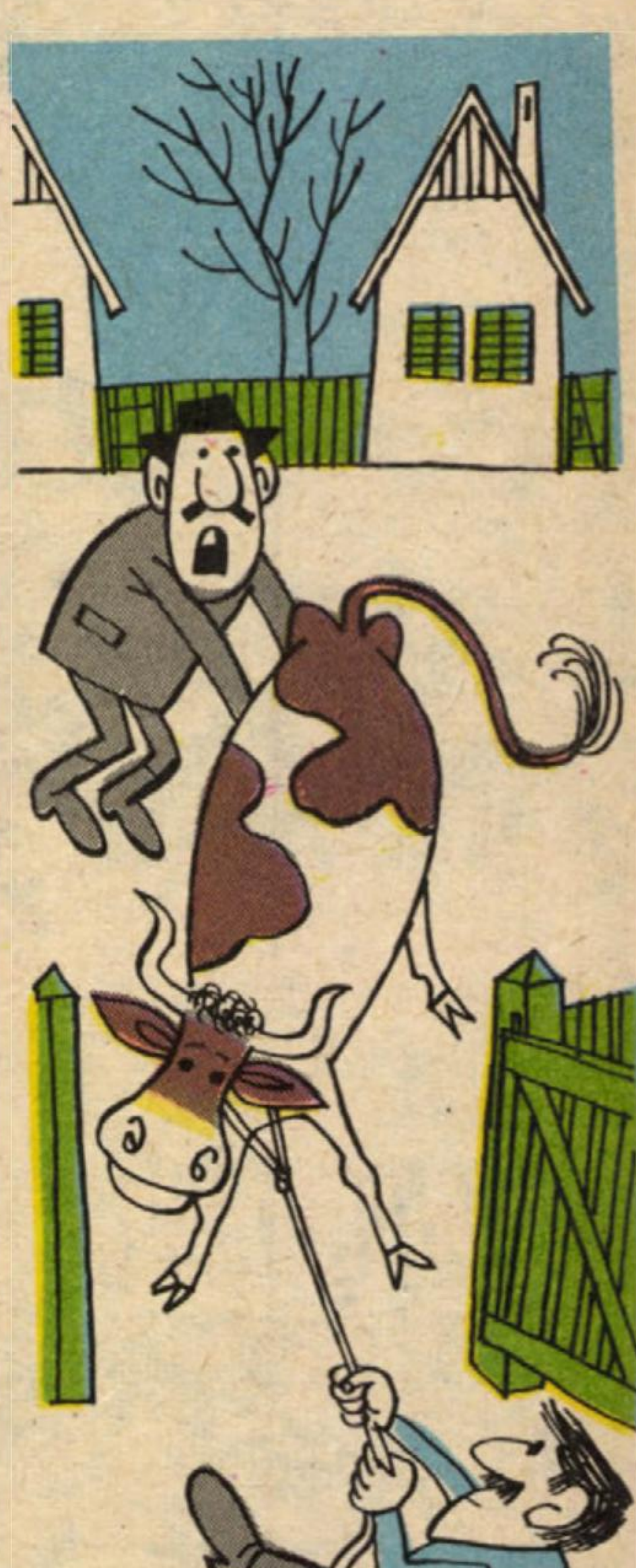
-Nem olyan marha ez, hogy bemenjen kendhez, ha nincs Háztáji Biztosítása

Ez aztán eredeti brazil!
Café
A
Café do Brasil

IFJÚSÁGI TÁBOROZÁSI SORSJEGY

ÖRÖKLAKÁS CSAK 4,— FT

Főnyeremény önnek:
HÁROMSZOBÁS BERENDEZETT OTP ÖRÖKLAKÁS

Főnyeremény minden fiatalnak:
ÚJABB IFJÚSÁGI TÁBOROK AZ ORSZÁG LEGSZEBB VIDÉKEIN

IFJÚSÁGI TÁBOROZÁSI SORSJEGY

Nyeremények:
Öröklakások, személygépkocsik, robogók, televíziók, magnetofonok, táskarádiók, 2 személyes EXPRESS utazások, filmfelvevők, több mint 12 ezer vásárlási utalvány

HÚZÁS:
1969. MÁRCIUS 30-ÁN

E HETI HIRDETÉSEINK ● E HETI HIRDETÉSEINK ● E HETI HIRDETÉSEINK ● E HETI HIRDETÉSEINK ●

RENDELŐBEN

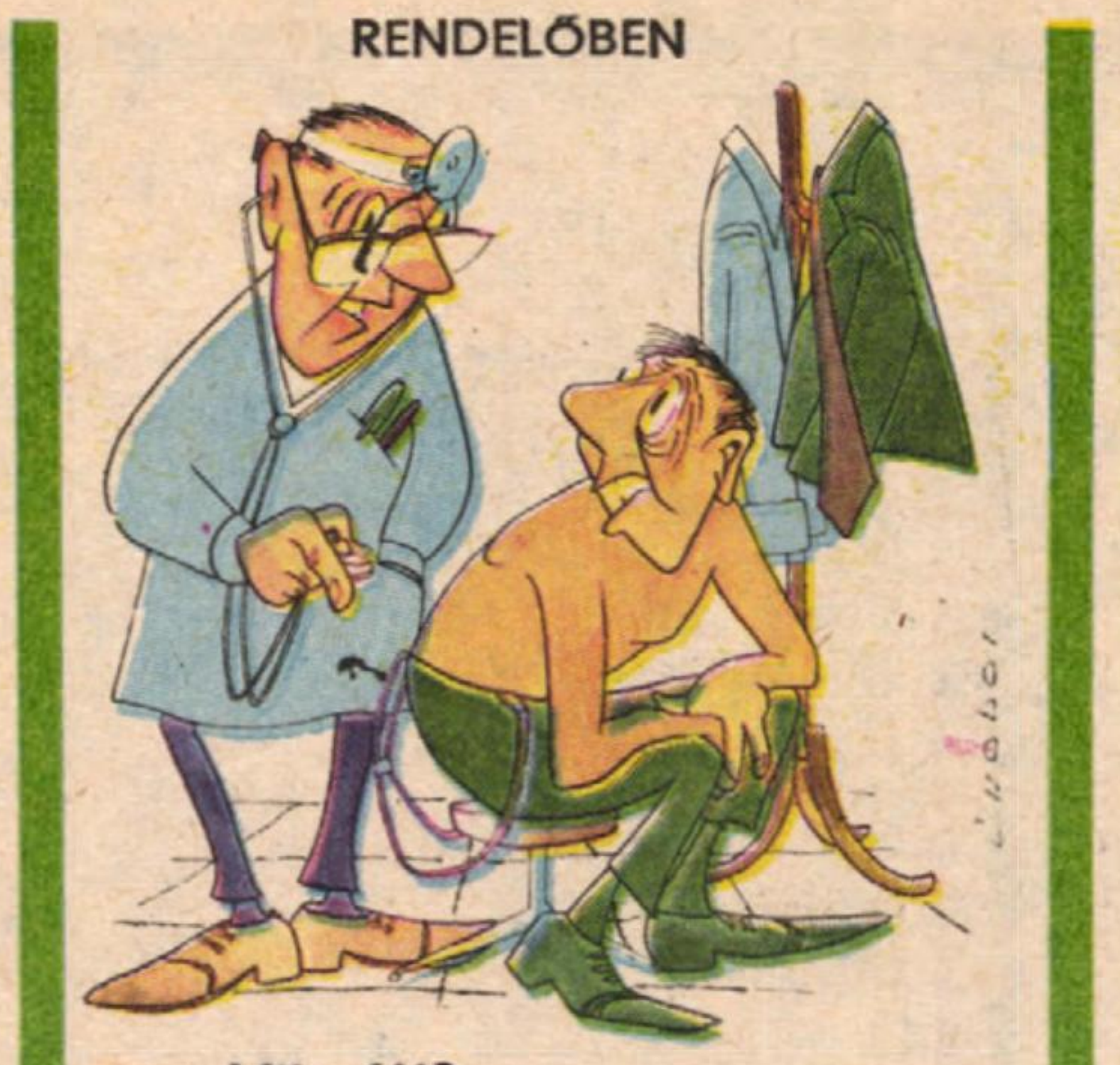

– Mije fáj?
– Ja, úgy könnyű, ha megmondom...

FELISMERÉS

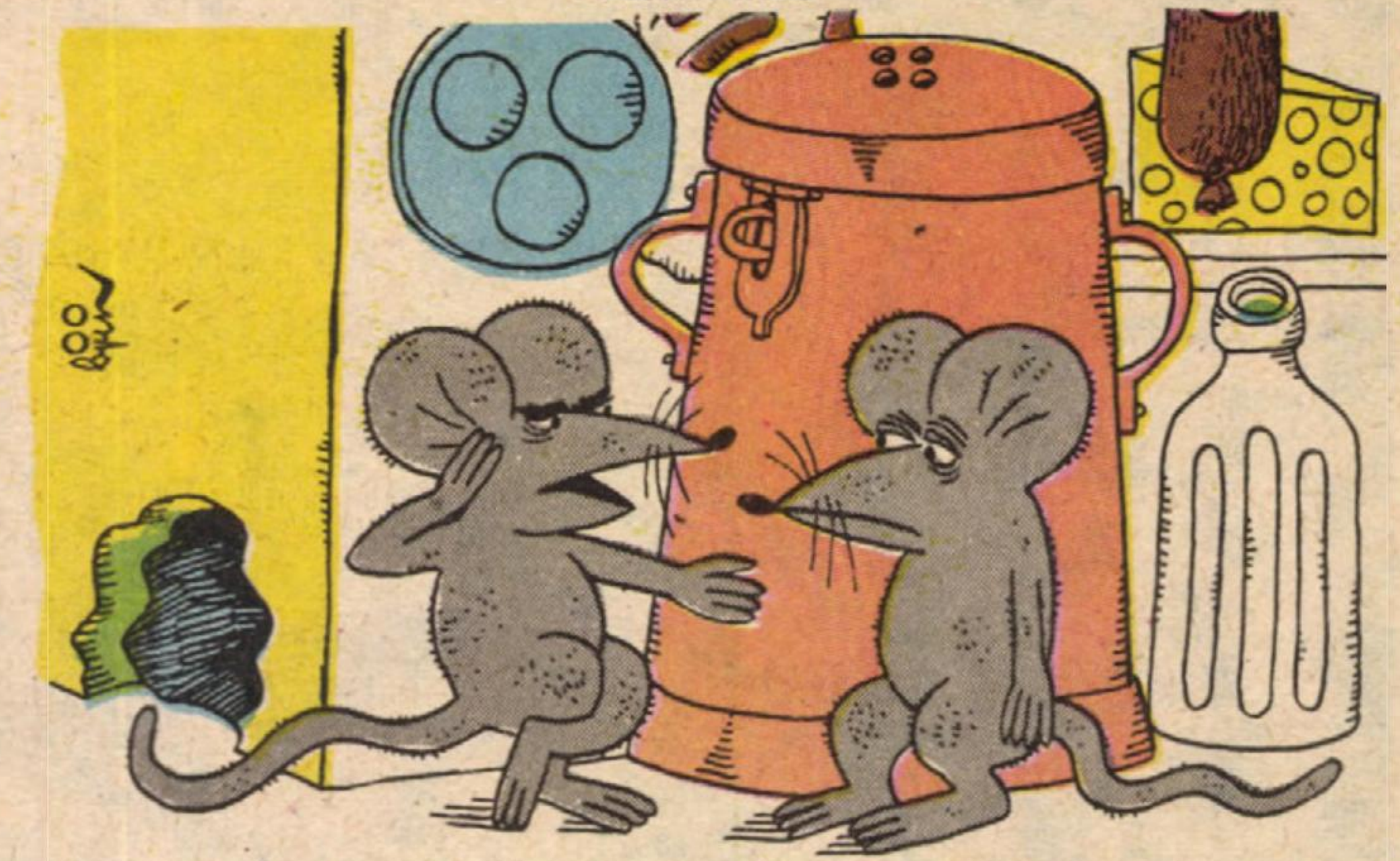

– Az a baj a macskával, hogy nem hajlandó meghallgatni a másik felet...

Bármikor máskor...

SZÍN: *Az osztályvezető szobája. Íróasztal, garnitúra. Osztályvezető ül az íróasztalnál. Nyílik az ajtó.*

CSEMETKE *(kis fakó emberke, bejön, alázatosan hajlong):* Jó napot kívánok, osztályvezető kartárs.

OSZTÁLYVEZETŐ *(fölpattan, elébe siet):* Á, legyen üdvözölve, kedves Csemetke kartárs! Hogy és mint?

CSEMETKE: Hívatni tetszett, osztályvezető kartárs.

OSZTÁLYVEZETŐ: Jaj, dehogyis hívattam. Kérettem. De miért nem ül le? *(A toporgó Csemetkét az egyik fotelba nyomja, maga is leül és bizalmasan kacsint.)* Tudja, miről szeretnék beszélgetni magával? *(Csemetke ijedten pislog.)* No, nem kerülgetem a forró kását. Sejti már, ugye. Nem? *(Tördeli a kezét, mint aki nem tudja, hogyan fogjon hozzá.)* Megkínálhatom egy pohárka konyakkal?

CSEMETKE *(fölpattan):* Kérem, osztályvezető kartárs, az a literes konyak valóban eltörött, tanúim vannak rá. Esküszöm, egy gyűszűnyit nem ittam belőle.

OSZTÁLYVEZETŐ: Ugyan kartársam, azt a konyakot én már rég elfelejtettem. Egész másról szeretnék én magával beszélgetni... khm... *(A szekrényben matat.)* — Hopp, megkóstoljuk inkább ezt a finom leánykát!

CSEMETKE: Osztályvezető kartárs föltételezi rólam, hogy én azt a leányt, mármint Lazsek Margitot azért vittem a raktárba, hogy... izé... Nem vagyok én olyan ostoba, hogy a raktárban... izé...

OSZTÁLYVEZETŐ: Tudom. Nincs magának arra szüksége, hiszen van magának saját lakása. Garzonlakása.

CSEMETKE: Osztályvezető kartárs, én igazolni tudom, hogy örököltem. Abból fizettem ki az előleget a lakásomra. A törlesztést pedig csak kinyögöm. Magam vagyok. Se kutyám, se macskám, hehe...

OSZTÁLYVEZETŐ *(vele nevet):* Hehehe... De boldog is az, aki független, szabad ember, saját lakása van és... és... Beszélhetek mint férfi a férfival?

CSEMETKE: Ahá! *(Mindent ért.)* Mint férfi a férfival?

OSZTÁLYVEZETŐ: Azt hiszem, én vagyok az idősebb. *(Fogja az üveget.)*

CSEMETKE: A Cinzanót jobban szeretem.

OSZTÁLYVEZETŐ: Kérlek szépen. *(Hozza a Cinzanót, tölt, majd emeli poharát.)* Szervusz, Bandi!

CSEMETKE: Szervusz, Jenci! *(Isznak.)* Mikorra kellene a kégli?

OSZTÁLYVEZETŐ: Mindig is mondtam én, hogy te vagy a legértelmesebb boltvezetőnk. Szombat délután négytől.

CSEMETKE: Sajnos, az nem megy.

OSZTÁLYVEZETŐ: Ne bomolj, Bandikám, már meg vagyok beszélve. Tudtam, hogy te akkor délutános vagy.

CSEMETKE: Igen, én délutános vagyok, de .. bármikor máskor... Már elígértem akkorra.

OSZTÁLYVEZETŐ: Elígérted? Hm... Én is megígértem Margitka apjának, hogy fegyelmit indítok ellened, de ugye nekem te fontosabb vagy.

CSEMETKE: Igazán kedves vagy de... mondom, bármikor máskor...

OSZTÁLYVEZETŐ: Értem, Csemetke kartárs, értem: bármikor máskor.

CSEMETKE: Igen, ugyanis...

OSZTÁLYVEZETŐ: Jaj, ne haragudjon, most jut eszembe, engem vár Bukoldi főosztályvezető kartárs.

CSEMETKE: Nagyszerű. Tessék vele megbeszélni. Tetszik tudni ugyanis, szóval, ha ő átengedi az osztályvezető kartársnak, részemről a szerencse.

Sólyom László

CSOMAGOLÁSI SZAKEMBER

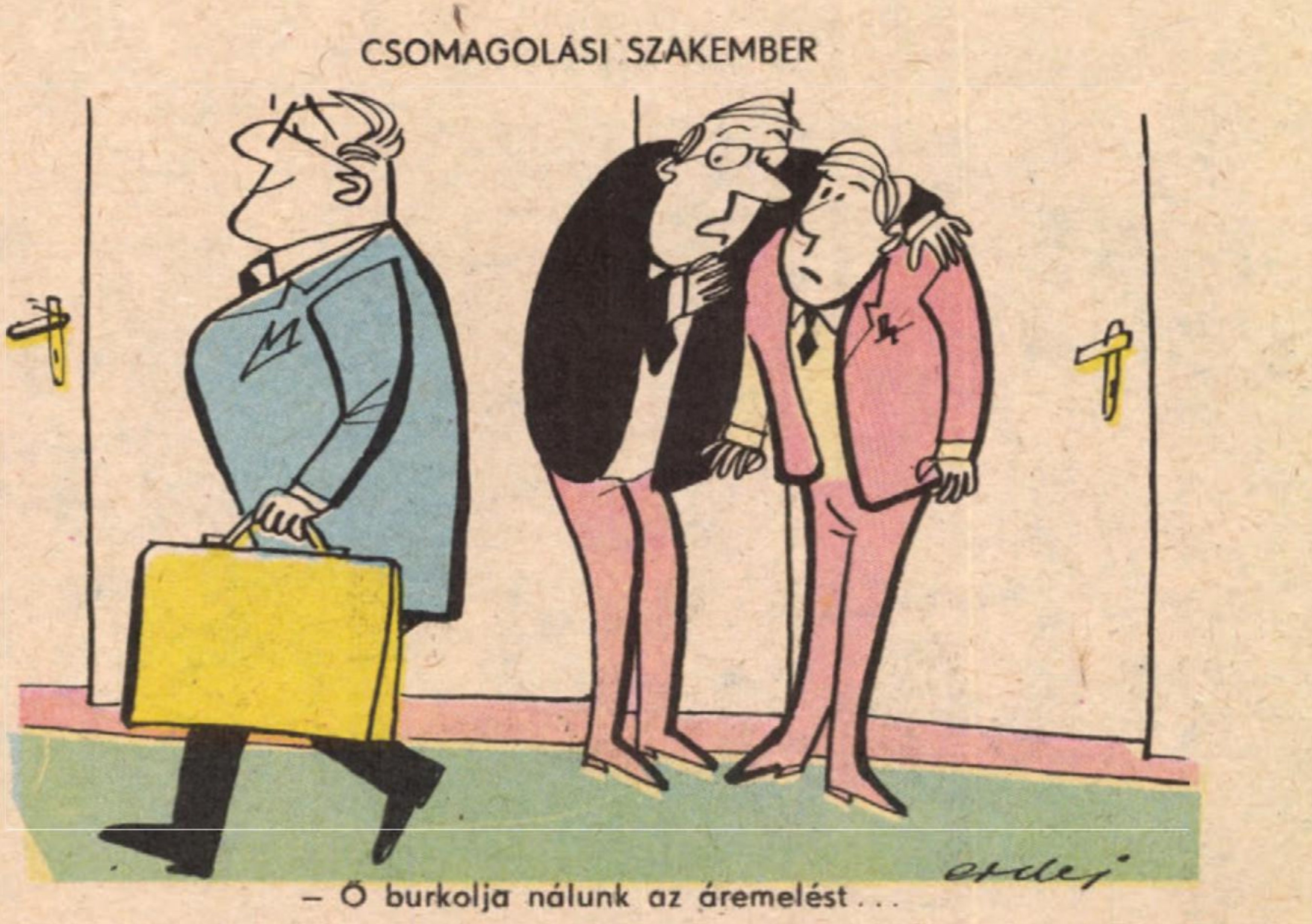

– Ő burkolja nálunk az áremelést...

TÁJÉKOZÓDÁS

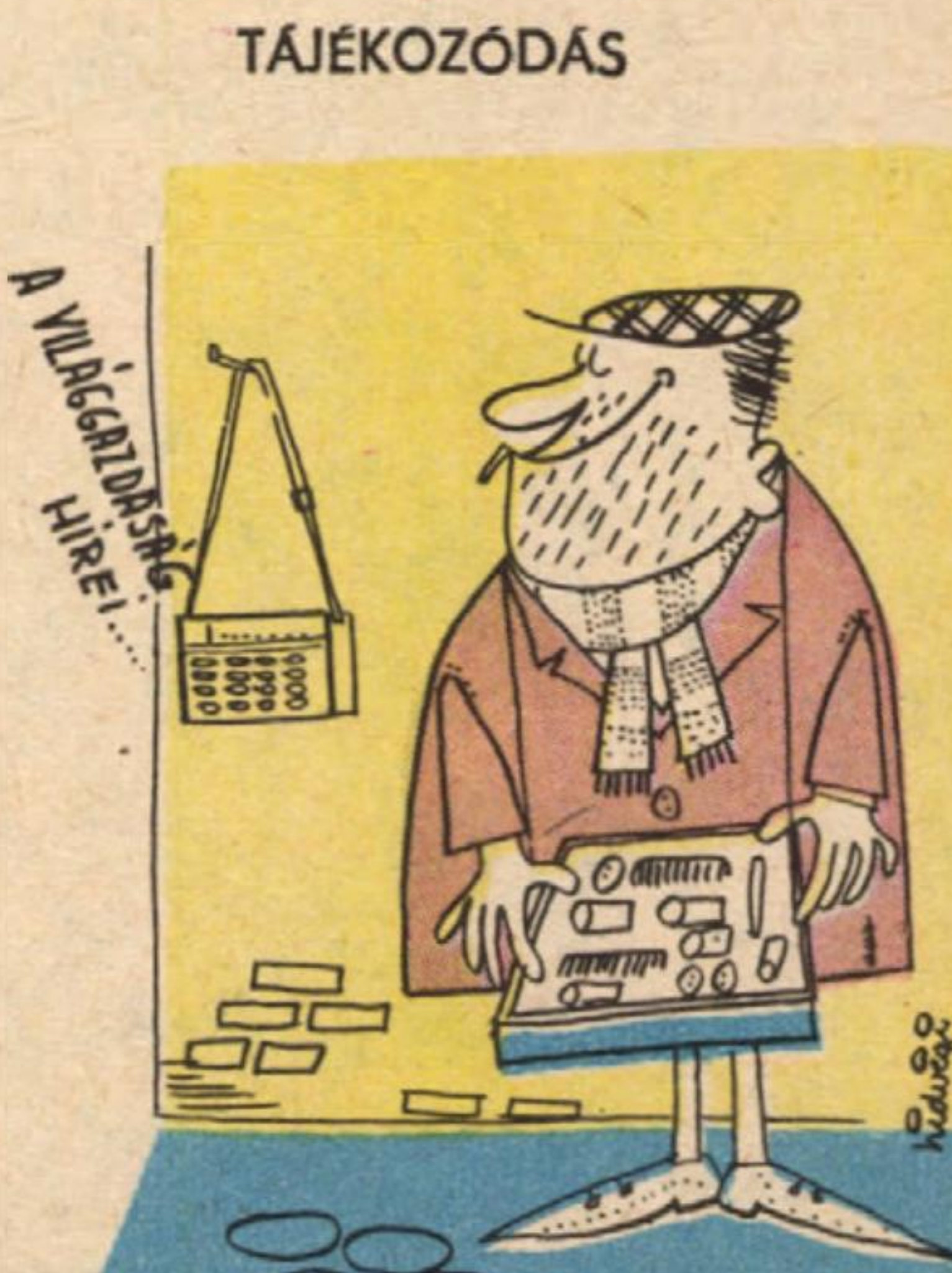
A VILÁGGAZDASÁG HÍREI....

import humor

A PINCÉR ZAVARBAN

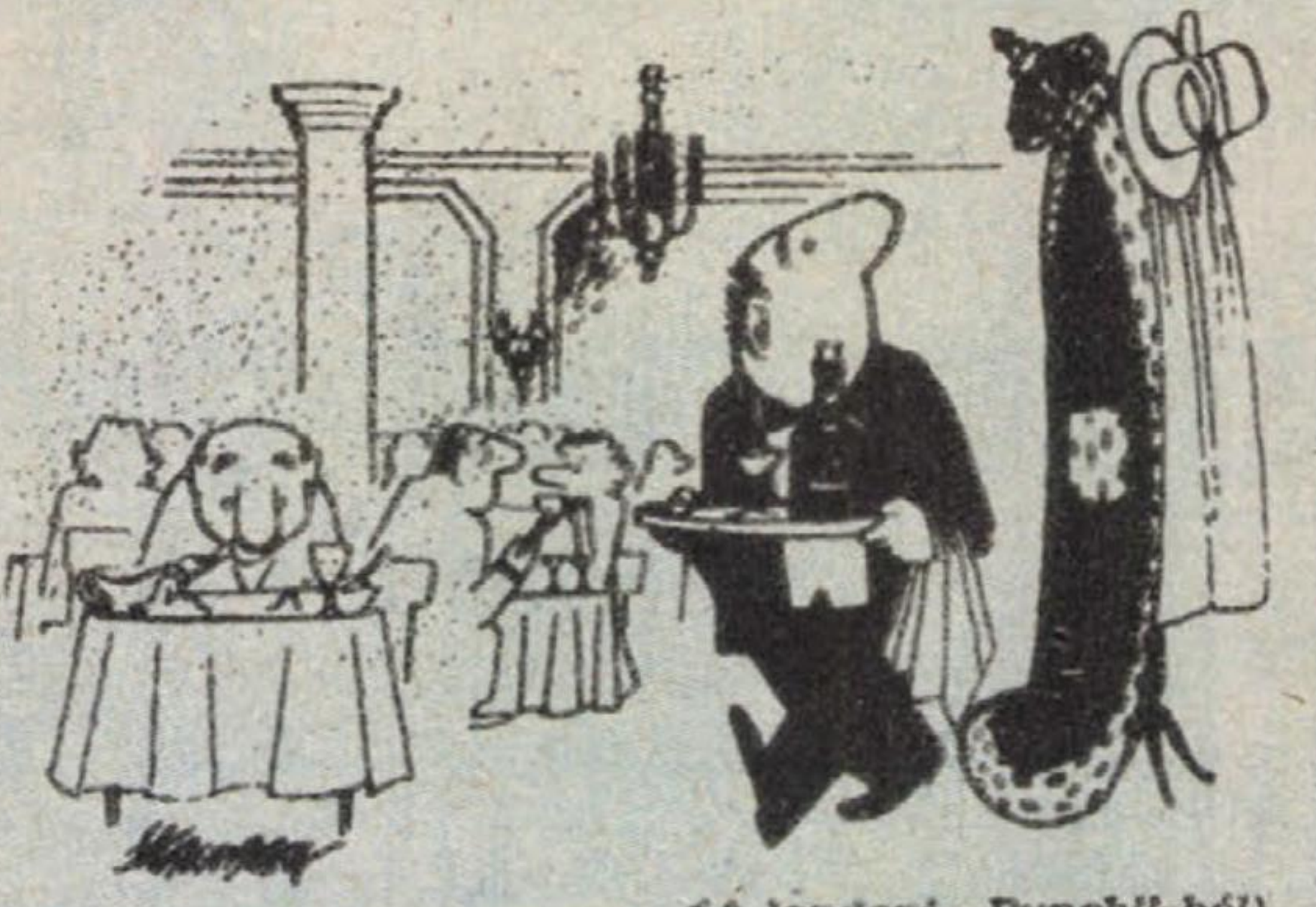

(A londoni „Punch"-ból)

TELEFON

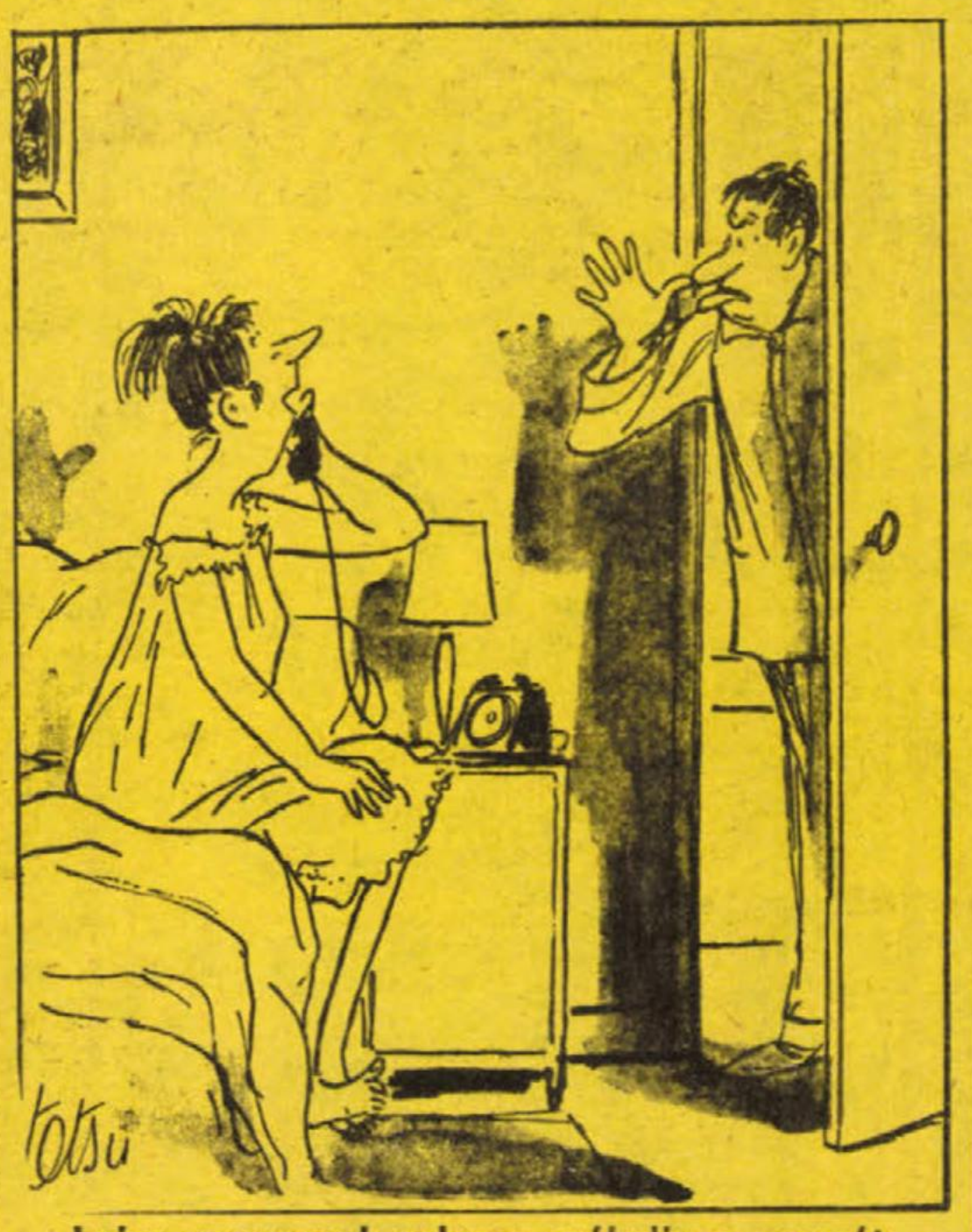

– Lajos ugyancsak sokszor csókolja a mamát...

(Az „Ici Paris"-ból)

APA ÉS FIA

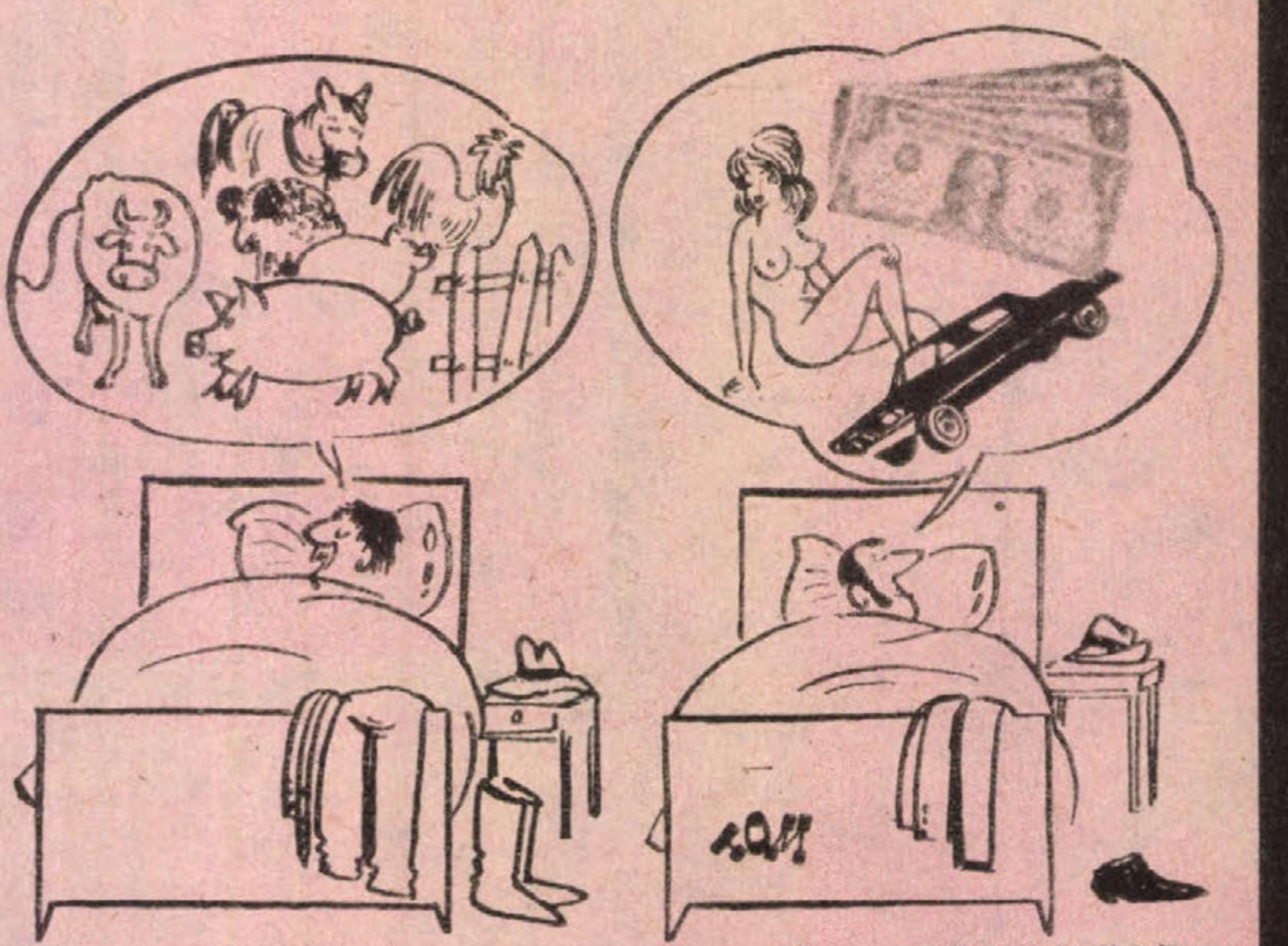

(A bukaresti „Urzica"-ból)

FENYEGETŐ LEVÉL

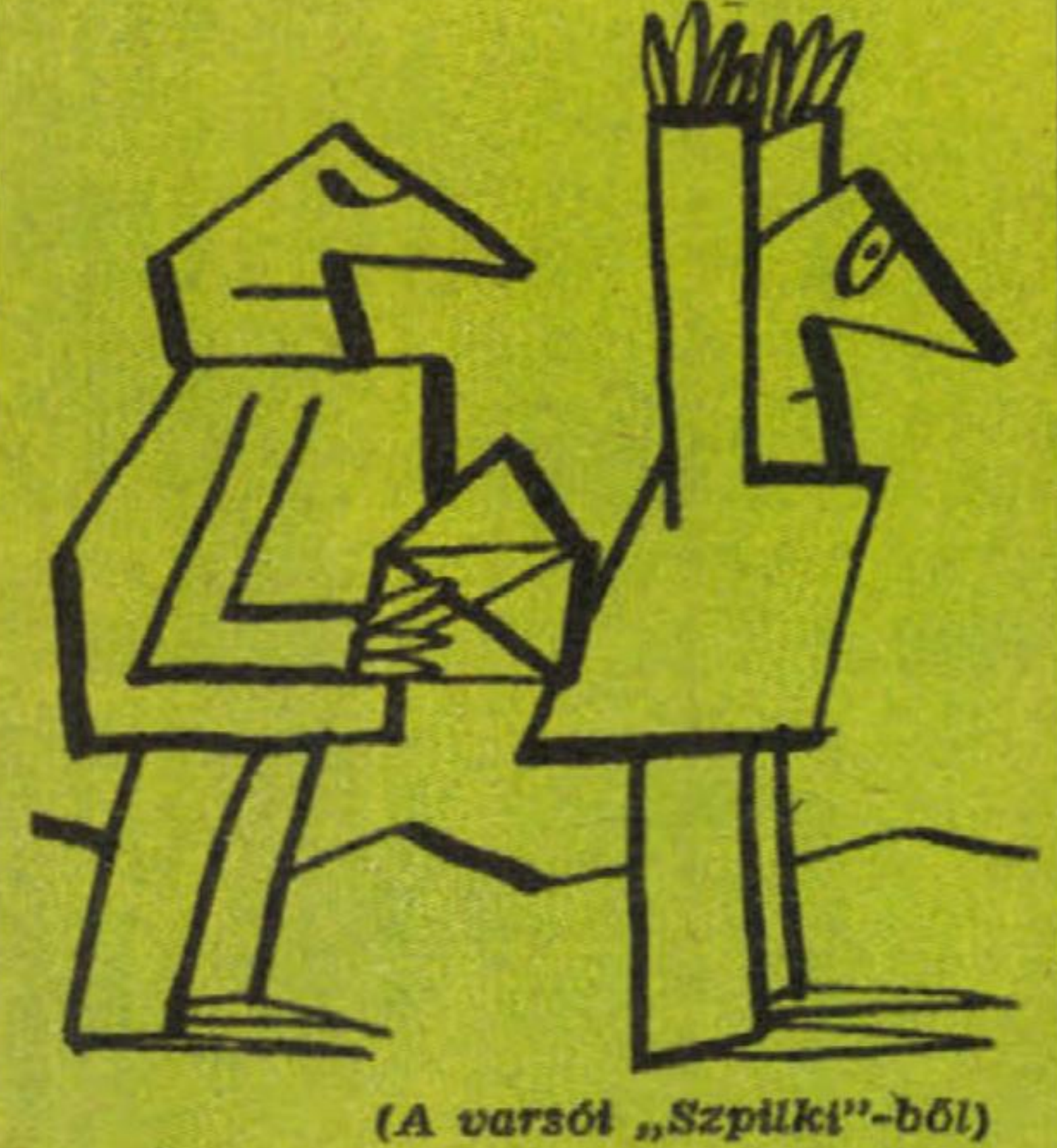

(A varsói „Szpilki"-ből)

DIVATHÓBORT

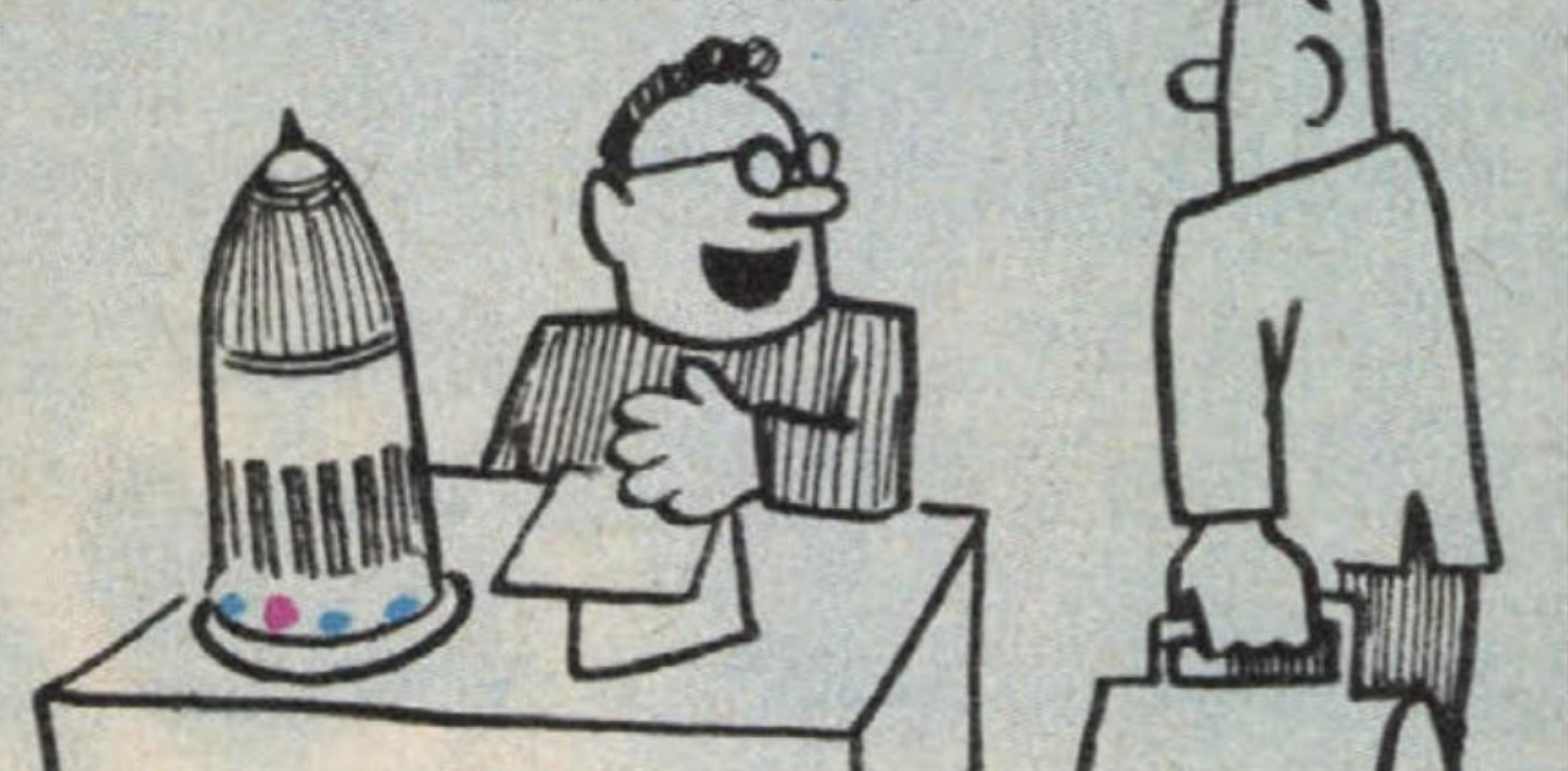

– Mit szól hozzá? Szereztem egy 99 színű golyóstollat...

(A moszkvai „Krokodil"-ból)

TUDOMÁNYOS EREDMÉNY A TEXTILIPARBAN

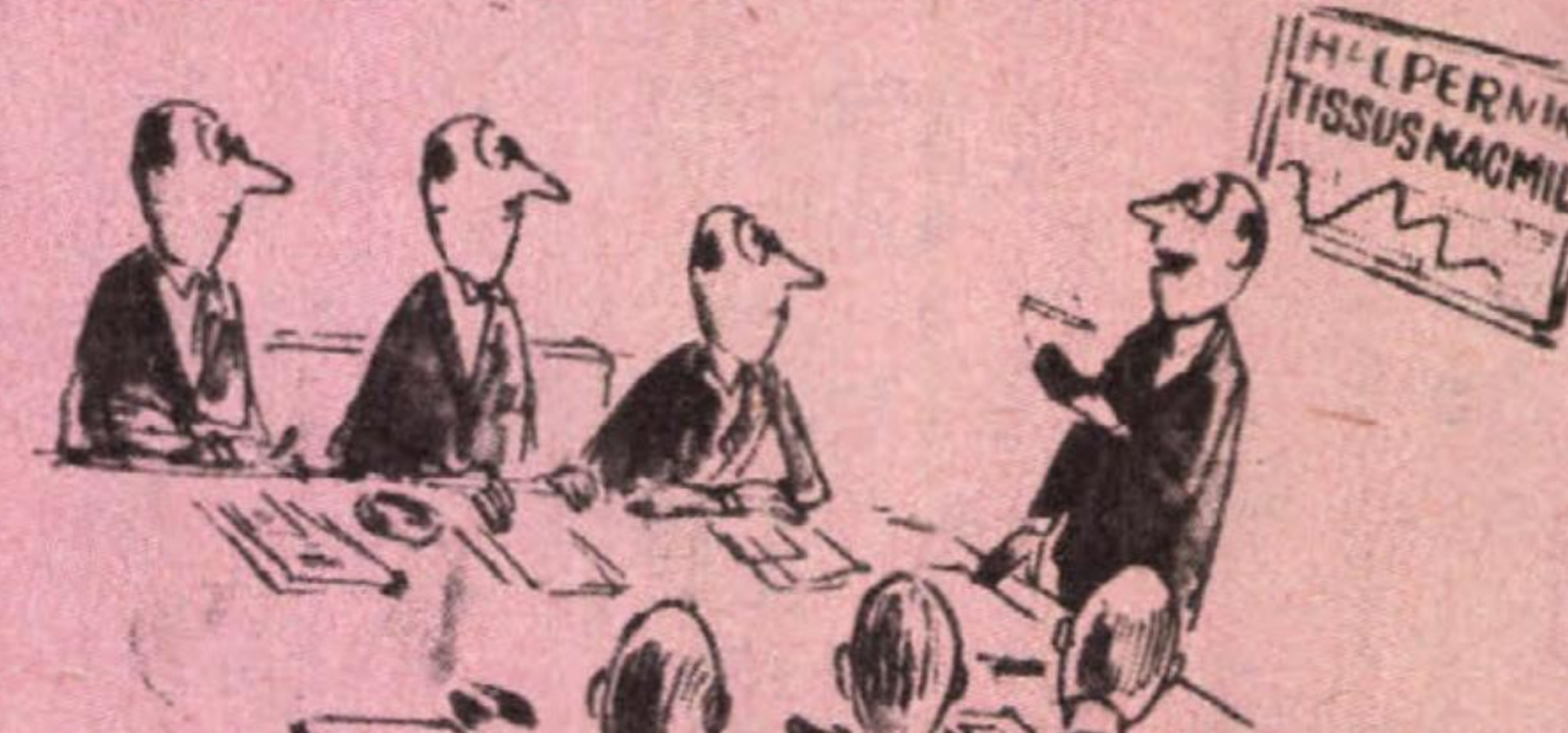

– Örömmel jelenthetem, hogy kutatóink olyan moly-fajtára bukkantak, amely eszi a nájlont is...

(A „New Yorker"-ből)

A BAJ NEM JÁR EGYEDÜL

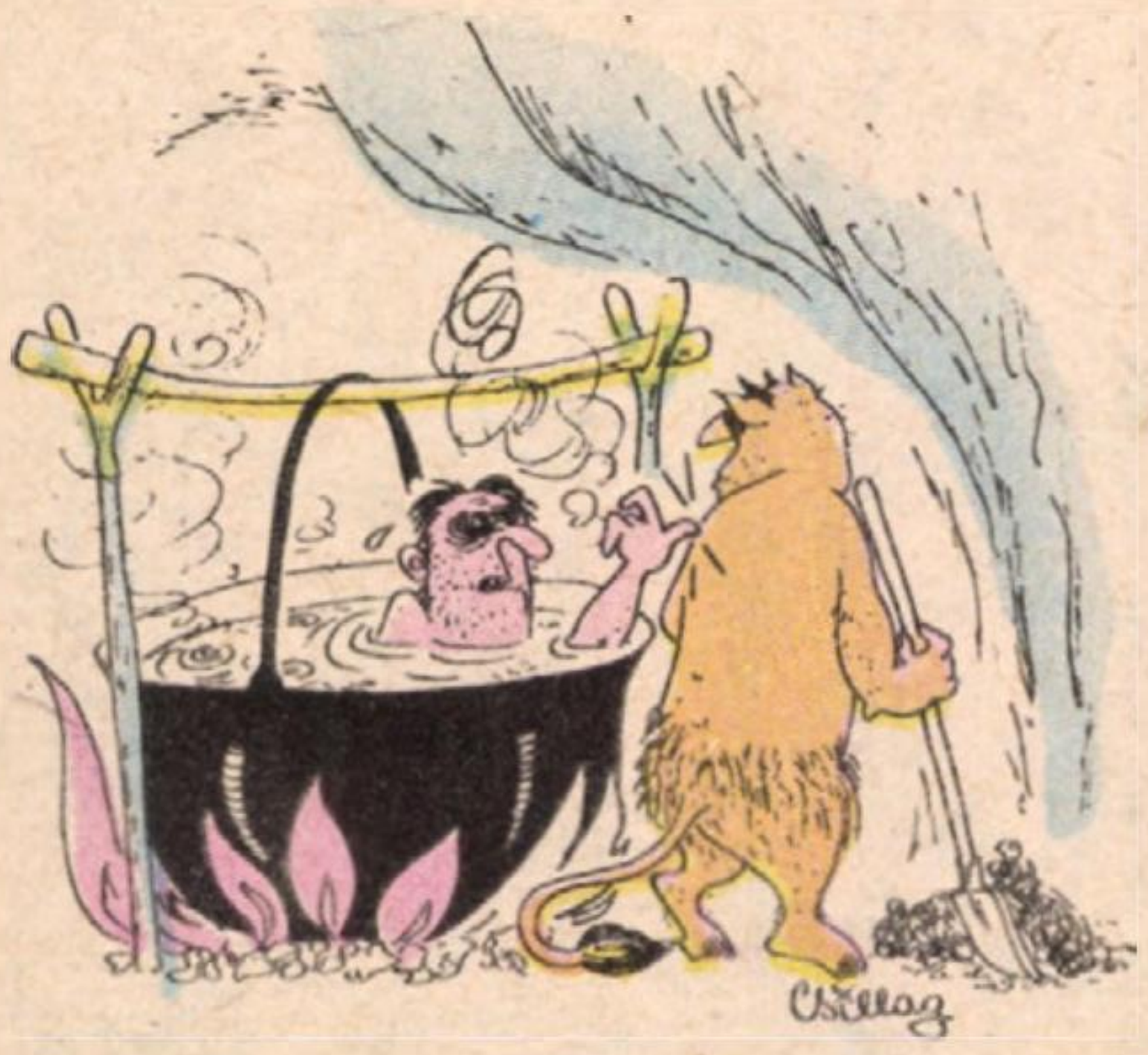

– Nincs véletlenül egy fejfájás elleni pora?...

RITKÁN JÁR A 66-OS

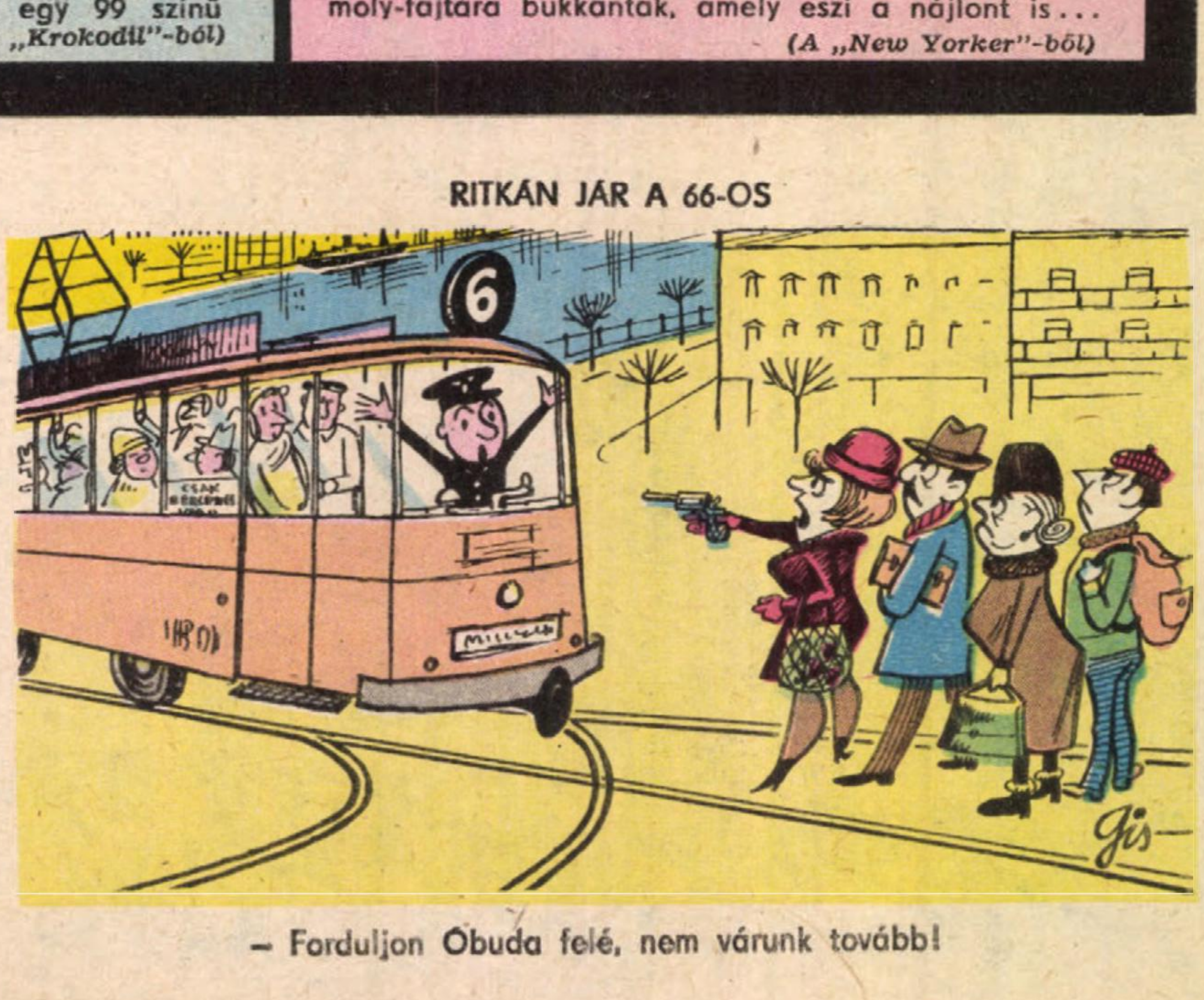

– Forduljon Óbuda felé, nem várunk tovább!

APRÓSÁGOK

Kölcsey még azzal lelkesít a Himnuszban nagy tettekre: „Hol sírjaink domborulnak, unokáink leborulnak"!

Ezt nem én mondom, ezt a Kertészet és Szőlészet ez évi első számában olvastam.

Szegény Kölcsey, hogy rájár a rúd! A múltkor irodalmi hetilapunk a Szózatot, kertészeti szaklapunk pedig íme, most a Nemzeti dalt „adományozza" neki.

Preventív védekezésként, ez úton közlöm azokkal, akik szívesen ékítik cikkeiket verscitátumokkal, hogy még vannak nevezetes versek, melyeket nem Kölcsey írt.

◆

Kosárlabdasportunk helyzetéről írt nemrég a Népszabadság. „Húsz megyében működik szövetség..." — írta a többi között.

Melyik lehet a huszadik megye? *A térképen nem található...*

◆

Nyilatkoztak a Posta illetékesei, hogy még több hírlapautomatát állítanak fel Pesten. Ez jó hír, hisz olyan szépen mutatnak azok a kék szekrénykék az Emke árkádjai alatt meg a 72-es posta előcsarnokában.

Egyetlen szépséghibájuk, hogy néha hetekig nem működnek...

◆

Egy hirdetést olvastam a napokban: „Vizsgázott *méregmestert* felvesz az Észak-Pesti Vendéglátóipari Vállalat."

Jaj, csak nem főszakácsi státuszba?

R. B.

HÓFÚVÁSBAN

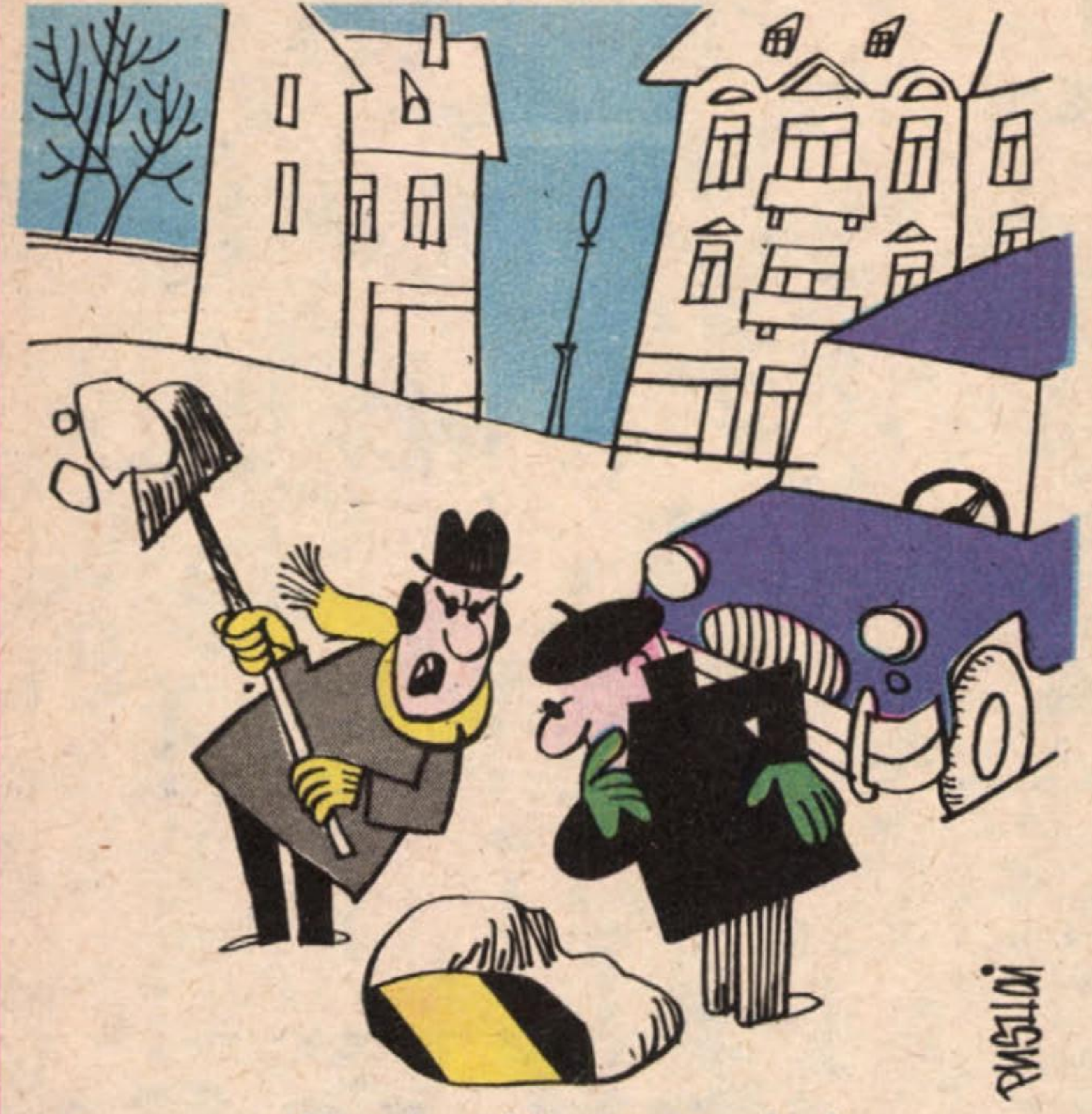

– Nincs igaza! Itt megy a zebra!

AZ OPTIMISTA

Várnai György rajza

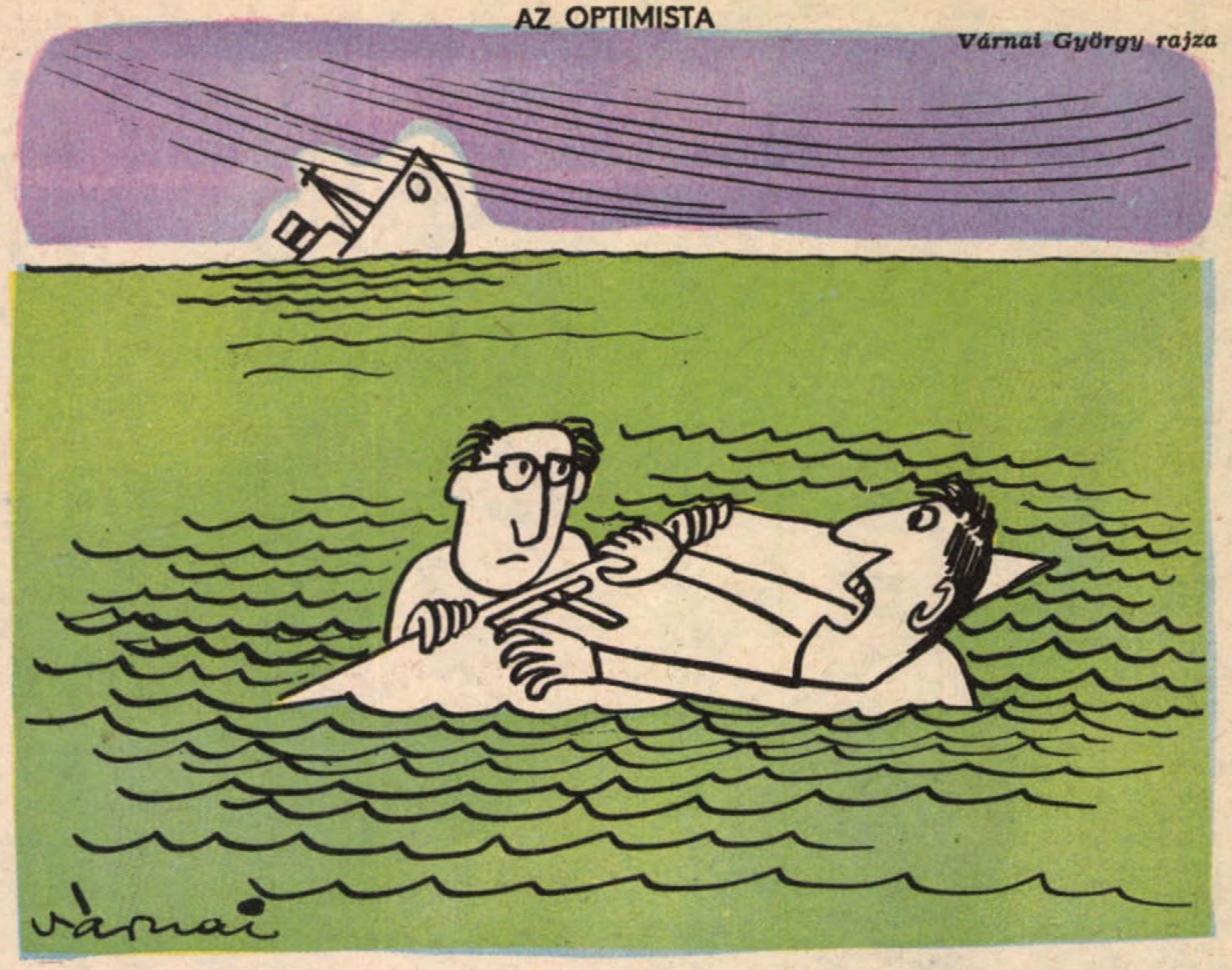

– Mondja, maga hihetőnek tartja Jónás próféta történetét?

RÉBUSZ

Az 56. sz. rejtvényünk megfejtése:

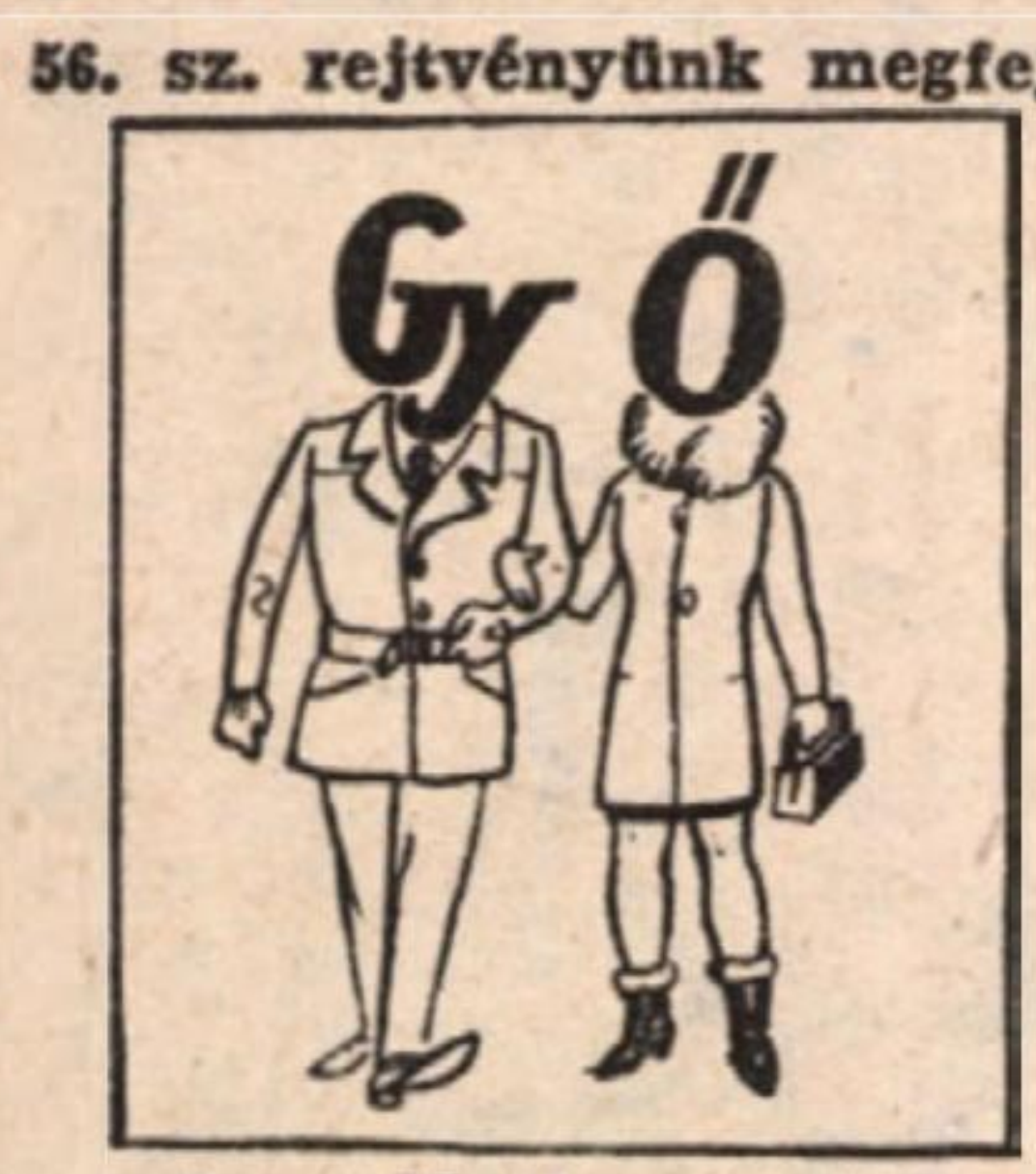

Agyvelő (A gy-vel ő)

A 100 forintos díjak nyertesei a következők:

Tóth Miklós, Vasvár, Alkotmány u. 13.

Hidvégi Flórián, Budapest, VIII., Somogyi Béla u. 28.

Borbély Pálné, Tatabánya, III. Iskola u. 3/6.

58. REJTVÉNYÜNK

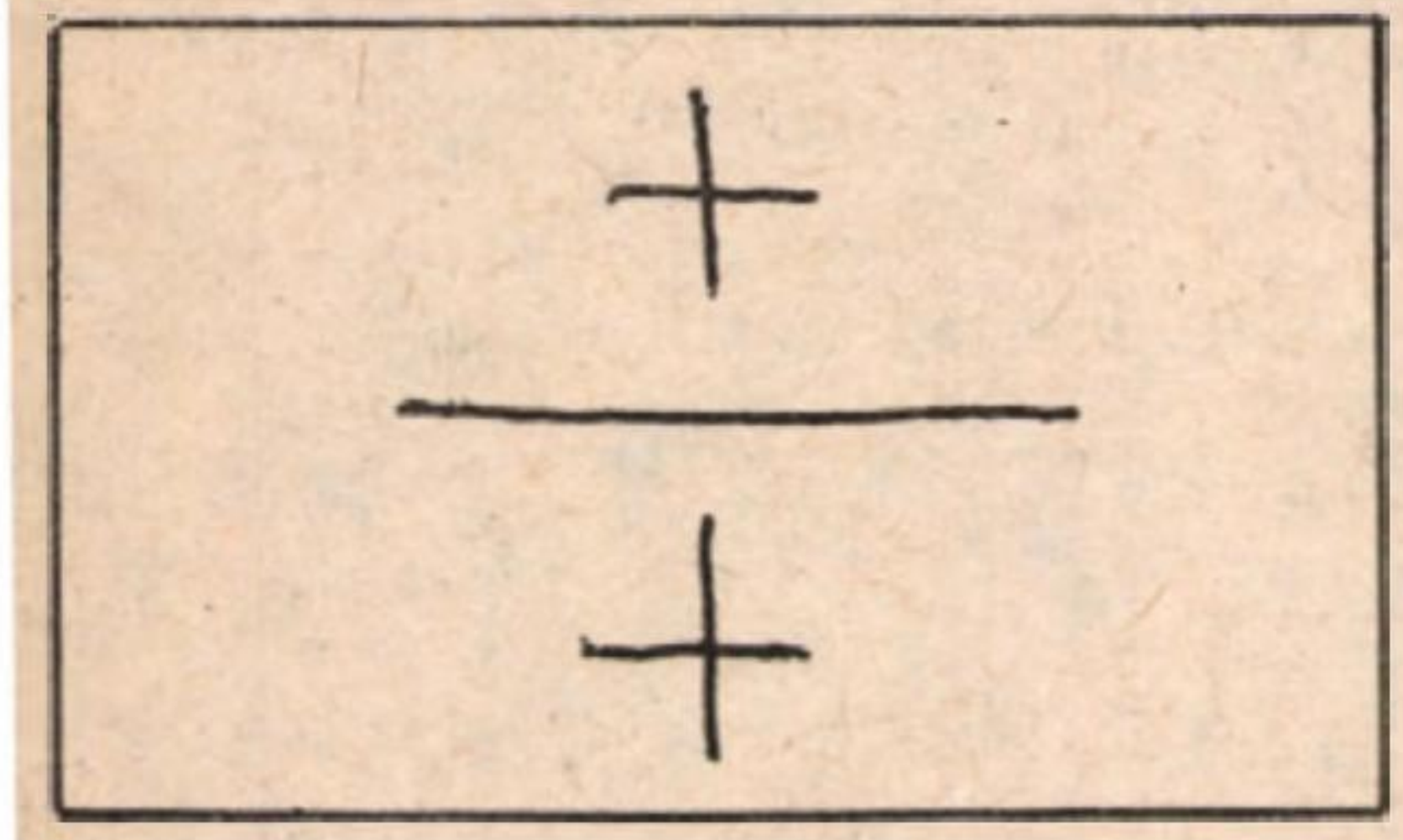

A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

A megfejtéseket legkésőbb 1969. február 14-ig kell postára adni, kizárólag levelezőlapon, erre a címre: Ludas Matyi, Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14.

A HIVATAL

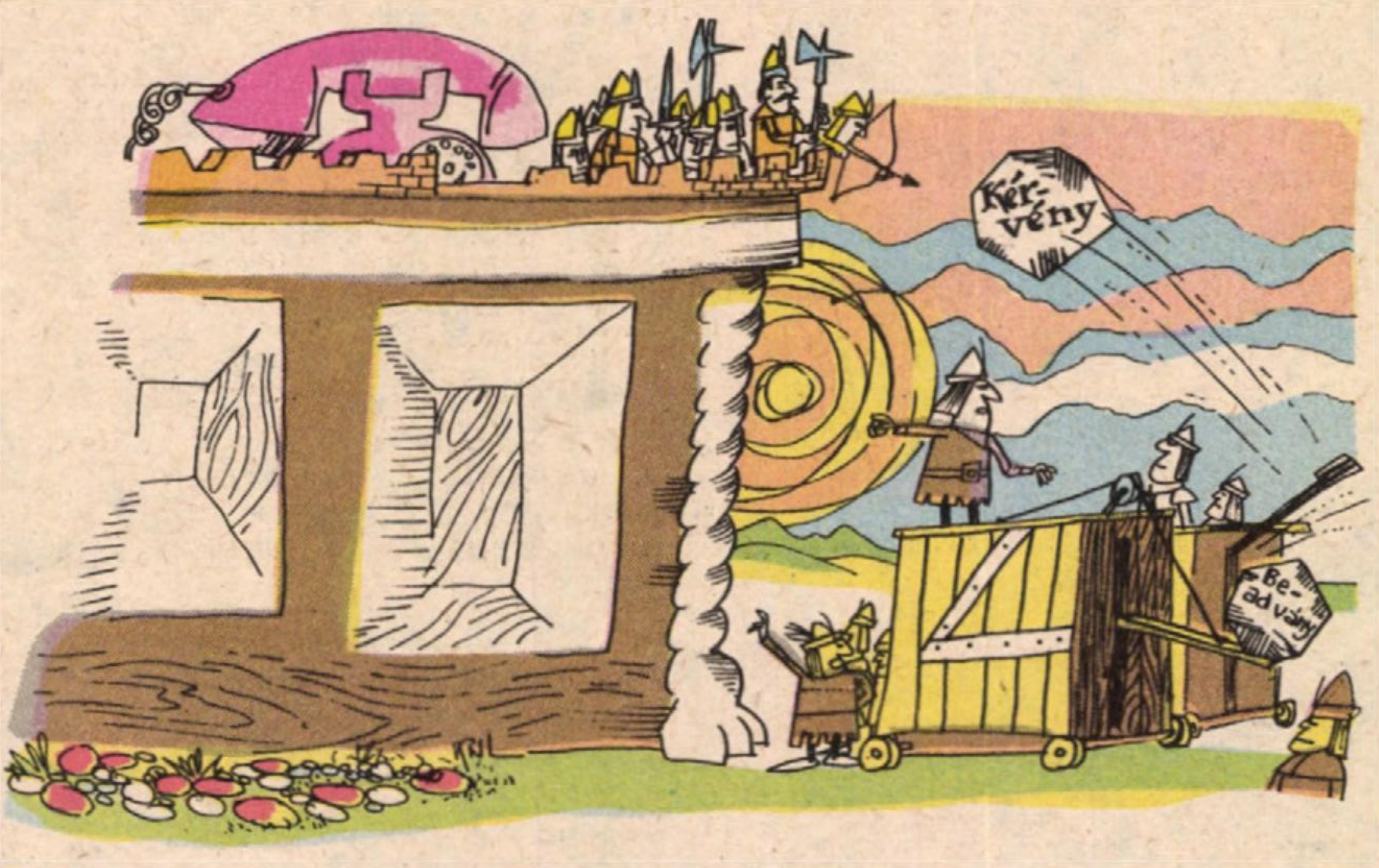
Kér-vény
Be-advány

TÁRGYALÓASZTAL

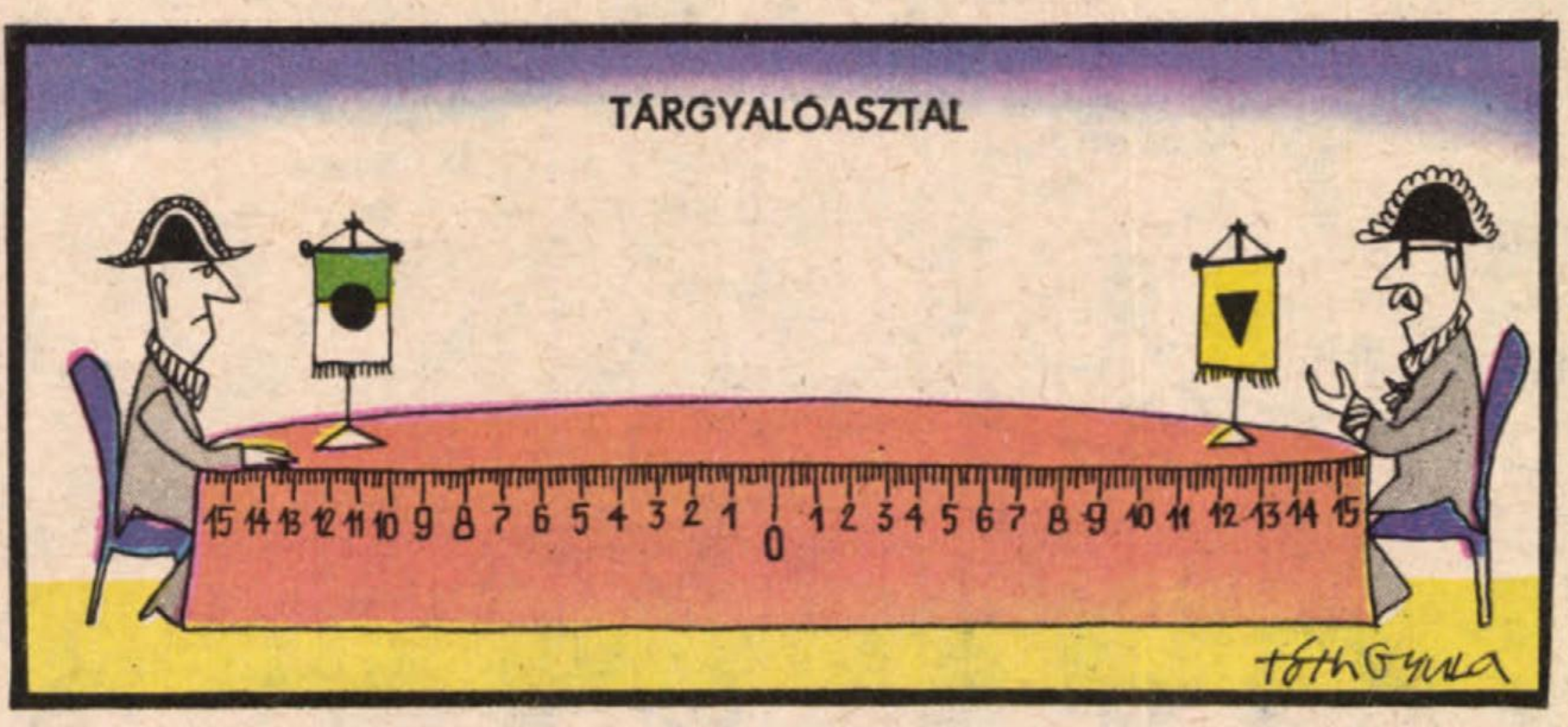
15 14 13 12 11 10 9 8 7 6 5 4 3 2 1 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15
tóth gyula

KÉT VERS

EGY TÁL LENCSE

Ha ma élne, napjainkban
– Él bennem méla gyanú –
Bölcs embernek számítana
A könnyelmű Ézsau.

Tál lencséért örökséget...
Jó csere volna, nagyon:
Mai árán egy tál lencse
Valóságos kis vagyon.

ÖRÖMHÍR

Olvastam, hogy a nagy fúrás
Bár lassan, de jól halad
S földalattink végre átjut
A Duna medre alatt.

Nem tudok mást mondani, csak
Azt, hogy nagyon köszönöm,
Mert végre akad egy fúrás,
Melyről hallani öröm.

Darázs Endre

BUKSI SEGÍT

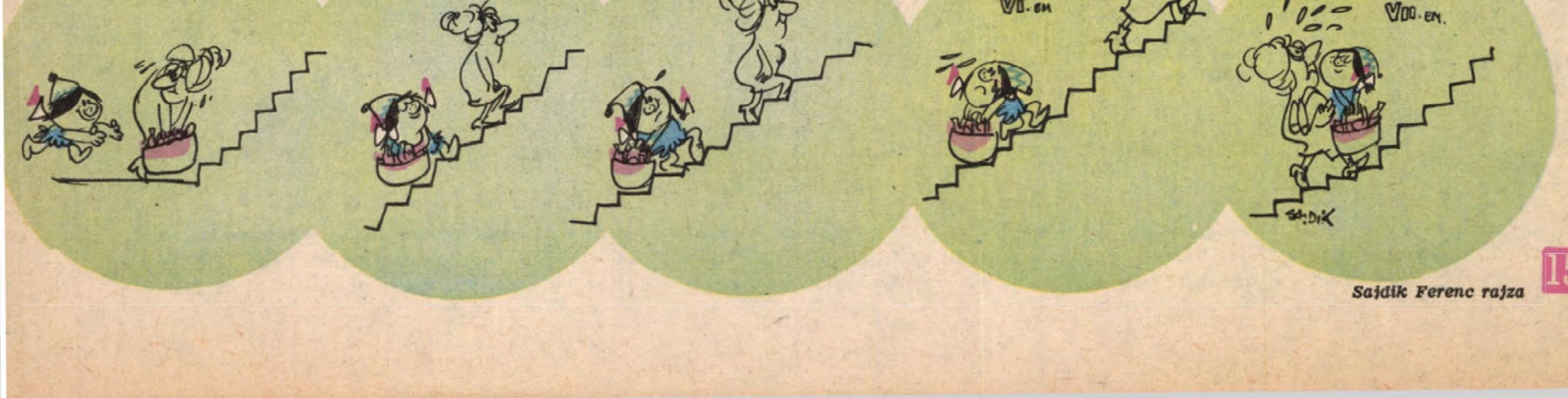
II EM.
IV. EM
VI. EM
VII. EM.
SAJDIK

Sajdik Ferenc rajza

KEZDŐ PONTOZÓ

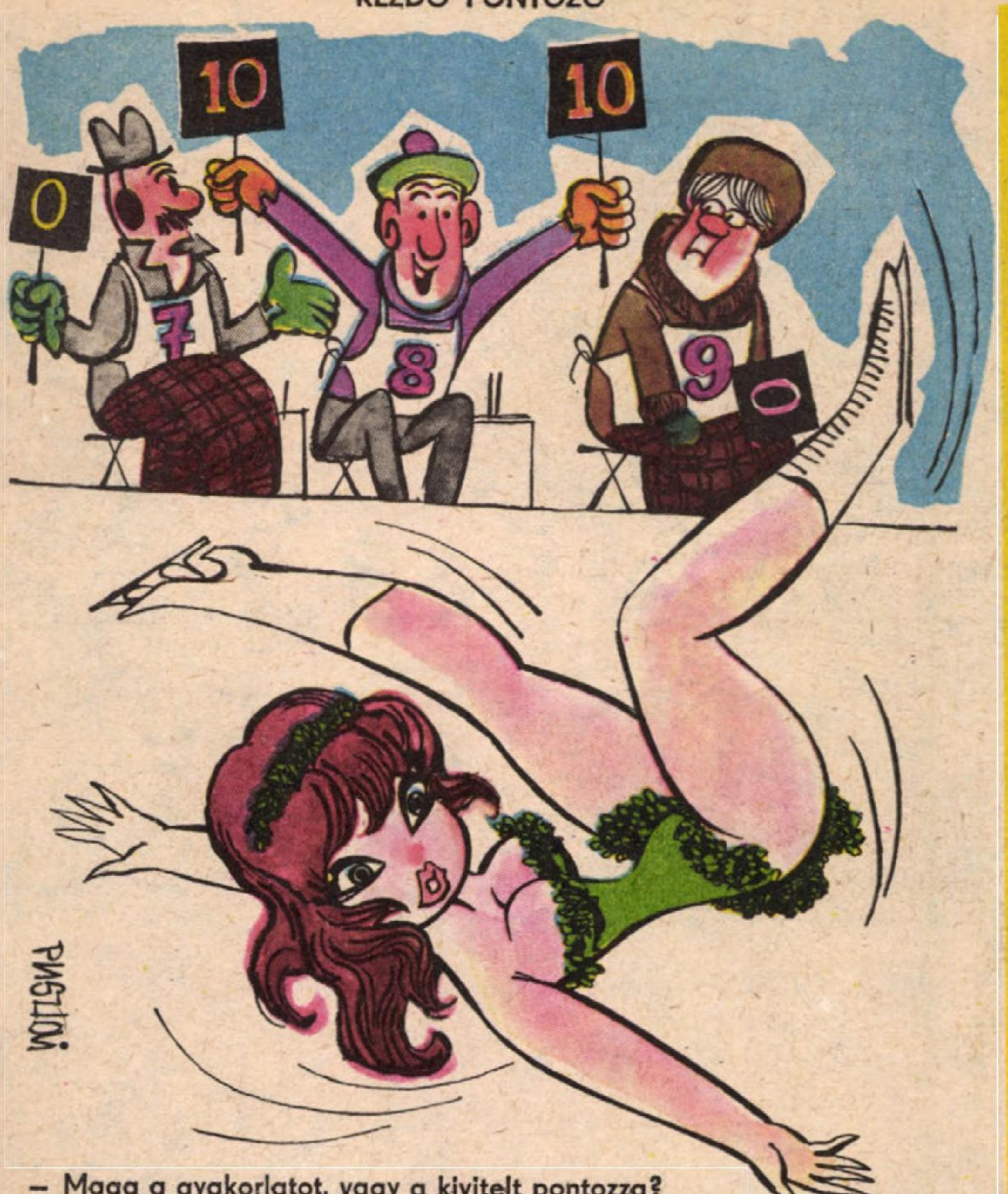

– Maga a gyakorlatot, vagy a kivitelt pontozza?
– Én?! A formákat!

KRITIKA

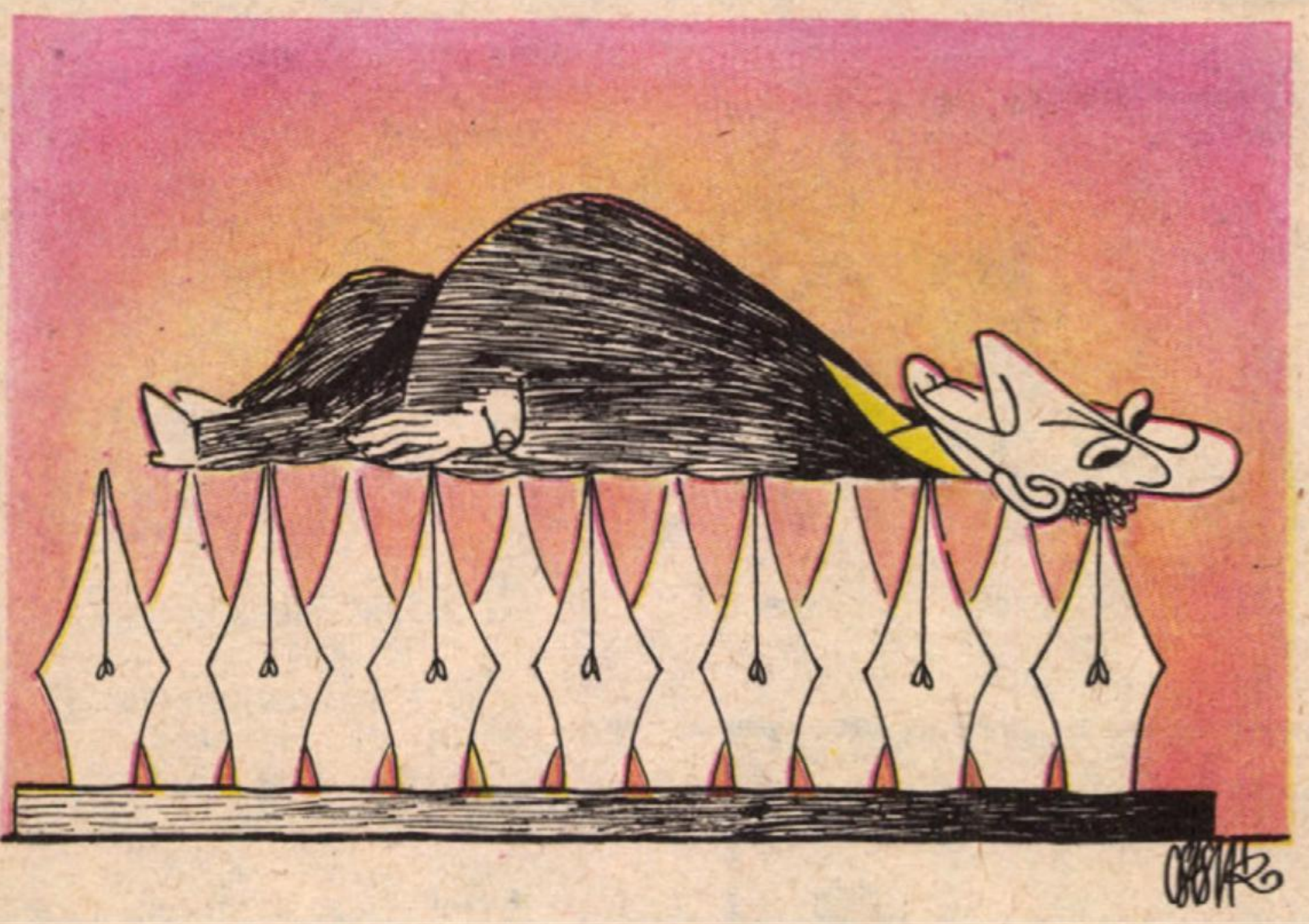

ÁGYBÉRLET

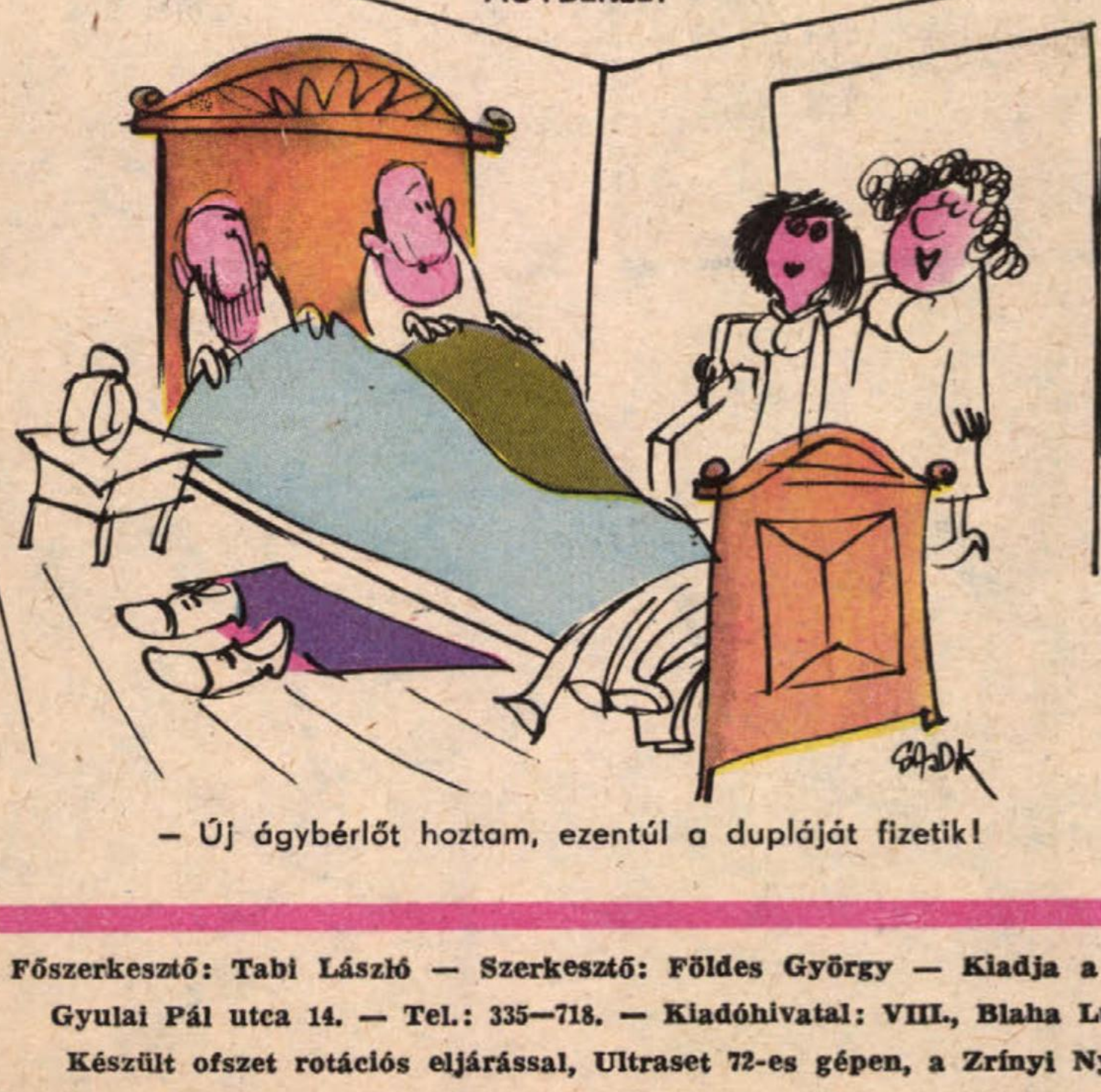

– Új ágybérlőt hoztam, ezentúl a dupláját fizetik!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

New York-ban bekopog a trösztvezér ajtaján egy fiatalember.

— Mit óhajt? — kérdezi a milliárdos.

— Uram, én halálosan beleszerettem az ön lányába, ébren is róla álmodom, megölöm magam, ha nem lesz a feleségem.

— De hiszen nekem nincs is lányom.

— Akkor engem becsaptak. Azt mondták van egy húszéves lánya...

•

A múzeumban ketten megállnak a gladiátor szobra előtt. A gladiátornak hiányzik egy lába és két karja, a feje be van törve. A szobor aláírása: „A győztes."

Az egyik megjegyzi:

— Ha ez a győztes, akkor milyen lehet a vesztes?

•

A nő dühösen kiált a férfira:

— Nem megyek magához, hiszen maga a világ legbutább embere. És olyan csunya, mint az ördög. Undorító fráter. Rossz ránézni magára. Rosszul leszek, ha a közelembe kerül.

— Bocsánat, ha jól értettem, akkor maga most kikosarazott engem.

•

— Amikor megvettem magától az autómat, kötelezte magát, hogy minden eltört részt pótoltat.

— Állom a szavamat. Mi tört el?

— Az alsó állkapocs, egy sípcsont és egy orr.

FELEDÉKENYSÉG

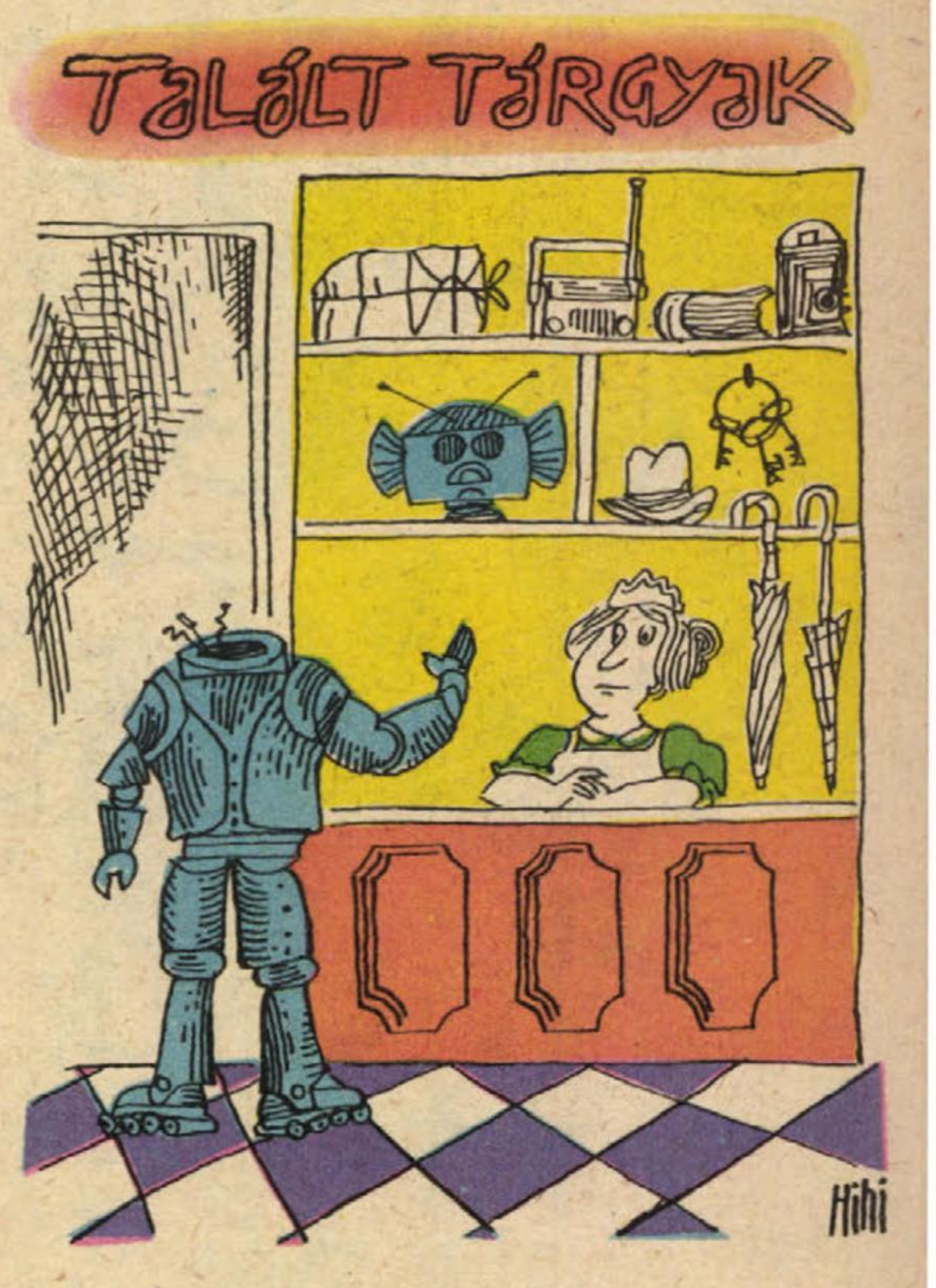

TÁJÉKOZÓDÁS

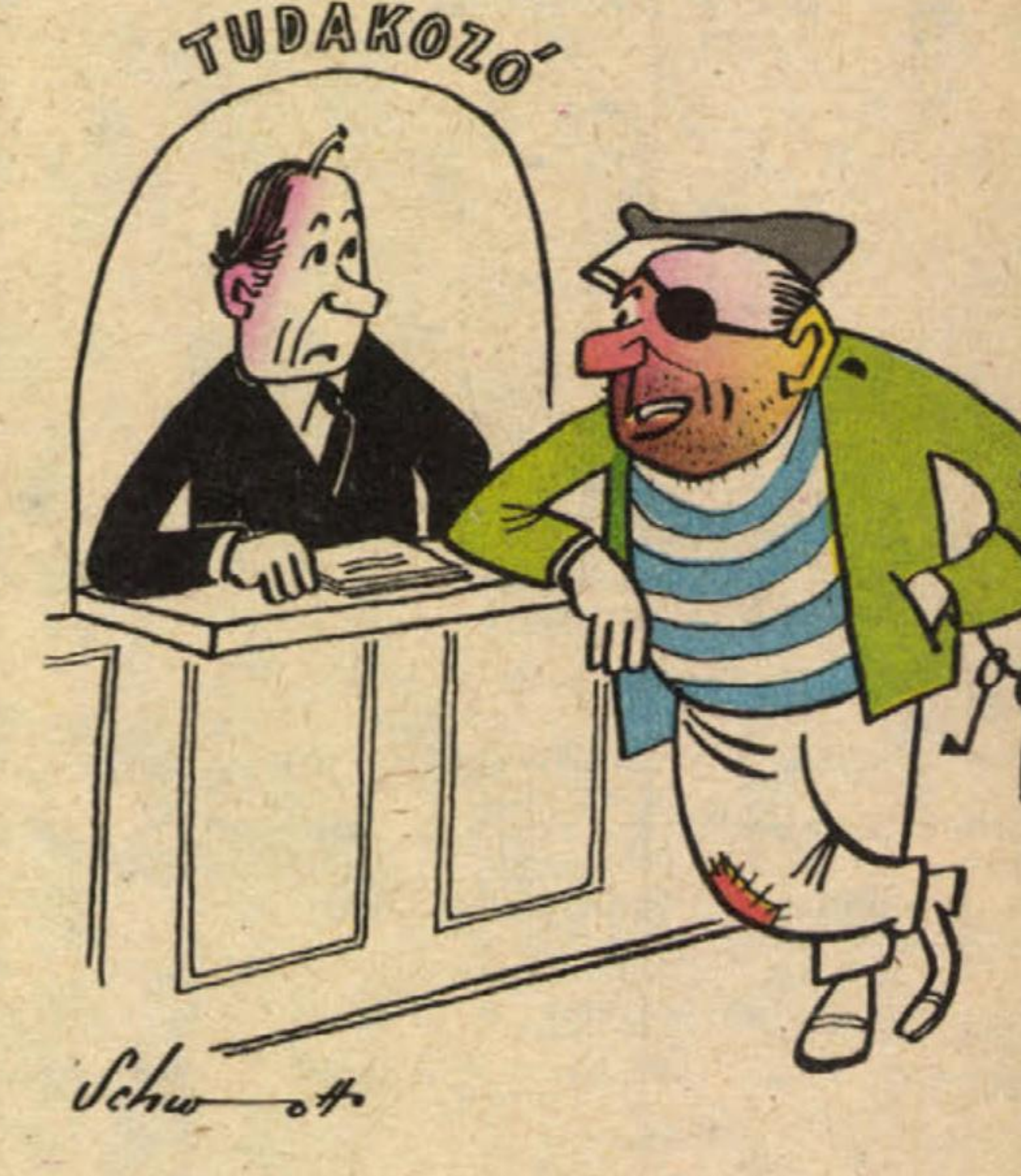

– Bocsánat, merre van a pénztár?

NŐI DOLGOK

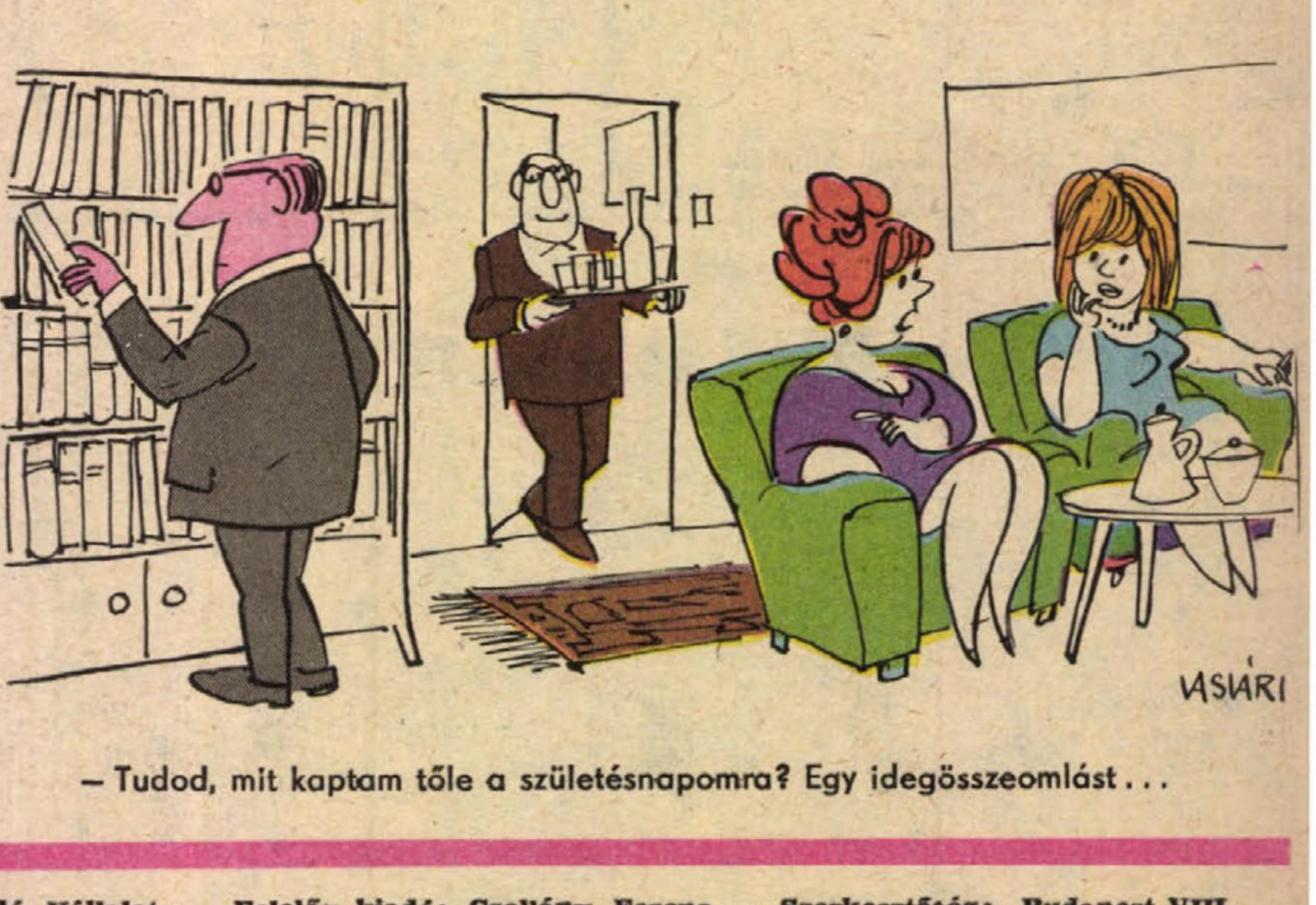

– Tudod, mit kaptam tőle a születésnapomra? Egy idegösszeomlást...

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Tel.: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343—100, *142—220. — Árusítja a Magyar Posta — INDEX: 25.504
Készült ofszet rotációs eljárással, Ultraset 72-es gépen, a Zrínyi Nyomdában — 69.02242/2 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — F. v.: Bolgár Imre